

SKUPNO POROČILO O DELU DRŽAVNIH TOŽILSTEV

2006

Kazalo

1	PREDGOVOR	5
2	ORGANIGRAM IN KRAJEVNA PRISTOJNOST DRŽAVNIH TOŽILSTEV	7
3	PRIPRAVA LETNIH POROČIL DRŽAVNIH TOŽILSTEV	8
3.1	PRIPRAVA POROČILA	8
3.2	OBLIKOVANJE POROČILA	8
3.3	STATISTIČNI PODATKI	8
4	PODLAGE ZA DELO DRŽAVNIH TOŽILSTEV	9
4.1	USTAVNE IN ZAKONSKE PODLAGE	9
4.2	KADROVSKE PODLAGE	10
4.3	FINANČNE IN MATERIALNO-TEHNIČNE PODLAGE.....	11
5	KAZENSKÉ OVADBE	13
5.1	UVODNA POJASNILA.....	13
5.2	OVADENI STORILCI KAZNIVIH DEJANJ	13
5.3	REŠEVANJE OVADB	15
5.4	STANJE NEREŠENIH OVADB	15
5.5	DOPOLNJEVANJE OVADB.....	16
5.6	NAČIN REŠEVANJA OVADB.....	17
5.7	ZAVRŽENJE OVADB (RAZLOGI ZA ZAVRAČANJE PREGONA).....	17
6	KAZENSKI PREGON	19
6.1	UVODNA POJASNILA.....	19
6.2	ODSTOP OD PREGONA (DELEŽ OPUSTITVE PREGONA)	19
6.3	OBTOŽNI AKTI (DELEŽ OBTOŽEVANJA)	20
6.4	SODBE (USPEH OBTOŽEVANJA)	21
6.5	IZREČENE SANKCIJE (DELEŽ KAZNOVANJA)	22
6.6	PREGLED POSAMEZNIH PROCESNIH AKTIVNOSTI	23
7	ALTERNATIVNE OBLIKE KAZENSKEGA PREGONA	25
7.1	OBSEG IN USPEŠNOST UPORABE ALTERNATIVNEGA PREGONA.....	25
7.2	ODLOŽENI KAZENSKI PREGON	26
7.2.1	<i>Uspešnost postopka odloženega pregona .....</i>	<i>26</i>
7.2.2	<i>Naloge v postopku odloženega pregona.....</i>	<i>27</i>
7.2.3	<i>Prejemniki plačil v postopku odloženega pregona .....</i>	<i>29</i>
7.3	PORAVNAVANJE	29
7.3.1	<i>Uspešnost postopkov poravnavanja .....</i>	<i>29</i>
7.3.2	<i>Razlogi za neuspešen izid postopka poravnavanja .....</i>	<i>31</i>
7.3.3	<i>Naloge v postopku poravnavanja.....</i>	<i>32</i>
7.3.4	<i>Nadzor in stroški za delo poravnalcev .....</i>	<i>33</i>
7.4	KAZNOVALNI NALOG	34

8	PREGLED POSTOPKOV PO POSAMEZNIH SKLOPIH KAZNIVIH DEJANJ	35
8.1	UVODNO POJASNILO	35
8.2	UMORI IN POSKUSI UMOROV	35
8.3	ROPI IN POSKUSI ROPOV	36
8.4	IZSILJEVANJA IN POSKUSI IZSILJEVANJ	37
8.5	NASILJE NAD OTROKI	38
8.6	OTROŠKA INTERNETNA PORNOGRAFIJA	40
8.7	KAZNIVA DEJANJA POVEZANA Z MAMILI	40
8.8	PRANJE DENARJA	41
8.9	KORUPCIJSKA KAZNIVA DEJANJA.....	42
8.10	ZATAJITVE DAVČNIH IN DRUGIH FINANČNIH OBVEZNOSTI	42
8.11	ZLORABE V JAVNEM IN ZASEBNEM SEKTORJU.....	43
8.12	ZLORABE URADNEGA POLOŽAJA ALI URADNIH PRAVIC	44
8.13	ZLORABA POLOŽAJA ALI PRAVIC	45
8.14	PONEVERBA.....	46
8.15	NEVESTNO DELO V SLUŽBI IN DRUGE ZLORABE	46
8.16	KAZNIVA DEJANJA NA ŠKODO UPNIKOV IN POTROŠNIKOV.....	47
8.17	POSLOVNA GOLJUFIJA	47
8.18	OŠKODOVANJE UPNIKOV	48
8.19	DRUGA KAZNIVA DEJANJA NA ŠKODO UPNIKOV IN POTROŠNIKOV	48
8.20	KAZNIVA DEJANJA ZOPER ČLOVEČNOST IN MEDNARODNO PRAVO	49
8.21	KAZNIVA DEJANJA ZOPER OKOLJE, PROSTOR IN NARAVNE DOBRINE	50
8.22	TRGOVINA Z LJUDMI	51
8.23	NEDOVOLJENO PREHAJANJE DRŽAVNE MEJE	52
8.24	OROŽJE IN EKSPLOZIVI.....	53
8.25	MLADOLETNIŠKO PRESTOPNIŠTVO	54
9	VRHOVNO DRŽAVNO TOŽILSTVO RS.....	55
9.1	UVODNA POJASNILA.....	55
9.2	SKUPINA DRŽAVNIH TOŽILCEV ZA PREGON ORGANIZIRANEGA KRIMINALA	55
9.3	VLAGANJE PRITOŽB IN SODELOVANJE V PRITOŽBENIH POSTOPKIH.....	56
9.4	IZREDNA PRAVNA SREDSTVA NA KAZENSKEM PODROČJU	58
	9.4.1 Uvodna pojasnila.....	58
	9.4.2 Izredna pravna sredstva	59
9.5	CIVILNE IN UPRAVNE DRŽAVNOTOŽILSKE PRISTOJNOSTI.....	60
	9.5.1 Uvodna pojasnila.....	60
	9.5.2 Pripad in reševanje zadev.....	62
	9.5.3 Vsebinske usmeritve pri vlaganju zahtev za varstvo zakonitosti	63
9.6	DRŽAVNOTOŽILSKI NADZOR IN USMERJANJE	64
	9.6.1 Uvodna pojasnila.....	64
	9.6.2 Splošni nadzorstveni pregledi.....	64
	9.6.3 Delni nadzorstveni pregledi.....	64
	9.6.4 Posamezni nadzorstveni pregledi.....	65
9.7	MEDNARODNE DEJAVNOSTI.....	65
	9.7.1 EUROJUST.....	65
	9.7.2 SEEPAG.....	67

9.7.3	<i>OLAF / AFCOS</i>	67
9.7.4	<i>Skupne preiskovalne skupine</i>	68
9.7.5	<i>Mednarodno strokovno sodelovanje in izobraževanje</i>	68
9.8	STROKOVNA POMOČ IN IZOBRAŽEVANJE DRŽAVNIH TOŽILCEV	69
9.8.1	<i>Pravne podlage in organizacijska struktura</i>	69
9.8.2	<i>Izobraževalne naloge</i>	69
9.9	INFORMATIZACIJA DRŽAVNEGA TOŽILSTVA	70
9.9.1	<i>Podpora pri delu tožilstvom</i>	71
9.9.2	<i>Sodelovanje z drugimi državnimi organi</i>	72
9.9.3	<i>Sodelovanje v mednarodnih projektih</i>	72
9.9.4	<i>Načrti za prihodnost</i>	73
9.10	SODELOVANJE Z DRUGIMI ORGANI IN ORGANIZACIJAMI	73
9.10.1	<i>Usmerjanje in sodelovanje s policijo in drugimi organi odkrivanja</i>	73
9.10.2	<i>Sodelovanje z drugimi pravosodnimi organi in drugimi organi in organizacijami</i>	74
9.10.3	<i>Sodelovanje v zakonodajnih postopkih</i>	75
10	OCENA DELOVANJA DRŽAVNEGA TOŽILSTVA	76
11	PRILOGE	78

1 Predgovor

Pričujoče poročilo o delu slovenskega državnega tožilstva predstavlja sežetek dela, ki so ga opravili državni tožilci na enajstih okrožnih državnih tožilstvih in na vrhovnem državnem tožilstvu v letu 2006. Takšno skupno poročilo pripravi na podlagi 62. člena Zakona o državnem tožilstvu. Vrhovno državno tožilstvo RS in ga pošlje Ministrstvu za pravosodje RS in Državnemu zboru RS.

V pričujočem poročilu so prikazani vsi statistični podatki o našem delu v preteklem letu in tudi vsebinska predstavitev in analiza našega dela na posameznih področjih ter ocena sodelovanja z drugimi organi, naše mednarodne aktivnosti, rezultati nadzora nad delom državnih tožilstev, aktivnosti na področju izobraževanja in delo na področju pravno-informacijske podpore. V poročilu pa je obseženo tudi poročilo o delu slovenske nacionalne predstavnice v pravosodnem organu Evropske unije Eurojustu, saj je predstavnica naše države v tem evropskem telesu državna tožilka.

V preteklem letu je ostal priliv novih kazenskih zadev zoper znane storilce kaznivih dejanj na okrožna državna tožilstva približno enak kot v letu pred tem, le malo se je povečal, povečalo pa se je tudi število ovadb zoper neznane storilce kaznivih dejanj. Tako je za nami leto, ki je po obsegu pripada zadev na okrožnih državnih tožilstvih pokazalo, da ostaja na področju ovadb z znanimi storilci v približno enakem obsegu kot leto pred tem, na področju ovadb zoper neznane storilce pa se je njihovo število povečalo tudi v preteklem letu, vendar v manjšem obsegu kot leta pred tem. Na Vrhovnem državnem tožilstvu RS pa se je povečal priliv zadev na kazenskem področju in civilno upravnem področju. Tako na okrožnih državnih tožilstvih, kot tudi na najvišjem tožilstvu v državi ni bilo večjih zaostankov, saj so bile zadeve večinoma rešene v dogovorjenih rokih, na koncu leta pa so ostale nerešene praviloma le zadeve, ki so na tožilstva prispele konec leta.

Tako kot prejšnje leto, je tudi tokrat vsebinski del poročila sestavljen tako, da ustreza posameznim fazam kazenskega postopka, ki je urejen v zakonu o kazenskem postopku. Srčiko poročila predstavlja opis dela državnih tožilcev prve stopnje na enajstih okrožnih državnih tožilstvih in v skupini državnih tožilcev za pregon organiziranega kriminala, nadgrajeno pa je s poročilom o delu vrhovnega državnega tožilstva po posameznih področjih.

Posebej je potrebno omeniti naše sodelovanje z Ministrstvom za pravosodje RS, ki se je uspešno nadaljevalo tudi v letu 2006, najbolj očiten odraz tega pa je sprejem novele zakona o državnem tožilstvu, ki je prinesla spremembe na področju dela skupine državnih tožilcev za boj proti organiziranemu kriminalu in omogočila formiranje skupine na novo ter dodelitev tistih primerov skupini, pri katerih je potrebna posebna usposobljenost in predvsem drugačna organizacija dela. Novela pa je tudi drugače ovrednotila delo tožilcev v skupini in določila, da imajo plačo vrhovnega državnega tožilca. Sprememba tožilskega zakona je bila v celoti namenjena bolj uspešnemu delu pri pregonu resnega kriminala in je tako uvedla tudi spremembe na področju dela strokovnega centra, ki deluje pri Vrhovnem državnem tožilstvu RS, saj sedaj omogoča pritegnitev strokovnjakov k delu tožilcev z vseh področij in ne več le z ekonomskih. Na podlagi te zakonske spremembe je skupina jeseni 2006 pričela z delom na novih osnovah. Ministrstvo za pravosodje RS je veliko truda vložilo v zagotavljanje ustreznih prostorov, v katerih delujejo državna tožilstva. Večinoma so prostori ustrezni, v nekaterih primerih, kjer temu še ni tako, pa so rešitve na vidiku. Kljub trudu ministrstva pa tudi v letu 2006 Vrhovno državno tožilstvo RS še ni delovalo v ustreznih prostorih, ki omogočajo dobro delo najvišji državnotožilski instituciji, v prostorih katere deluje tudi skupina državnih tožilcev za pregon organiziranega kriminala. Upamo, da bo problem rešen vsaj v letu 2007.

Jeseni je bil dodeljen državni tožilec na pravosodno ministrstvo zaradi predsedovanja Slovenije EU v letu 2008, pred tem je bila z ministrstvom sklenjena krovna pogodba o sodelovanju tožilcev z ministrstvom za pravosodje ob predsedovanju EU.

Z opozarjanjem na konkretne slabe prakse in z rednimi stiki s policijo smo se v preteklem letu trudili izboljšati delo v predkazenskem postopku in pri tem ugotovili, da veliko preveč časa jemlje policistom in tožilcem ukvarjanje z bagatelno kriminaliteto in z dogodki, o katerih ni potrebno poročati državnim tožilcem, včasih pa gre tudi za razne škodne dogodke, ki bi jih morale po našem prepričanju preiskovati zavarovalnice in ne policija. V sodelovanju s policijo smo tudi poskušali bolje organizirati naše delo in sodelovanje pri odkrivanju in pregonu najbolj zahtevnih oblik kriminala, predvsem gospodarskega. Soglašali smo, da je pri najbolj zahtevnih primerih potrebno timsko delo, pri katerem sodeluje več policistov, več državnih tožilcev in po potrebi tudi strokovnjaki z drugih področij. Uspeli smo doseči, da so se pri nekaterih od teh primerov že formirale skupine kriminalistov in tožilcev, ki jim pomagajo strokovnjaki z drugih področij in enega od zahtevnih primerov so proti koncu leta že začeli skupaj preiskovati. Vse to je naloga tudi za prihodnja leta.

Proti koncu leta smo zaznali, da se skoraj na vseh okrožnih državnih tožilstvih povečuje število obravnavnih dni, kar na nekaterih tožilstvih že povzroča resne probleme, saj državnim tožilcem zaradi tega primanjkuje časa za delo v predkazenskem postopku ter za študij in pripravo obtožnic. Ugotovili smo, da bo skupaj s sodišči potrebno bolje organizirati delo na glavnih obravnavah in storiti vse, da se bodo glavne obravnave zaključile na čim manjšem številu narokov ter da bodo na njih svoje obtožne akte zastopali isti državni tožilci.

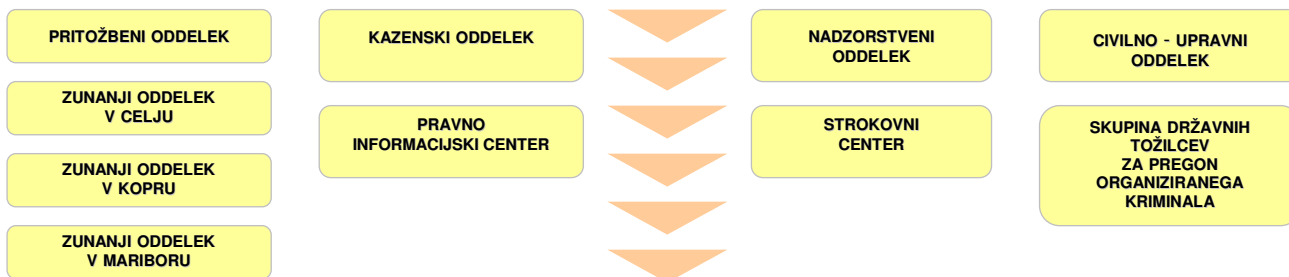
V letu 2006 smo veliko truda vložili v izobraževanje in izboljšanje kakovosti dela državnih tožilcev na vseh področjih. Zavedamo se, da je to dolgotrajen proces, pri katerem ni hitrih rezultatov. Uspešna izvedba predkazenskega in kazenskega postopka pa ni le rezultat dela državnih tožilcev, pač pa tudi predstavnikov drugih institucij, ki sodelujejo v različnih fazah postopka in kjer je potrebno poleg policije omeniti tudi sodišča. V zvezi s tem smo zaznali, da je bil v nekaterih zahtevnih zadevah prag dokaznega standarda tako visok, da je po našem mnenju v veliki meri onemogočil izvedbo dokazov, ki bi državnemu tožilcu omogočili odločitev o morebitnem nadaljnjem postopku.

Delo, ki ga opisujemo v tem poročilu, je opravilo 173 državnih tožilcev vseh stopenj, 22 pomočnikov državnih tožilcev in 26 strokovnih sodelavcev ob pomoči 152 članov tožilskega osebja, katerih prispevek je nepogrešljiv pri uspešnem tožilskem delu. Pri delu je sodelovalo tudi 36 pripravnikov, katerih določen odstotek bo prav gotovo nadaljeval kariero v tožilskih vrstah. Brez dobrega in tesnega sodelovanja med kolegi in sodelavci v celotni državnotožilski organizaciji, ki temelji na zaupanju in spoštovanju, ne bi bilo rezultatov, ki so opisani v pričujočem poročilu. Zato z velikim zadovoljstvom predstavljam tokratno letno poročilo o našem delu, ki ponazarja trud in predanost vseh zaposlenih na slovenskih tožilstvih.

Barbara Brezigar
generalna državna tožilka RS

2 Organigram in krajevna pristojnost državnih tožilstev

VRHOVNO DRŽAVNO TOŽILSTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

OKROŽNA DRŽAVNA TOŽILSTVA

3 Priprava letnih poročil državnih tožilstev

3.1 Priprava poročila

Skupno poročilo o delu državnih tožilstev v Republiki Sloveniji v letu 2006 je pripravljeno na podlagi poročil posameznih okrožnih državnih tožilstev in skupine državnih tožilcev za pregon organiziranega kriminala (v nadaljevanju: skupina) ter poročil oddelkov in notranjih organizacijskih enot Vrhovnega državnega tožilstva RS.

Poročila posameznih okrožnih državnih tožilstev vključujejo poročila in podatke za zunanje oddelke teh tožilstev, poročilo Vrhovnega državnega tožilstva pa vključuje poročila zunanjih oddelkov Vrhovnega državnega tožilstva RS v Celju, Kopru in Mariboru.

3.2 Oblikovanje poročila

Poročila državnih tožilstev so bila predhodno usklajena, tako da so lahko podatki za vsa državna tožilstva v Republiki Sloveniji enotno obdelani in skupno predstavljeni po posameznih fazah postopka in vsebinskih sklopih.

Natančnejši podatki o delu posameznih tožilstev so na razpolago v uradu Vrhovnega državnega tožilstva RS oziroma v uradih posameznih tožilstev in jih tožilstva lahko posredujejo na posebno zahtevo v skladu z zakonom.

3.3 Statistični podatki

Pomembnejši statistični podatki so predstavljeni v vsebinskem delu poročila. Zaradi primerjav, boljše preglednosti in lažjega razumevanja so na ustreznih mestih v poročilu prikazani tudi v preglednih grafičnih oblikah.

Celovito so statistični podatki prikazani v priloženih preglednicah (tabelah) v zadnjem delu poročila. Preglednice so sestavni del letnega poročila. Popolna primerljivost statističnih podatkov (predvsem o številu prenesenih ovadb), s podatki v poročilu za leto 2005, ni možna. Zaradi operativnega prenosa vsebinsko povezanih zadev v letu 2006 v vpisnike za pretekla leta prihaja do manjših odstopanj, kar pa ne vpliva na prikaz obsega in na oceno dela.

Vsi statistični podatki za okrožna državna tožilstva in skupino se vodijo po ovadenih, obtoženih oziroma obsojenih osebah. Tako so tudi povzeti in prikazani v tem poročilu. Obdelani so praviloma ločeno za polnoletne storilce (z označbo številke tabele in črko **p**), mladoletne storilce (z označbo številke tabele in črko **m**) ter za pravne osebe (z označbo številke tabele in črkama **po**).

Ob primerjanju državnotožilskih statističnih podatkov s policijskimi je treba upoštevati, da slednji običajno upoštevajo število naznanjenih ali odkritih kaznivih dejanj in ne oseb. Po drugi strani sodna statistika praviloma poroča o številu zadev, ki združujejo več obdolžencev in dejanj, zato se tudi njeni številčni podatki lahko pomembno razlikujejo od državnotožilskih.

4 Podlage za delo državnih tožilcev

4.1 Ustavne in zakonske podlage

Ustava Republike Slovenije v 135. členu določa, da državni tožilec vlaga in zastopa kazenske obtožbe in ima druge z zakonom določene pristojnosti ter da ureditev in pristojnosti državnih tožilcev določa zakon.

Organizacijo in splošne pristojnosti državnih tožilcev ureja Zakon o državnem tožilstvu (ZDT, Uradni list RS št. 50/06 – uradno prečiščeno besedilo ter Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu, ZDT-D, Uradni list RS št. 14/07), ki državna tožilstva opredeljuje kot del pravosodja in kot samostojne državne organe, pri katerih državni tožilci opravljajo pregon storilcev kaznivih dejanj in drugih kaznivih ravnanj, za katere je tako določeno z zakonom ter opravljajo druge naloge v skladu z zakonom.

Zakon natančneje ureja splošne pristojnosti in pooblastila državnih tožilcev, pogoje za njihovo imenovanje in postopek imenovanja, napredovanje, premestitve in dodelitve na delo v drug državni organ ter prenehanje funkcije in razrešitev državnega tožilca, dolžnosti državnega tožilca in nezdružljivost funkcije ter pravice državnih tožilcev. Zakon ureja tudi obveščanje, poročanje, navodila in državnotožilski upravni ter strokovni nadzor.

Natančneje zakon ureja tudi organizacijo državnega tožilstva in vodenje. Organizacijska shema okrožnih in vrhovnega državnega tožilstva z območjem pristojnosti je razvidna iz priloženega organigrama državnega tožilstva.

Ocenjujemo, da bi bilo za učinkovitejše delo državnih tožilcev treba prenoviti celotni zakon, ki je v veljavi že več kot deset let. Zagotoviti bi morali predvsem večjo preglednost in notranjo usklajenost posameznih določb ter ureditev prilagoditi doseženi stopnji razvoja kazenskega prava in kazenskega postopka. V letu 2006 pa je bil zakon o državnem tožilstvu dopolnjen z nujnimi spremembami glede skupine državnih tožilcev za pregon organiziranega kriminala.

Na podzakonski ravni ureja poslovanje državnih tožilcev Državnotožilski red. Posamezna vprašanja dela natančneje urejajo pravilniki in navodila, odredbe in odloki, ki jih pristojno ministrstvo za pravosodje in vrhovno državno tožilstvo v zakonskih okvirih tekoče usklajujeta z zakonsko ureditvijo in potrebami učinkovitega dela državnih tožilcev.

V kazenskih postopkih državno tožilstvo deluje na podlagi sistemskih določb Kazenskega zakonika (KZ), Zakona o odgovornosti pravnih oseb ter kazniva dejanja (ZOPOKD) in Zakona o kazenskem postopku (ZKP). Vrhovno državno tožilstvo je vključeno v pripravo sprememb in dopolnitev teh in drugih zakonov in predpisov, ki urejajo posamezna vprašanja povezana s kaznivimi ravnanji in kazenskim pregonom. V tem sklopu je v preteklem letu vrhovno državno tožilstvo aktivno podpiralo načrtovano prenovu kazenskega postopka, predvsem zaradi zagotovitve učinkovitejšega dela državnih tožilcev v predkazenskem postopku in v okviru kazenske preiskave ter uporabe skrajšanih postopkov, predvsem pri obravnavanju »bagatelne kriminalitete«.

4.2 Kadrovske podlage

Podrobnejši prikaz kadrovske zasedbe državnega tožilstva v celoti in posameznih državnih tožilstev po načrtovanih in zasedenih mestih državnih tožilcev, pomočnikov, uradnikov, drugega osebja in pripravnikov je razviden iz statistične tabele. Za vsako tožilstvo je posebej prikazano število predvidenih zaposlitev po kadrovskem načrtu in število dejansko zasedenih mest ob koncu leta 2006.

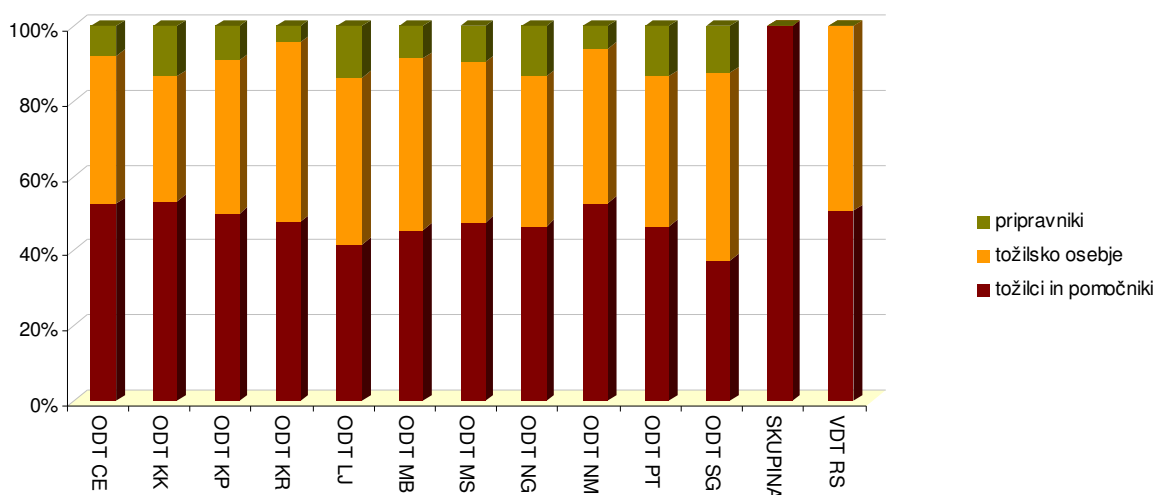
Tabela 1: Seznam načrtovanih in zasedenih mest po tožilstvih in delovnem področju na dan 31.12.2006

Odt	Državni tožilci		Pomočniki		Uradniki		Drugo osebje		Pripravniki	
	načrt	zasedba	načrt	zasedba	načrt	zasedba	načrt	zasedba	načrt	zasedba
ODT CE	18	18	2	2	3	3	13	12	3	3
ODT KK	6	5	3	3	2	0	5	5	2	2
ODT KP	10	9	2	2	2	0	9	9	2	2
ODT KR	13	11	1	0	1	2	9	9	2	1
ODT LJ	41	40	9	6	9	8	42	41	15	15
ODT MB	19	18	3	3	5	5	16	16	4	4
ODT MS	8	8	2	2	2	2	9	7	2	2
ODT NG	7	6	1	1	1	0	6	6	2	2
ODT NM	9	9	0	0	1	1	6	6	2	1
ODT PT	5	5	2	2	1	0	6	6	2	2
ODT SG	6	5	2	1	3	3	5	5	2	2
SKUPINA	6	6	0	0	0	0	0	0	0	0
VDT RS	38	33	0	0	10	9	25	23	0	0
Skupaj	186	173	27	22	40	33	151	145	38	36

Kadrovsko stanje na državnem tožilstvu v letu 2006 v celoti ocenjujemo kot ustrezno. Omogočalo je sprotno izvrševanje pristojnosti vseh tožilstev. Ob upoštevanju delovnih potreb in možnosti posameznih tožilstev, njihovih obremenitev ter storilnosti so bile med letom opravljene nujne dodatne zasedbe, pa tudi (pre)dodelitve, začasne premestitve in dogovorjene oblike sodelovanja. Na opisani način je bilo zagotovljeno tudi tekoče delo Skupine državnih tožilcev za pregon organiziranega kriminala, ki je bila na podlagi spremenjenih zakonskih določb in novega navodila za delo ustrezno zasedena šele v drugi polovici leta 2006.

Primerno in skladno s potrebami je razmerje med številom državnih tožilcev, pomočnikov, strokovnih sodelavcev in pripravnikov ter številom državnotožilskega osebja (javnih uslužbencev).

Graf 1: Razmerje med tožilskimi funkcionarji, tožilskim osebjem in pripravniki

V letu 2006 je tožilstvo začelo postopno odpravljati tudi pomanjkanje strokovnega kadra, ki je omejevalno vplivalo na izvršitev razvojnih nalog na področju informatizacije in na tekoče vzdrževanje opreme in programov.

Okrožna in vrhovno državno tožilstvo ter državnotožilski svet se pri izbiri in napredovanju tožilcev opirajo na uveljavljeni "polodprti karierni sistem". Obstoječi kadrovski načrti so doslej praviloma zagotavljali karierno napredovanje vsem pomočnikom in strokovnim sodelavcem (pravosodnim svetnikom in višjim pravosodnim svetovalcem), ki ustrezno opravljajo svoje naloge. Konec leta 2005 in v letu 2006 je zaključila pripravništvo in opravila pravniški državni izpit prva generacija državnotožilskih pripravnikov, ki ji bodo sledile nove. V okviru možnosti so bili najbolj uspešni pripravniki sprejeti na mesta strokovnih sodelavcev. Tako so dolgoročno zagotovljeni pogoji za načrtovano in strokovno usmerjeno kadrovanje v državnem tožilstvu.

Skladno z gibanjem števila zadev ter dodatnimi obremenitvami zaradi odprave sodnih zaostankov (Program »Lukenda«) smo poleg nadomeščanja predvideli tudi tekoče usklajevanje kadrovske zasedbe na posameznih tožilstvih, na vrhovnem državnem tožilstvu pa predvsem v skupini.

4.3 Finančne in materialno-tehnične podlage

Finančni pogoji za delo državnih tožilstev so ustrezni. V proračunu so za vsa tožilstva zagotovljena potrebna sredstva za plače, materialne stroške in za tekoče vzdrževanje prostorov in opreme.

Okrožna državna tožilstva delujejo pretežno v ustreznih, večinoma najetih prostorih, vendar se mnoga srečujejo s prostorsko stisko. Z vidika racionalne uporabe proračunskih sredstev smo tudi v preteklem letu podpirali trud ministrstva za pravosodje, da postopno spremeni razmerje med najetimi in lastnimi prostori v korist lastnih, še posebej, če gre za prostore, ki so jih tožilstva že uporabljala in so ustrezni in so na "sodnih" lokacijah in primerno varnostno - tehnično opremljeni. Potrebe po dodatnih prostorih so se pokazale na petih okrožnih tožilstvih in na Vrhovnem državnem tožilstvu RS. V letu 2006 so bili zagotovljeni dodatni prostori za Okrožno državno tožilstvo v Novi Gorici, Okrožno državno tožilstvo v Celju pa se je preselilo v nove prostore. Še vedno niso rešene prostorske težave, na katere opozarjata Okrožni državni tožilstvi v Ljubljani in v Krškem že več let (slednje bi se lahko preselilo v letu 2007, če bodo zagotovljena sredstva za nakup opreme). Dolgoročno in celovito prostorsko rešitev, z ustrezno umestitvijo skupine, pa bo potrebno čimprej zagotoviti tudi za Vrhovno državno tožilstvo RS.

Stanje glede tehnične opremljenosti državnih tožilstev je povprečno dobro. Pisarniška oprema je večinoma ustrežna, prav tako tudi komunikacijska oprema. Tehnična računalniška oprema (osebni računalniki, mrežni tiskalniki, prenosniki) je bila v letu 2006 v večjem obsegu obnovljena in je bila s tem deloma nadomeščena zamuda pri posodobitvah in nadgradnjah v prejšnjih letih, nujna pa bo v prihodnje zamenjava strežnikov.

Zastarela je programska informacijska oprema tako po podlagah (programska podpora), kot po zmogljivosti programov. Kljub omejitvam je tožilstvo v preteklem letu samo uspelo razviti povsem nov in zahteven program za vodenje vpisnika predkazenskih postopkov (Tpp vpisnik), ki bo olajšal spremljanje zadev in operativno pisarniško delo. Za popolno zanesljivost in uporabnost evidenc pa bo nujno čimprej v celoti obnoviti program za vodenje kazenskih vpisnikov in računalniško podpreti pisarne vseh oddelkov vrhovnega tožilstva, s sodelovanjem zunanjega, pogodbenega izvajalca. Podpiramo tudi usklajeno in celovito povezavo kazenskih informacijskih sistemov (policija, tožilstvo, sodišča, prekrškovni organi, zapori, druge javne baze podatkov), kar je lahko le dolgoročni medresorski oziroma državni projekt. Potrebno je zagotoviti še novo programsko opremo za podporo poslovanja tožilstev in posodobiti večino obstoječih programov, ki se za vodenje vpisnikov in drugih evidenc uporabljajo na tožilstvih.

Le deloma ustreza tehnično in fizično varovanje tožilskih prostorov. Glede tega je, ob pripravi vladne uredbe o obveznem organiziranju službe varovanja, Vrhovno državno tožilstvo že v letu 2005 opozorilo pristojno ministrstvo na potrebne pogoje za celovito in zanesljivo varovanje. Vsa tožilstva potrebujejo dodatno tehnično opremo za varovanje prostorov in nadzor gibanja v prostorih zaradi zagotovitve tehničnih pogojev, ki so predpisani za varovanje tajnih podatkov.

Glede na stanje v letu 2006 ocenjujemo, da je nujno obnoviti vozni park, saj je veliko avtomobilov že starih in pogosto v okvari. Tožilci, ki opravljajo dežurno službo, potrebujejo varna in zanesljiva vozila, prav tako mora biti tožilcem omogočena uporaba službenega vozila za udeležbo na obravnavah izven kraja, kjer je tožilstvo.

5 Kazenske ovadbe

5.1 Uvodna pojasnila

Ob primerjanju statističnih podatkov za leto 2006 in statističnih podatkov o delu državnih tožilstev za pretekla leta je treba upoštevati, da je bila v letu 2005 v celoti prenovljena statistična obdelava podatkov. Nov način omogoča pridobitev večjega števila podatkov o reševanju ovadb in načinih ter izidu odločanja v nadaljnjih fazah kazenskega postopka. S tem je zagotovljeno celovito statistično primerjanje dela posameznih državnih tožilstev ter pridobljene enotne podlage za oceno dela tožilstva kot celote.

Državno tožilstvo je v takem okviru prvič poročalo o delu za leto 2005, sedaj poroča drugič. Na enaki podlagi obdelane podatke je zato v celoti mogoče primerjati le z lanskimi statističnimi podatki. Temeljni trendi za vsa pretekla leta pa so pregledno prikazani in razvidni v začetnih statističnih tabelah, primerjalno in za daljše časovno obdobje.

5.2 Ovadeni storilci kaznivih dejanj

V letu 2006 je bilo državnim tožilstvom skupaj ovadenih 34459 znanih storilcev kaznivih dejanj. V tem številu je zajetih 31184 (90,5%) ovadenih polnoletnih oseb, 2787 (8,1%) ovadenih mladoletnih oseb in 488 (1,4 %) ovadenih pravnih oseb.

Tabela 2: Ovadeni znani storilci kaznivih dejanj v letih 2002-2006

Leto	Polnoletne osebe	Mladoletne osebe	Pravne osebe	Skupaj ovadenih znanih storilcev	Indeks na prejšnje leto	Indeks na izhodiščno leto 2002
2006	31184	2787	488	34459	103	97
2005	30090	2853	472	33415	95	94
2004	31248	3262	553	35063	98	99
2003	31643	3732	412	35787	101	101
2002	31291	3856	256	35403	*	*
Skupaj	155456	16490	2181	174127		

V primerjavi z letom pred tem se je skupno število ovadenih znanih oseb povečalo za 1044 oseb oziroma za 3,1%. S tem se je ustavil trend zmanjševanja števila ovadenih znanih storilcev kaznivih dejanj, ki je bil značilen za celotno zadnje petletno obdobje. Hkrati pa indeks na izhodiščno leto 2002, ki je v letu 2006 znašal 97, kaže na srednjeročno »stabilnost« števila ovadenih znanih storilcev kaznivih dejanj.

Povečanje celotnega števila ovadenih oseb je rezultat večjega števila ovadenih polnoletnih oseb in pravnih oseb. Še vedno pa se zmanjšuje število ovadenih mladoletnikov, v letu 2006 v primerjavi s prejšnjim letom za 66 oseb ali 2,3%.

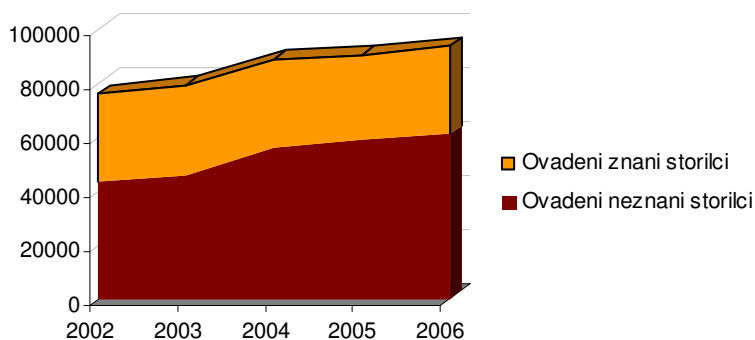
Število ovadb zoper neznane storilce se je v lanskem letu v primerjavi s predlanskim letom povečalo za 2187 oziroma za 3,7%.

Tabela 3: Ovadeni neznani storilci kaznivih dejanj v letih 2002-2006

Leto	Ovadeni neznani storilci	Ovadeni znani storilci	Naknadno odkriti neznani storilci	Skupaj odkriti storilci	Odstotek ovadenih znanih storilcev	Odstotek ovadenih znanih in naknadno odkritih neznanih storilcev
2006	61130	32332	2127	34459	34	36
2005	58943	31305	2110	33415	34	36
2004	55940	32794	2269	35063	36	39
2003	46104	33223	2564	35787	41	44
2002	43369	32572	2831	35403	41	45
Skupaj	265486	162226	11901	174127	37	40

Število ovadenih neznanih storilcev se povečuje in je tako v primerjavi z izhodiščnim letom 2002 v letu 2006 doseglo indeks 140. Glede na to pa se seveda zmanjšuje delež ovadenih znanih storilcev v razmerju do ovadenih neznanih (oziroma do vseh) storilcev kaznivih dejanj. V zadnjih petih letih se je delež odkritih storilcev od 41% zmanjšal na 34%, ob upoštevanju naknadno odkritih (prej neznanih) storilcev kaznivih dejanj pa od 45% na 36% vseh ovadenih storilcev. Iz navedenih podatkov nedvomno izhaja manjša stopnja raziskanosti odkrite oziroma prijavljene kriminalitete. Pri tem pa je vendarle treba ugotoviti, da se je padanje »stopnje raziskanosti« v prejšnjem letu ustavilo, saj je delež odkritih storilcev kaznivih dejanj ostal enak kot v letu 2005.

Graf 2: Razmerje med ovadenimi znanimi in neznanimi storilci kaznivih dejanj v letih 2002-2006

Navedeni podatki veljajo kot skupni za vse osebe. Pri tem pa je za mladoletne storilce zmanjšanje števila ovadenih znanih oseb (mladoletnikov) srednjeročno bistveno večje kot pri polnoletnih. Indeks za leto 2006, v primerjavi z letom 2002, znaša le 72 (tabela 2), v primerjavi z letom 2001 pa se je število ovadenih znanih mladoletnikov skoraj preplopolovilo (indeks 56).

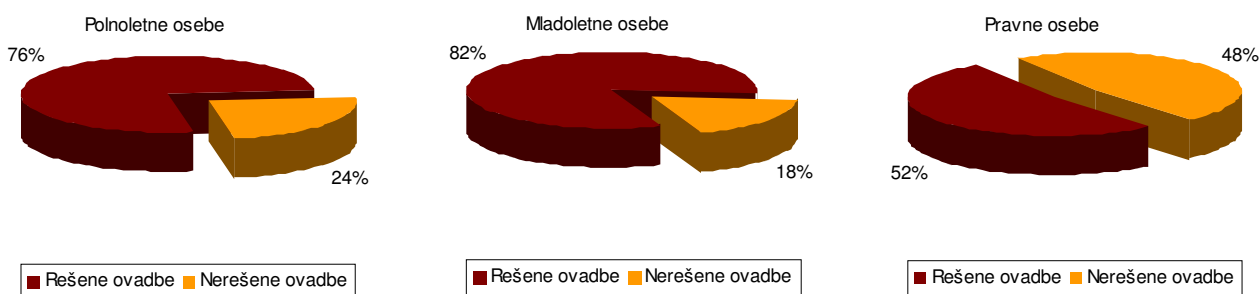
Pri pravnih osebah je število ovadenih naraščalo do leta 2003, v zadnjih treh letih pa se je ustalilo pri povprečno 500 ovadenih pravnih osebah letno (tabela 2).

5.3 Reševanje ovadb

Skupna delovna obremenitev državnih tožilcev je tudi v letu 2006 ostala bistveno nespremenjena, saj se je število državnih tožilcev povečalo sorazmerno s povečanim številom ovadenih znanih in neznanih oseb. Državna tožilstva v sedanji zasedbi državnih tožilcev, pomočnikov, državnotožilskih uradnikov in drugega osebja ter pripravnikov tekoče obvladujejo opisani pripad zadev in z redkimi izjemami spoštujejo 90-dnevni rok za tožilsko odločitev v posamezni zadevi. Iz statističnih podatkov izhaja, da državni tožilci iz leta v leto »prenašajo zaostanke«, ki dosegajo približno tretjino letnega pripada novih zadev. Natančnejši podatki so razvidni iz tabel 4p, 4m in 4po.

Statistični podatki kažejo, da povprečni zaostanki pri delu znašajo manj kot 4 mesece. Skupaj s prenesenimi nerešenimi zadevami so državni tožilci v letu 2006 obravnavali 41710 zadev zoper znane polnoletne storilce, 3447 zadev zoper znane mladoletne storilce in 897 zoper pravne osebe. Ker državni tožilci v posameznem letu rešijo približno toliko zadev, kolikor jih prejmejo v delo, pripad pa se bistveno ne spreminja, tudi število nerešenih zadev ostaja na enaki ravni oziroma se celo postopno zmanjšuje. Tako se je že v letu 2005 v primerjavi s prejšnjim letom pri polnoletnih storilcih število nerešenih ovadb znižalo z 11862 na 10198, ob koncu lanskega leta pa že na 9806, pri mladoletnih storilcih pa v letu 2006 od prejšnjih 643 na 628, pri pravnih osebah pa se je povečalo od 374 na 410.

Graf 3: Razmerje med rešenimi in nerešenimi ovadbami za polnoletne, mladoletne in pravne osebe

S sodelovanjem državnotožilskih pomočnikov in strokovnih sodelavcev državni tožilec letno reši v povprečju ovadbe zoper več kot 200 oseb, kar štejejo za pričakovano in ustrezno delovno obremenitev. Za leto 2006 je, tako kot v letu 2005, delež rešenih ovadb za polnoletne storilce znašal 76%, za mladoletne pa celo 82% vseh obravnavanih zadev. Pri 54% deležu reševanja za pravne osebe pa moramo tudi za lansko leto upoštevati, da so te zadeve praviloma povezane s kršitvami na finančnem in gospodarskem področju in zato najzahtevnejše z dejanskega in pravnega vidika, kar se odraža tudi pri hitrosti reševanja.

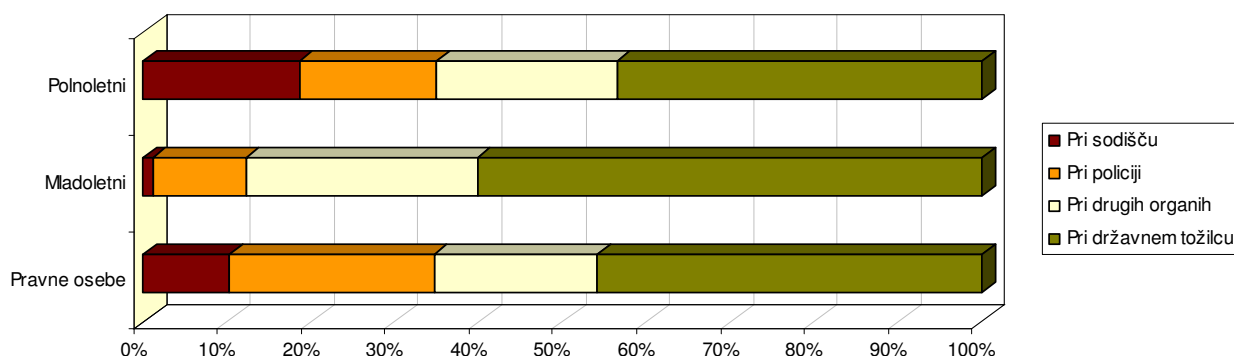
Za oceno statistične uspešnosti in storilnosti tožilstva je poleg podatkov o rešenih ovadbah potrebno upoštevati tudi podatke o drugem nadaljnjem (dodatnem) delu, ki je potrebno za nadaljnji pregon po prvi tožilski odločitvi. Gre za vložitev obtožbe po opravljeni preiskavi (tabele 9), vložene pritožbe zoper sodne odločbe (tabele 28 – 31) poleg tega pa tudi za vse (spremljajoče) procesne aktivnosti (tabela 13) in vse oblike alternativnega pregona (tabele 14 – 22).

5.4 Stanje nerešenih ovadb

Državna tožilstva spremljajo razloge, zaradi katerih ovadbe v posameznih zadevah niso rešene. Iz statističnih podatkov izhaja, da je bil 31.12.2006 le manjši del nerešenih ovadb pri državnem tožilcu, praviloma so bile to ovadbe, ki so bile prejete ob koncu leta, ali tiste, ki so zahtevale daljšo preučitev. Večji del ovadb

(predvsem zoper polnoletne storilce in pravne osebe) ni bil rešen zaradi tega, ker sodišče še ni opravilo preiskovalnega postopka ali preiskovalnih dejanj ali pa zaradi zahtevanih dopolnitev pri policiji oziroma pri drugih organih.

Graf 4: Stanje nerešenih ovadb za polnoletne, mladoletne in pravne osebe na dan 31.12.2006

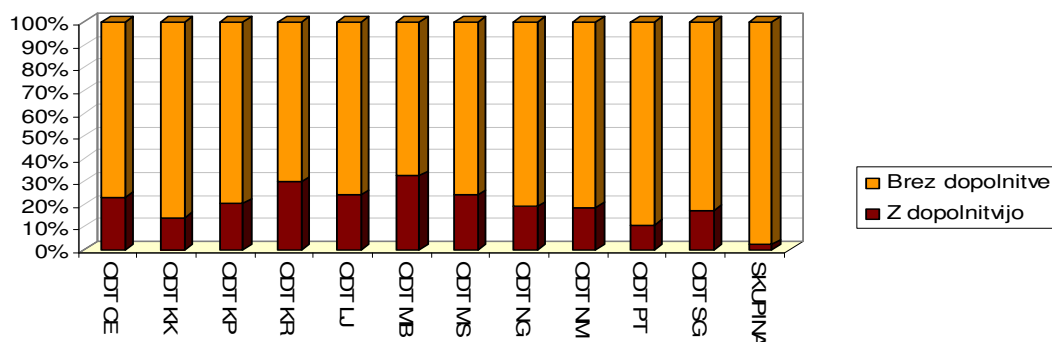
Število nerešenih ovadb pri sodišču, policiji, drugih organih in državnih tožilcih na posameznih okrožnih državnih tožilstvih in skupini je natančneje razvidno iz tabel 5p, 5m in 5po.

5.5 Dopolnjevanje ovadb

Za uspešno delo državnih tožilcev je zelo pomembna kakovost vloženi kazenskih ovadb, ki mora omogočati hitro in pravilno odločitev o vsebini in načinu pregona domnevnih storilcev kaznivih dejanj. Zato je pomemben tudi podatek o številu primerov, v katerih je bilo potrebno dopolniti vložene ovadbe.

Iz zbranih statističnih podatkov je razvidno, da je bilo potrebno 31% vloženi ovadb zoper polnoletne storilce dopolniti z dodatnim delom policije (ki je najpogostejši ovaditelj) oziroma drugih organov, ker na podlagi zbranega gradiva tožilec ni mogel sprejeti končne odločitve. Manjše (9%) je število primerov, pri katerih so bila predlagana posamezna preiskovalna dejanja pri pristojnem sodišču, predvsem zaradi izvedbe ali zavarovanja dokaza v ustrezni procesni obliki. Skupni delež takih zadev, ki se je v letu 2006 glede na prejšnje leto zvišal od 37% na 40%, kaže, da so nepopolne ovadbe še vedno pomemben razlog za podaljšanje postopkov pri državnih tožilcih.

Graf 5: Delež ovadb za katere je bila zahtevana dopolnitev ali preiskovalna dejanja po državnih tožilstvih

Tudi pri mladoletnih storilcih se je delež potrebnih dopolnitev, čeprav je nižji, povečal od 13% na 17%. Najvišji in nespremenjen pa je pri pravnih osebah - kar 47%. Navedeni deleži potrjujejo veliko zahtevnost odkrivanja in dokazovanja kaznivih dejanj pravnih oseb. Natančnejši podatki so razvidni iz tabel 6p, 6m in 6po.

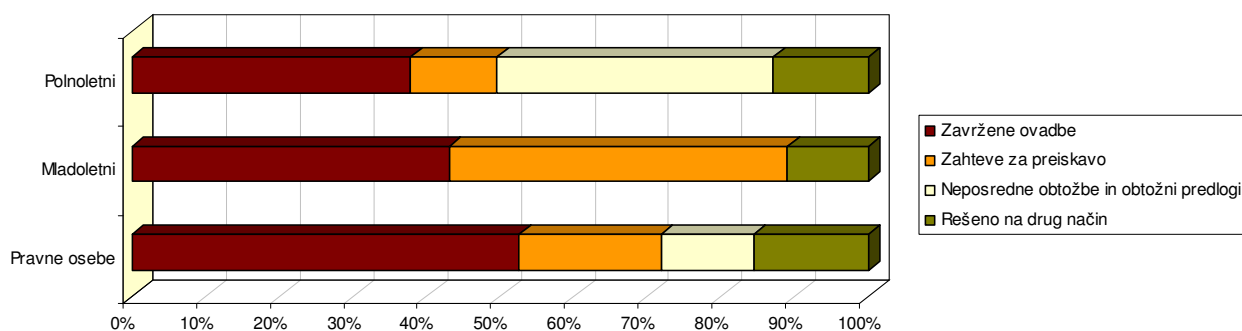

5.6 Način reševanja ovadb

Odločitev tožilca o vloženi kazenski ovadbi je pomembno merilo stopnje raziskanosti kriminalitete v predhodnem (policijskem) postopku, delno pa odraža tudi politiko pregona, ki jo uveljavlja državno tožilstvo. Politika pregona se v tem delu kaže zlasti z zavrženjem ovadb z uporabo instituta dejanja majhnega pomena in z uporabo alternativnega pregona ter poravnavanja kot oblik uveljavljanja »tožilske oportunitete«.

Podatki za leto 2006 kažejo, da je bil zavržen skoraj enak delež vloženi ovadb zoper polnoletne osebe kot v prejšnjem obdobju (38%, v letu pred tem 39%), zoper mladoletne nekoliko višji delež (43%, v letu pred tem 40%) in zoper pravne osebe bistveno manj ovadb (53%, v letu pred tem 63%). Pri oceni teh podatkov pa je potrebno upoštevati tudi razloge za zavrženje kazenskih ovadb (poglavje 5.7). Primere, v katerih je prišlo do uporabe odloženega pregona ali poravnavanja, namreč ne moremo prištevati k tistim zadevam, za katere pregon iz vsebinskih ali formalnih razlogov ni bil mogoč ali je bil opuščen. V vseh zadevah, pri katerih je bila uporaba odloženega pregona ali poravnavanja uspešna (poglavje 7), je vendarle prišlo do uporabe oziroma izvršitve ustrezne sankcije, čeprav je ta bila »nekaznovalne« narave.

Graf 6: Odločitev tožilca o kazenski ovadbi za polnoletne, mladoletne in pravne osebe

Iz statističnih podatkov je razvidno, da je bila od zadev, pri katerih ni bilo zavrženja, zoper 19% polnoletnih storilcev zahtevana preiskava, zoper 60% vloženi neposredni obtožni akt, preostalih 21% pa je bilo rešenih na drug način (odstop zadeve, združitev zadeve, dopolnitev preiskave). Pri mladoletnikih je delež zahtevanih pripravljanih postopkov, ker so obvezni, ustrezno višji (81%), ostanek zadev, pri katerih ovadba ni zavržena (19%) pa je bil rešen na drug način.

Podatki v primerjavi s prejšnjimi leti kažejo, da se politika pregona državnih tožilcev v obdobju poročanja ni bistveno spremenila. Tožilstvo je pomemben »selektivni mehanizem« za razbremenitev kazenskih sodišč, saj z uporabo ustreznih procesnih in materialnopravnih institutov »izloči« kar dve petini kazenskih zadev manjšega pomena, pri pravnih osebah pa dobro polovico. V znatnem delu teh zadev se vendarle uveljavijo alternativne oblike kazenskega pregona, kar pomeni, da storilci ne ostajajo »nekaznovani«.

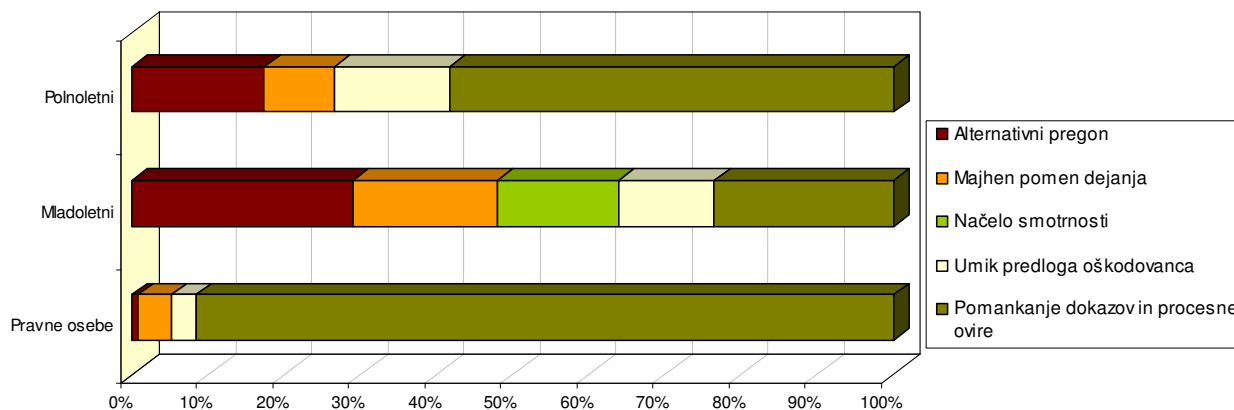
Natančnejši podatki o odločitvah tožilcev na posameznih državnih tožilstvih in v skupini so razvidni iz tabel 7p, 7m in 7po.

5.7 Zavrženje ovadb (razlogi za zavračanje pregona)

Državna tožilstva so tudi v letu 2006 posebej analizirala razloge, zaradi katerih je (glede na možne zakonske podlage) prišlo do zavrženja kazenske ovadbe. Iz deleža posameznih razlogov je razvidna politika pregona državnega tožilstva, predvsem obseg uporabe »načela smotrnosti«. Opozoriti je potrebno, da med ovadbe zavržene »iz drugih razlogov« (ki v tabelah niso posebej razčlenjeni) štejejo predvsem ovadbe, ki so zavržene, ker ni bilo zadostne dokazne podlage, ali so obstajale druge ovire za kazenski pregon. Zaradi

majhnega deleža zastaranja pregona pri državnem tožilcu (skupno do 2%) ta razlog v grafičnem prikazu ni posebej zajet. Pri mladoletnikih pa je posebej prikazan delež zadev, pri katerih postopek ni bil uveden ob upoštevanju narave in okoliščin dejanja ter mladoletnikovega prejšnjega življenja in osebnih lastnosti.

Graf 7: Razlogi za zavrženje kazenske ovadbe (brez zastaranja) za polnoletne, mladoletne in pravne osebe

Statistični podatki kažejo, da je bilo kar 17% (v letu pred tem 18%) ovadb zoper polnoletne storilce in 30% (v letu pred tem 31%) zoper mladoletne storilce zavrženih po poravnavanju in odloženem pregonu. Zaradi majhnega pomena dejanja je bilo zavrženih 9% (v letu pred tem 12%) ovadb zoper polnoletne storilce in 17% (v letu pred tem 21%) ovadb zoper mladoletne storilce. Te deleže ocenjujemo kot primerne glede na strukturo in stopnjo nevarnosti obravnavane kriminalitete, pri kateri predvsem na premoženjskem področju prevladuje »bagatelna« kriminaliteta.

Skupno 1963 ovadb zoper polnoletne in mladoletne storilce je bilo zavrženih zaradi umika predloga oškodovanca. Število umikov se je pri polnoletnih celo povečalo od 13% na 15%, kar pomeni, da je zaradi spremenjene odločitve oškodovanca postalo nepotrebno celotno predhodno opravljeno delo policije, tožilstva oziroma drugih organov. Naraščanje števila takih primerov (za 5% glede na prejšnje leto) ob ureditvi, ki omogoča umik predloga oškodovanca do konca glavne obravnave (pri čemer stroški bremenijo proračun, ne pa oškodovanca), terja premislek o primernosti obstoječe zakonske izvedbe instituta »predlagalnega delikta«.

Delež zavrženja iz drugih razlogov (57% zoper polnoletne, 24% zoper mladoletne in 88% zoper pravne osebe) zajema že opisane primere, v katerih ne gre za opuščanje pregona z uporabo tožilskih pooblastil. V teh primerih gre za vsebinske razloge, zaradi katerih ni bilo mogoče uspešno nadaljevati postopka (pomankanje dokazov, procesne ovire). Pri zavrženju ovadb zaradi zastaranja pa je potrebno upoštevati, da razlogi za zastaranja praviloma ne nastanejo v tožilskem postopku.

Predstavljeni statistični podatki, ki so podrobneje prikazani v tabelah 8p, 8m in 8po, se ustrezno dopolnjujejo s podatki o zavrženju ovadb na podlagi opravljenega postopka alternativnega pregona, ki so navedeni v posebnem delu tega poročila.

6 Kazenski pregon

6.1 Uvodna pojasnila

Na podlagi ovadb, ki niso zavržene, se začne kazenski postopek. Državni tožilec, glede na stanje zadeve, lahko zahteva sodno preiskavo (v skrajšanem postopku posamezna preiskovalna dejanja) ali pa pregon začne z neposredno vložitvijo obtožnega akta: pred okrožnim sodiščem obtožnice in pred okrajnim sodiščem obtožnega predloga.

Skladno s takimi pooblastili tožilca so v nadaljevanju povzeti in pojasnjeni podatki o kazenskih postopkih, ki so po prvi odločitvi državnega tožilca prešli v »fazo kazenskega pregona« pred pristojnim sodiščem.

6.2 Odstop od pregona (delež opustitve pregona)

Za preiskavo se državni tožilec odloča v primerih, ko zbrani dokazi in podatki ne zadoščajo za odločitev ali naj se vloži obtožnica ali zoper obdolženca ustavi postopek. Praviloma gre za zahtevnejše kazenske zadeve, pri čemer sme državni tožilec za kazniva dejanja, za katera je v zakonu predpisana kazen zapora več kot 8 let, vložiti neposredno obtožnico samo s soglasjem preiskovalnega sodnika po predhodnem zaslišanju osumljenca in ob zadostnem dokaznem gradivu. V primerih opravljene preiskave pa državni tožilec odločitev o nadaljevanju pregona sprejme po njenem zaključku.

Zbrani podatki za polnoletne osebe kažejo, da je državni tožilec v letu 2006 v zadevah, v katerih so bile preiskave končane, odstopil od pregona le zoper 15% (v letu pred tem 17%) obdolžencev, zoper 61% (v letu pred tem 60%) je vložil obtožbo, zoper 24% (23% v letu 2005) pa je bila zadeva rešena na drug način (odstop ali združitvev zadev, dopolnitev preiskave, ustavitev preiskave, prekinitev preiskave).

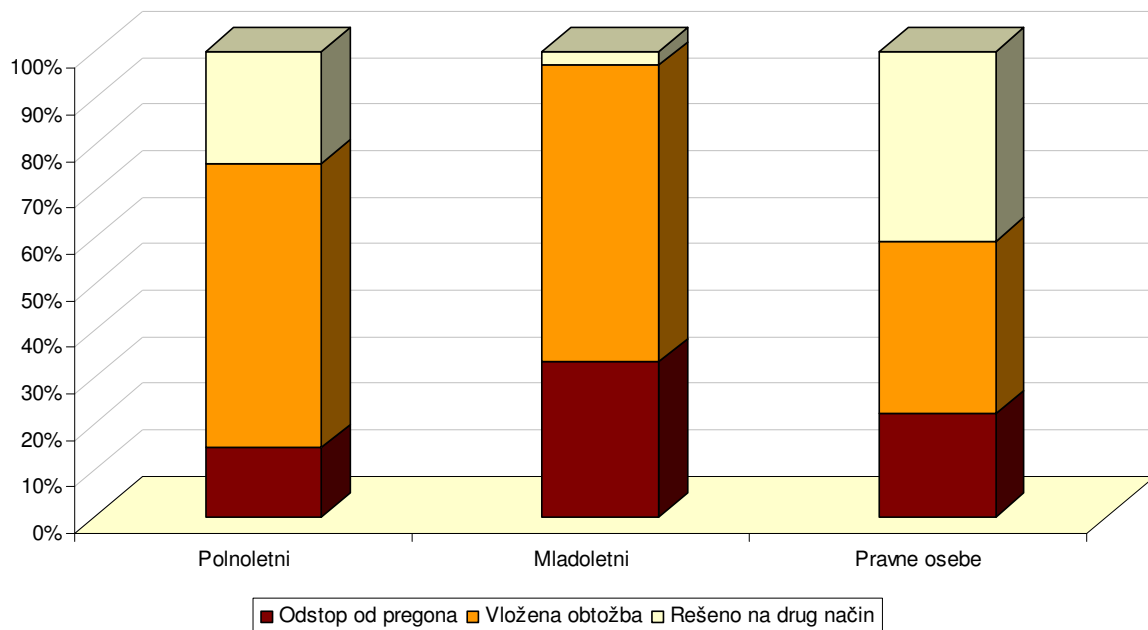
V postopku proti mladoletnikom je prišlo do ustavitve po opravljenem pripravljalnem postopku zoper 33% (34% v letu 2005) ovadenih oseb, predlog za izrek ukrepa ali kaznovanje je bil vložen zoper 64 % ovadenih (enako kot v letu 2005), medtem ko je 2 % zadev (3% v letu pred tem) bilo rešenih na drug način.

Pri pravnih osebah je po končani preiskavi prišlo do odstopa od pregona zoper 22% (11% v letu 2005), do vložitve obtožbe za 37% (40% v letu 2005) in do rešitve na drugačen način za 41% (49% v letu 2005) ovadenih pravnih oseb. Statistika kaže, da se tudi pri pravnih osebah delež obtoženih ni bistveno spremenil.

Natančnejši statistični podatki so razvidni iz tabel 9p, 9m in 9po. Na njihovi podlagi je v nadaljevanju struktura odločitev prikazana tudi grafično. Pri tem se podatki o odstopu od pregona pri mladoletnikih smiselno nanašajo na ustavitev postopka, podatki o vloženih obtožbah pa na vložene predloge za izrek ukrepa in kaznovanje. V postopkih zoper pravne osebe je vrsta odločitve tožilca zajeta z enakim pravnim aktom, kot velja za polnoletne storilce.

Večji delež odstopov od pregona za mladoletnike je pričakovana praktična posledica širših možnosti, ki jih zakon v tem postopku omogoča državnemu tožilcu za opustitev pregona predvsem po načelu smotrnosti glede na osebne in družinske razmere.

Graf 8: Odločitev tožilca po končani preiskavi za polnoletne, mladoletne in pravne osebe

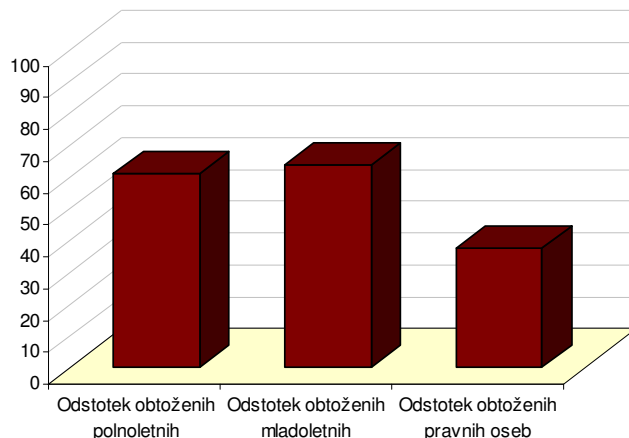
6.3 Obtožni akti (delež obtoževanja)

Delež vloženi obtožni aktov v razmerju do vseh (na drug način) rešenih zadev, pri katerih je bila sprejeta končna odločitev (delež obtoževanja) - je pomemben podatek za oceno politike kazenskega pregona državnih tožilcev. Z upoštevanjem neposredno vloženi obtožni aktov in obtožni aktov vloženi po preiskavi, torej z upoštevanjem končne odločitve o obtožbi, so pridobljeni stvarni podatki o doseženem številu oziroma deležu ovadenih storilcev, ki bodo po tožilski preučitvi ovadbe in po potrebi tudi po opravi preiskave, dejansko obtoženi pred sodiščem.

V letu 2006 je ta delež znašal 45% (2% več kot v letu 2005) za ovadene polnoletne storilce kaznivih dejanj, 26% (7% manj kot v letu 2005) za ovadene mladoletne storilce in 20% (6% več kot v letu 2005) za ovadene pravne osebe. Prikazan je za vsa tožilstva. Statistično pomembnejše je predvsem zmanjšanje deleža obtoženi mladoletnikov. Razlogi so razvidni iz posebnega poglavja, ki obravnava mladoletniško prestopništvo.

Tabela 4 in graf: Delež obtoževanja za polnoletne, mladoletne in pravne osebe v končnih odločitvah tožilca

Od	Odstotek obtoženih polnoletnih	Odstotek obtoženih mladoletnih	Odstotek obtoženih pravnih oseb
ODT CE	52	48	0
ODT KK	63	63	25
ODT KP	60	50	50
ODT KR	69	73	33
ODT LJ	63	70	60
ODT MB	53	66	26
ODT MS	69	75	0
ODT NG	72	50	50
ODT NM	65	57	55
ODT PT	55	71	0
ODT SG	70	65	33
SKUPINA	46	0	0
Skupaj	61	64	37

Delež obtoževanja za posamezna okrožna državna tožilstva in za skupino je natančneje razviden iz tabel 10p, 10m in 10po.

Iz statističnih podatkov je razvidna tudi struktura obtožnih aktov. Zoper polnoletne storilce je bilo vloženih 73% (v letu pred tem 75%) obtožnih predlogov, 8% (v letu pred tem 6%) neposrednih obtožnic in enak delež - 19% obtožnic po preiskavi. Zoper pravne osebe je bilo vloženih 45% (v letu pred tem 49%) obtožnih predlogov, 20% (v letu pred tem 12%) neposrednih obtožnic in 34% (v letu pred tem 39%) obtožnic po preiskavi. Razmerje med obtožnicami vloženimi po preiskavi oziroma brez preiskave kaže, da državni tožilci, tako kot v prejšnjih letih, skoraj v tretjini primerov uporabijo pooblastila za skrajšanje postopka.

6.4 Sodbe (uspeh obtoževanja)

Uspešnost obtoževanja tožilstvo preverja z upoštevanjem izida postopkov na prvi stopnji, ki so bili v letu poročanja končani z obsodilno sodbo. Uspeh obtoževanja smo prikazali v deležu obsodilnih sodb, glede na vse sodbe, ki so bile izdane v letu poročanja. Statistični podatki za leto 2006 kažejo, da smo bili v postopku pred sodiščem prve stopnje bolj uspešni kot v letu 2005, ko smo dosegli 77% obsodilnih sodb, saj se je ta delež zvišal na 79% obtoženih polnoletnih oseb, v postopkih proti mladoletnikom ostal 48% in v postopkih zoper pravne subjekte pomembno zvišal od 14% na 42% obtoženih oseb.

Tabela 5: Delež obsojenih polnoletnih, mladoletnih in pravnih oseb po državnih tožilstvih

Odt	Polnoletni storilci			Mladoletni storilci			Pravne osebe		
	Skupaj prejete sodbe	Obsodilne sodbe	Odstotek obsojenih	Skupaj prejete odločbe	Izrečen ukrep ali sankcija	Odstotek obsojenih	Skupaj prejete sodbe	Obsodilne sodbe	Odstotek obsojenih
ODT CE	1185	903	76	138	23	17	0	0	0
ODT KK	682	548	80	41	28	68	0	0	0
ODT KP	844	704	83	135	53	39	0	0	0
ODT KR	767	683	89	52	34	65	2	2	100
ODT LJ	2853	2039	71	310	166	54	8	3	38
ODT MB	1367	1175	86	153	72	47	1	0	0
ODT MS	688	584	85	32	28	88	0	0	0
ODT NG	275	217	79	30	10	33	1	1	100
ODT NM	670	518	77	44	28	64	5	2	40
ODT PT	436	305	70	39	25	64	0	0	0
ODT SG	319	273	86	35	20	57	2	0	0
SKUPINA	71	68	96	0	0	0	0	0	0
Skupaj	10157	8017	79	1009	487	48	19	8	42

Delež obsojenih polnoletnih oseb je visok in kaže na ustrezno tožilsko presojo podlage in pogojev za pregon. Nižji odstotek izrečenih ukrepov oziroma kazenskih sankcij zoper mladoletnike pa je potrebno pripisati širokim pooblastilom, ki jih ima senat za mladoletnike, saj lahko s sklepom ustavi postopek v vseh primerih, ko spozna, da ne bi bilo smotno izreči mladoletniku niti kazni niti vzgojnega ukrepa. Večkrat do tega pride tudi zaradi dolgotrajnih postopkov pred sodiščem, ko mladoletnik do izdaje odločbe že postane polnoleten.

Bistveno povečan odstotek obsodilnih sodb zoper pravne osebe, ob večjem številu odločenih zadev kaže, da je dosežen napredek tudi na področju zahtevnega postopka po Zakonu o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja.

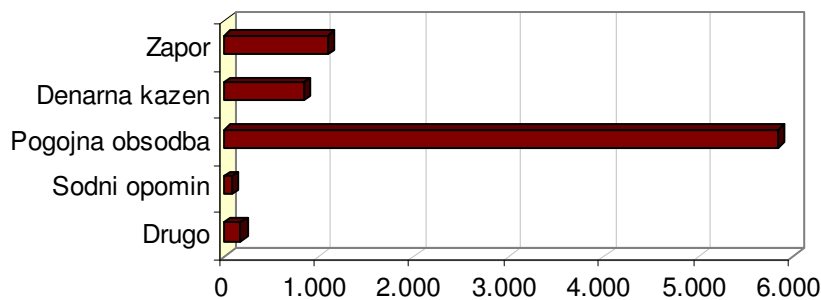
Natančnejši podatki, ki obsegajo tudi število zavrnilnih in oprostilnih sodb oziroma ustavitvev postopka proti mladoletnikom, so razvidni iz tabel 11p, 11m in 11po.

6.5 Izrečene sankcije (delež kaznovanja)

Državno tožilstvo je pregledalo tudi izrečene glavne sankcije v zadevah, pri katerih je sodišče po obtožnem aktu državnega tožilca v letu 2006 odločilo z obsodilno sodbo. Čeprav ima državni tožilec le omejen vpliv na kaznovalno politiko sodišča (predvsem s predlogom o vrsti in višini kazni v zaključni besedi in z možnostjo pritožbe zoper izrečeno kazen), je njihova struktura pomembna za oceno končnega izida postopka po obtožbi državnega tožilca. Zbrani podatki ne odstopajo bistveno od preteklih let.

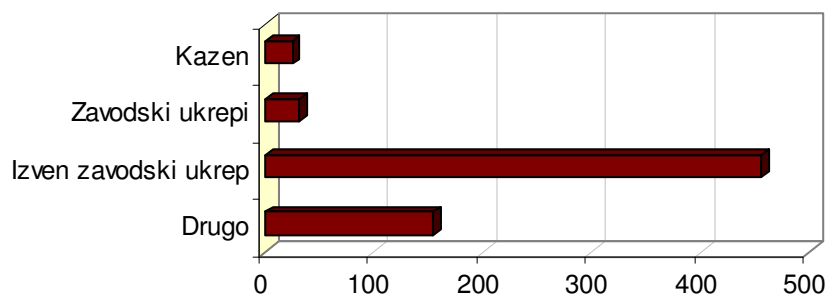
V skladu z uveljavljeno kaznovalno politiko naših sodišč je bilo zoper polnoletne osebe izrečenih še več pogojnih obsodb 73% (v preteklem letu 71%), sledijo v veliko manjšem številu zaporne kazni (14%, enako kot v letu 2005), denarne kazni 10% (v letu pred tem 11%) ter sodni opomin in druge sankcije.

Graf 9: Prikaz vrste izrečenih sankcij za polnoletne storilce

Tudi pri mladoletnikih je 4% delež kazni, čeprav dvakrat večji kot v letu pred tem (2%), majhen. Enako velja glede 5% deleža zavodskih ukrepov (4% v letu 2005). Sodišče največkrat izreče izvenzavodske oziroma druge vzgojne ukrepe (ukor, navodila in prepovedi, nadzorstvo organa socialnega varstva), kar kaže na manjšo represivno naravnost sodišč v postopku proti mladoletnim storilcem kaznivih dejanj.

Graf 10: Prikaz vrste izrečenih sankcij za mladoletne storilce

Pravnim osebam je bila v polovici obsodilnih primerov izrečena denarna, v drugi polovici pa pogojna sankcija.

6.6 Pregled posameznih procesnih aktivnosti

Aktivnost tožilstva se ne kaže le v vlaganju obtožnih aktov, pač pa tudi v predlaganju vseh ukrepov, s katerimi se lahko zagotovi učinkovitost kazenskega postopka.

Zato so predmet posebnega statističnega spremljanja: predlogi osebnih omejevalnih ukrepov, predlogi za stvarne omejevalne ukrepe in za odvzem predmetov in premoženjske koristi, uporaba prikritih preiskovalnih ukrepov, udeležba na narokih in obravnava, usmerjanje policije po 160.a členu ZKP in opravljanje dežurne službe ter nujnih preiskovalnih dejanj.

Najpomembnejši so osebni omejevalni ukrepi za zagotovitev navzočnosti obdolženca (pripor, hišni pripor, varščina, javljanje na policijski postaji, prepoved približevanja določenemu kraju ali osebi, obljuba, da ne bo zapustil prebivališča, privedba). Take ukrepe, v največjem delu pripore in hišne pripore, so državna tožilstva v letu 2006 predlagala zoper 818 obdolžencev (746 v letu 2005).

Zoper 18 obdolžencev (19 v letu 2005) so bili predlagani stvarni omejevalni ukrepi, predvsem začasno zavarovanje zahtevka za odvzem premoženjske koristi v predkazenskem in kazenskem postopku. V 315 primerih (461 v letu 2005) so državni tožilci predlagali tudi odvzem predmetov in premoženjske koristi obdolžencem (498. in 498.a člen ZKP).

V 183 primerih (238 v letu 2005) je državni tožilec predlagal uporabo prikritih preiskovalnih ukrepov in v teh primerih praviloma tudi usmerjal delo policije. Podatek, da so delo policije v predkazenskem postopku tožilci usmerjali v skupno 628 primerih kaže, da so pri tem v večji meri kot leta 2005 (takrat je bilo 1154 »usmerjanj«) in tudi dosledneje upoštevali vsebinsko, dejansko in ne le »formalno« usmerjanje. V skladu z opozorili za usmerjanje niso več šteli primerov, ko gre le za kratke ustne oziroma telefonske nasvete ali izmenjavo podatkov in mnenj.

Državni tožilci so se v letu 2005 udeležili 29332 (27758 v letu 2005) narokov v kazenskih zadevah ter sodelovali pri 16346 (13676 v letu 2005) preiskovalnih dejanjih v dežurni preiskovalni službi. Tudi navedeni podatki potrjujejo sorazmerno večjo obremenjenost državnih tožilcev zaradi povečanega števila novih zadev in ustreznega aktivnega sodelovanja pri programih odprave sodnih zaostankov.

Tabela 6: Pregled posameznih procesnih aktivnosti po državnih tožilstvih

Od	Predlogi osebnih omejevalnih ukrepov	Predlogi stvarnih omejevalnih ukrepov	Uporaba prikritih preiskovalnih ukrepov	Udeležba na narokih	Usmerjanje policije	Preiskovalna dejanja v dežurni službi	Predlogi za odvzem predmetov in premoženjske koristi
ODT CE	84	9	6	3527	38	3776	10
ODT KK	103	0	3	1716	0	1071	232
ODT KP	83	1	20	1690	156	96	0
ODT KR	58	1	2	1296	15	1309	9
ODT LJ	280	0	79	11493	3	5631	9
ODT MB	53	0	8	2791	175	454	0
ODT MS	37	1	15	1814	0	64	0
ODT NG	41	2	26	724	56	2127	46
ODT NM	42	1	4	1504	85	1694	0
ODT PT	20	0	1	2028	0	70	0
ODT SG	0	0	3	505	84	39	0
SKUPINA	17	3	16	244	16	15	9
Skupaj	818	18	183	29332	628	16346	315

7 Alternativne oblike kazenskega pregona

7.1 Obseg in uspešnost uporabe alternativnega pregona

Tudi v letu poročanja je Vrhovno državno tožilstvo RS spremljalo uporabo alternativnih oblik kazenskega pregona. Določilo 2. odstavka 163.a ZKP daje okrožnemu državnemu tožilcu pooblastilo, da na podlagi predhodnega naroka z osumljencem in oškodovancem odloči o uporabi in vrsti alternativne metode kazenskega pregona. Na ta način so državni tožilci odločali o kazenskem postopku oziroma uporabi alternativnih metod pregona na skupaj 363 »predhodnih narokih«, kar je skoraj 100 več kot v letu pred tem.

Izmed vseh prejetih ovadb v letu 2006, so se okrožni državni tožilci odločili za uporabo alternativnih metod pregona zoper 5727 oseb. Z izpolnitvijo naložene naloge v okviru odloženega pregona oziroma izpolnitvijo doseženega sporazuma v okviru postopka poravnavanja so bili zaključeni postopki zoper 3247 oseb. Poleg zavrženj ovadb zaradi uspešno izpolnjene naloge ali sklenjenega sporazuma v alternativnih postopkih pogosto pride tudi do umikov predlogov za pregon s strani oškodovancev ali pa se pokažejo določene druge okoliščine, ki terjajo zavrženje ovadbe. Število uspešno rešenih zadev tako zajema tudi navedene razloge.

Statistični podatek o 57% uspešnosti alternativnega pregona, ki je za 9% višja od tiste v letu 2005, potrjuje ustrezno presojo državnih tožilcev pri odločanju za tako vrsto postopka oziroma tak način reševanja zadev, ki pomembno prispeva k razbremenitvi sodišč. Ob povprečni obremenitvi okrajnega sodnika s 372 kazenskimi zadevami letno, alternativni postopki pomenijo nadomestitev 15 sodnikov.

Tabela 7: Obseg in uspešnost alternativnega pregona

Odt	Število narokov po 163a/2 čl. ZKP	Skupno število vseh alternativno obravnavanih	Število uspešno rešenih	Odstotek uspešno rešenih v razmerju do vseh alternativno obravnavanih
ODT CE	144	734	461	63
ODT KK	17	332	215	65
ODT KP	3	254	110	43
ODT KR	54	398	272	68
ODT LJ	80	1263	769	61
ODT MB	15	929	444	48
ODT MS	3	464	240	52
ODT NG	27	376	241	64
ODT NM	5	394	167	42
ODT PT	3	436	199	46
ODT SG	12	147	129	88
SKUPINA	0	0	0	0
Skupaj	363	5727	3247	57

7.2 Odloženi kazenski pregon

7.2.1 Uspešnost postopka odloženega pregona

Pregled statističnih podatkov pokaže, da so državni tožilci postopek alternativnega reševanja kazenskih zadev z odloženim kazenskim pregonom uporabili zoper 3717 oseb, kar je za 66 oseb manj napram letu 2005. Z odločitvijo o zavrženju kazenske ovadbe so bili zaključeni postopki zoper 2191 oseb.

Pri analizi uspešnosti postopkov odloženega pregona so, v številu vseh odstopljenih, upoštevane tako tiste ovadbe, ki so bile s sklepom odstopljene v odloženi pregon v prejšnjih obdobjih in prenesene kot nerešene ovadbe iz prejšnjih let, kot tudi ovadbe, ki so bile odstopljene v letu 2006 in so bile (uspešno ali neuspešno) zaključene v letu 2006. Če rok za izpolnitev naloge še ni potekel, postopek še ni zaključen, zato obravnavane osebe niso upoštevane med številom odstopljenih v odloženi pregon.

Tabela 8: Odloženi kazenski pregon za polnoletne storilce

Odt	Zavržena ovadba v postopku odloženega pregona								
	Število vseh odstopljenih v odloženi pregon o katerih je bilo odločeno	Ni soglasja strank za odložitev	Pregon odložen (število sklepov)	Naloga izvršena	Umik predloga oškodovanca v postopku odloženega pregona	Drugi razlogi za zavrženje ovadbe v postopku odloženega pregona	Skupaj zavrženo	Odstotek izvršenih sklepov od vseh izdanih sklepov	Odstotek zavrženih od vseh odstopljenih
ODT CE	437	230	217	147	84	22	253	68	58
ODT KK	182	55	109	107	39	0	146	98	80
ODT KP	207	114	81	75	13	1	89	93	43
ODT KR	188	35	162	133	6	4	143	82	76
ODT LJ	705	256	464	324	34	6	364	70	52
ODT MB	684	351	408	234	143	19	396	57	58
ODT MS	341	171	127	106	53	8	167	83	49
ODT NG	131	57	74	69	5	21	95	93	73
ODT NM	235	126	87	64	27	1	92	74	39
ODT PT	97	15	82	56	11	15	82	68	85
ODT SG	93	9	79	64	6	0	70	81	75
SKUPINA	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Skupaj	3300	1419	1890	1379	421	97	1897	73	57

Postopek odloženega pregona je bil predlagan zoper 3300 polnoletnih oseb. Postopek pa je stekel zoper 1890 polnoletnih oseb, ker v 1419 primerih stranke niso dale soglasja k postopku odloženega pregona, 1379 oseb pa je izpolnilo nalogo.

Državna tožilstva so posebej spremljala tudi uspešnost postopkov odloženega pregona zoper mladoletne storilce kaznivih dejanj.

Tabela 9: Odloženi kazenski pregon za mladoletne storilce

Odt	Zavržena ovadba v postopku odloženega pregona							Odstotek izvršenih sklepov od vseh izdanih sklepov	Odstotek zavrženih od vseh odstopljenih
	Število vseh odstopljenih v odloženi pregon o katerih je bilo odločeno	Ni soglasja strank za odložitvev	Pregon odložen (število sklepov)	Naloga izvršena	Umik predloga oškodovanca v postopku odloženega pregona	Drugi razlogi za zavrženje ovadbe v postopku odloženega pregona	Skupaj zavrženo		
ODT CE	81	37	44	43	17	0	60	98	74
ODT KK	38	7	31	23	6	0	29	74	76
ODT KP	3	0	3	2	1	0	3	67	100
ODT KR	39	8	31	29	0	0	29	94	74
ODT LJ	49	3	46	30	0	0	30	65	61
ODT MB	56	15	41	36	7	0	43	88	77
ODT MS	37	14	23	22	8	0	30	96	81
ODT NG	21	0	10	10	5	6	21	100	100
ODT NM	67	28	39	21	7	2	30	54	45
ODT PT	12	4	8	6	1	1	8	75	67
ODT SG	14	0	14	11	0	0	11	79	79
SKUPINA	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Skupaj	417	116	290	233	52	9	294	80	71

Postopek odloženega pregona je bil predlagan zoper 417 mladoletnikov. Ker v 116 primerih ni bilo soglasja s strani strank, je postopek stekel zoper 290 mladoletnikov in izmed teh jih je kar 233 izpolnilo nalogo.

V enakem obsegu oškodovanci v postopku odloženega pregona zoper polnoletne in mladoletne osumljence umikajo predloge za pregon, kar ima za posledico zavrženje kazenske ovadbe. Vendar pa odločitve o umiku predloga oškodovanci sprejmejo najpogosteje šele po soočenju z osumljencem na naroku ali na predhodnem naroku. Glede na tak postopek ocenjujemo, da je tudi to uspeh postopka o odloženem pregonu.

Mladoletni storilci praviloma sprejmejo in izvršijo naložene jim naloge. Tako je praviloma razlog za neuspešnost odloženega pregona pri mladoletnih storilcih kaznivih dejanj nesoglasje strank in ne neizpolnitev naloženih nalog.

Tudi v letu 2006 je imelo Okrožno državno tožilstvo v Krškem največje število odloženih pregonov v času dežurne službe, kar je povezano s problematiko kaznivih dejanj ob meji.

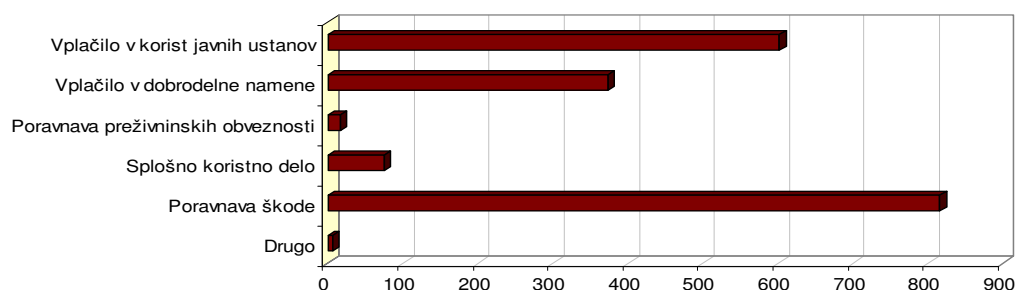
7.2.2 Naloge v postopku odloženega pregona

V postopku odloženega pregona lahko tožilec v skladu s 162. členom ZKP naloži osumljencu dve, izjemoma pa celo več nalog hkrati (npr. odprava škode in plačilo v dobrodelne namene). To je upoštevano tudi v statističnih podatkih tako, da so zajete vse odredene naloge, ki so bile določene v postopkih odloženega pregona in so razvidne iz grafičnih prikazov.

Nabor nalog je zadosten, težave pa se pojavljajo na področju opravljanja splošno koristnega dela, saj področje zavarovanja pri delu ni zakonsko urejeno (gre za področje, ki spada v pristojnost ministrstva za delo, družino in socialne zadeve). To predstavlja problem tudi družbam in javnim zavodom, ki so sicer pripravljene sodelovati kot delodajalec v okviru odloženega pregonu. Zato je obseg opravljanja splošno koristnega dela, ki je nadvse primerna naloga v tem postopku, še vedno razmeroma majhen.

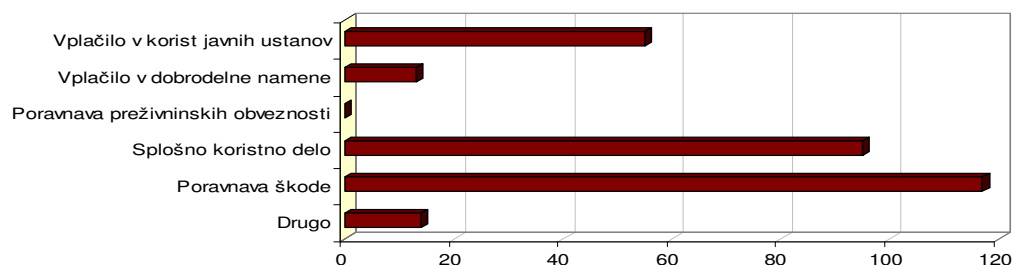
Tako je Okrožno državno tožilstvo v Kranju našlo rešitev v sodelovanju s Centrom za socialno delo Škofja Loka in sicer tako, da je pri določitvi naloge v okviru splošno koristnega dela, določilo storilcem le število ur, ki so jih dolžni opraviti, za izvedbo te naloge pa so se naknadno dogovorili s koordinatorico. Ta je po opravljenih razgovorih s storilcem in možnimi delodajalci odločila, pri katerem delodajalcu bo storilec delo opravil. Po zaključku dela je na okrožno državno tožilstvo posredovala poročilo.

Graf 11: Pregled nalog pri odloženem pregonu za polnoletne storilce

Plačilo v dobrodelne namene se izvaja v korist javnih ustanov ali humanitarnih organizacij po seznamih upravičencev, na katere so uvrščeni prosilci, ki izkažejo svoje humanitarno delovanje in namen porabe prejetih sredstev. S seznama tožilci sami ali v soglasju z osumljenim ali oškodovancem izberejo prejemnika. Smiselno enako velja v postopkih z mladoletnimi storilci kaznivih dejanj, za katere so določene enake naloge, kot veljajo za polnoletne storilce.

Graf 12: Pregled nalog pri odloženem pregonu za mladoletne storilce

7.2.3 Prejemniki plačil v postopku odloženega pregona

V korist javnih ustanov in humanitarnim organizacijam je bilo v letu 2006 skupaj nakazano 81.542.741,86 SIT, kar je za 17.176.947 SIT več kot v letu 2005.

Med prejemniki se pojavljajo tako bolnišnice za namen nakupa določenega diagnostičnega aparata ali humanitarne organizacije za dobrodelno dejavnost. Najvišji posamični znesek, vplačan v korist Centra za usposabljanje invalidnih otrok v Vipavi je znašal 717.300 SIT. Navajamo 10 prejemnikov, ki so v letu 2006 prejeli največje skupne zneske.

Tabela 10: Prejemniki najvišjih skupnih zneskov denarne pomoči v postopku odloženega pregona

Zveza društev za cerebralno paralizo Sonček	6.716.323,00 SIT
Klinični center Ljubljana	5.207.937,00 SIT
Splošna bolnica Jesenice	2.960.000,00 SIT
Splošna bolnica Celje	2.531.476,00 SIT
Društvo paraplegikov severne Primorske	2.434.191,00 SIT
Sklad za izgradnjo nove pediatrične klinike v Ljubljani	2.275.000,00 SIT
Društvo za varstvo in proti mučenju živali Maribor	1.990.000,00 SIT
Center za socialno delo Radovljica	1.660.000,00 SIT
Slovensko združenje proti raku dojke-Donna	1.475.000,00 SIT
Beli obroč Slovenije	1.363.853,00 SIT

7.3 Poravnavanje

7.3.1 Uspešnost postopkov poravnavanja

Trend upadanja zadev, odstopljenih v postopek poravnavanja se je v letu 2006 obrnil in je bilo tako v primerjavi s prejšnjim letom v postopek poravnavanja odstopljeno za 12% več zadev in sicer je postopek poravnavanja stekel zoper 1851 oseb.

Izmed okrožnih državnih tožilstev po številu zadev, odstopljenih v postopek poravnavanja, daleč odstopa Okrožno državno tožilstvo v Ljubljani, ki je število kazenskih ovadb, odstopljenih v poravnavanje v letu 2006 povečalo tako zoper polnoletne kot mladoletne storilce. Tako je bilo v poravnavanje odstopljenih 690 polnoletnih in 129 mladoletnih storilcev.

Na podlagi statističnih podatkov lahko ocenimo, da tudi poravnalci pomembno prispevajo k zmanjševanju delovnih obremenitev tožilstev in okrajnih sodišč ter občutno znižajo tudi stroške njihovega poslovanja. Ob tem pa je potrebno poudariti, da poravnalci z odpravo konflikta pomembno prispevajo k občutku vzpostavitve pravnega reda, saj odpravijo razloge za bodoče konflikte.

Tabela 11: Uspešnost postopkov poravnavanja za polnoletne storilce

Odt	Število vseh odstopljenih v poravnavanje o katerih je bilo odločeno	Uspešno poravnavanje	Odstotek uspešno poravnanih od vseh odstopljenih	Zavržene ovadbe v postopku poravnavanja				Odstotek zavrženih od vseh odstopljenih
				Sporazum izpolnjen	Umik predloga za pregon	Drugi razlogi za zavrženje ovadbe	Skupaj zavrženo	
ODT CE	201	125	62	120	5	4	129	64
ODT KK	58	29	50	29	3	0	32	55
ODT KP	45	19	42	19	1	12	32	71
ODT KR	190	96	51	96	1	0	97	51
ODT LJ	690	349	51	349	11	41	401	58
ODT MB	5	5	100	5	0	0	5	100
ODT MS	79	40	51	40	0	0	40	51
ODT NG	193	97	50	97	20	3	120	62
ODT NM	98	54	55	47	4	4	55	56
ODT PT	40	16	40	16	0	8	24	60
ODT SG	61	50	82	50	0	0	50	82
SKUPINA	0	0	0	0	0	0	0	0
Skupaj	1660	880	47	868	45	72	985	59

Statistični podatki kažejo, da je uspešnost poravnavanja zadovoljiva, saj je bilo poravnanih 47% vseh odstopljenih zadev, o katerih je bilo v letu 2006 dokončno odločeno. Upoštevaje tudi druge razloge za zavrženje ovadbe, ki se lahko pojavijo v postopku poravnavanja, je bilo zavrženih 59% vseh odstopljenih ovadb.

Pretežni del zadev, odstopljenih v postopek poravnavanja, predstavljajo predlagalni delikti, pri kateri se kazenski pregon začne na predlog oškodovanca, vendar pa se tožilci pogosto odločajo za postopek poravnavanja tudi pri kaznivih dejanjih, kjer je predpisana kazen do 5 let zapora in tudi po vložitvi obtožnega akta (443 a. člen ZKP). Še vedno pa ostaja pravna praznina glede možnosti izvajanja postopka poravnavanja v fazi preiskave.

Tako kot pri odloženem pregonu tudi pri poravnavanju ocenjujemo kot ustrezno uspešnost poravnavanja v postopku z mladoletnimi storilci kaznivih dejanj. Izkazana 63% uspešnost od vseh odstopljenih zadev oziroma skupaj 70% zavrženih ovadb od vseh odstopljenih (upoštevajoč tudi druge razloge za zavrženje v postopku poravnavanja) je celo višja kot pri polnoletnih storilcih.

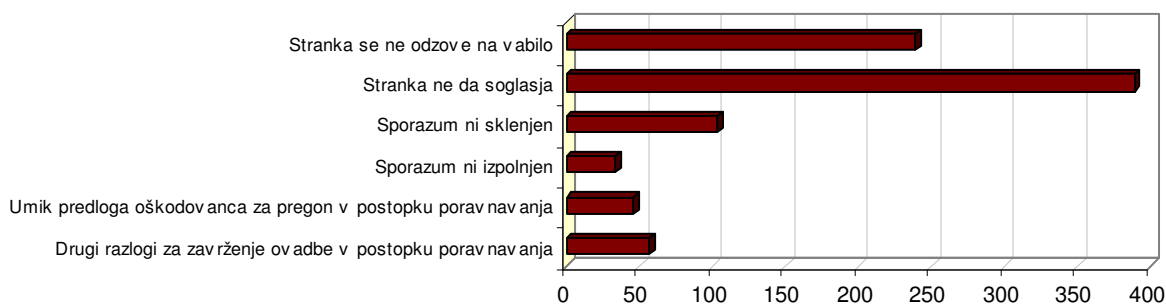
Tabela 12: Uspešnost postopkov poravnavanja za mladoletne storilce

Odt	Število vseh odstopljenih v poravnavanje o katerih je bilo odločeno	Uspešno poravnavanje	Odstotek uspešno poravnanih od vseh odstopljenih	Zavržene ovadbe v postopku poravnavanja				
				Sporazum izpolnjen	Umik predloga za pregon	Drugi razlogi za zavrženje ovadbe	Skupaj zavrženo	Odstotek zavrženih od vseh odstopljenih
ODT CE	15	14	93	14	0	0	14	93
ODT KK	9	7	78	7	0	0	7	78
ODT KP	9	6	67	6	0	0	6	67
ODT KR	16	14	88	14	0	0	14	88
ODT LJ	129	68	53	68	0	12	80	62
ODT MB	0	0	0	0	0	0	0	0
ODT MS	4	3	75	3	0	0	3	75
ODT NG	5	5	100	5	0	0	5	100
ODT NM	0	0	0	0	0	0	0	0
ODT PT	0	0	0	0	0	0	0	0
ODT SG	4	4	100	4	0	0	4	100
SKUPINA	0	0	0	0	0	0	0	0
Skupaj	191	121	63	121	0	12	133	70

7.3.2 Razlogi za neuspešen izid postopka poravnavanja

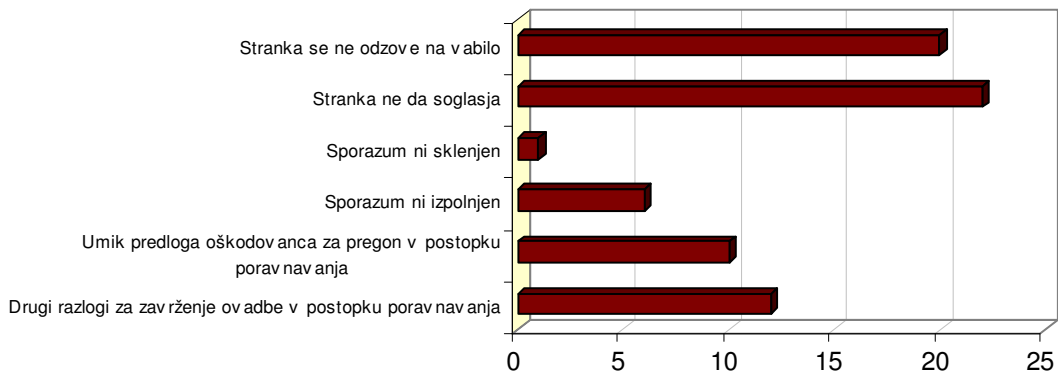
Razloge za neuspelo poravnavanje opredelijo poravnalci ob vrnitvi poravnalnega spisa. Najpogostejša razloga sta neodzivanje storilca in oškodovanca na vabilo in nasprotovanje obeh postopku poravnavanja. Število neizpolnjenih sporazumov je relativno majhno, kar kaže na kakovost poravnalčevega dela.

Graf 13: Razlogi za neuspešno poravnavanje za polnoletne storilce

Poglavitni razlogi za neuspešnost poravnavanja v primerih polnoletnih storilcev so enaki tudi pri neuspešnih postopkih poravnavanja za mladoletne storilce.

Graf 14: Razlogi za neuspešno poravnavanje za mladoletne storilce

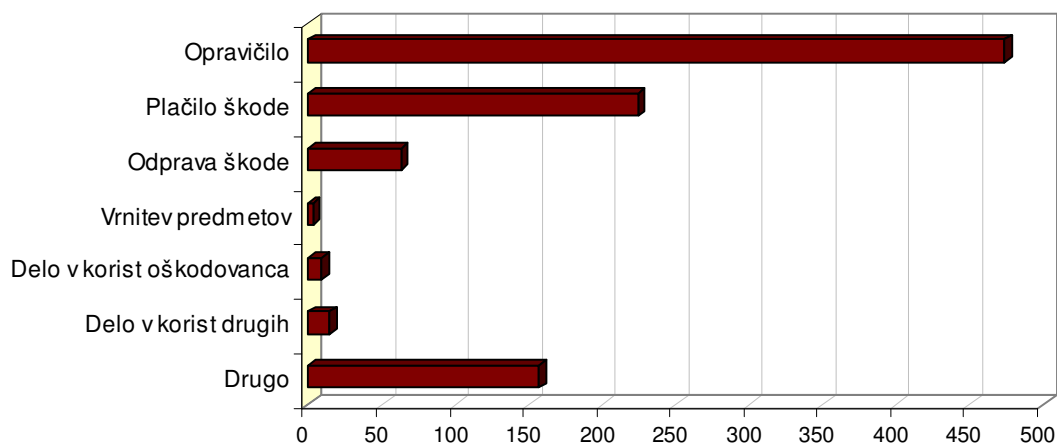

7.3.3 Naloge v postopku poravnavanja

Sporazum stranke v okviru poravnavanja praviloma dosežejo z opravičilom storilca. Da je temu tako, je razumljivo, saj se tožilci za institut poravnavanja praviloma odločajo pri kaznivih dejanjih, kjer je podan konflikt med storilcem in oškodovancem. Pogosto gre za ogroževalna kazniva dejanja in kazniva dejanja lahkih telesnih poškodb. Pri premoženjskih deliktih pa je ob opravičilu praviloma storilcu naložena še naloga povrnitve škode.

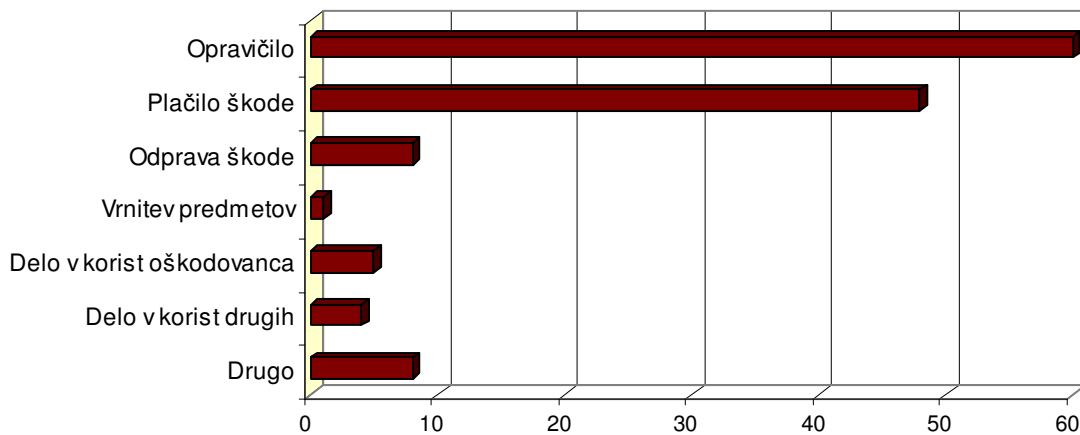
Sporazum, ki ga med strankama lahko sklene poravnalec, je v celoti v razpoložalni pravici obeh strank, ne sme pa nasprotovati razlogom morale, pravnega reda in kršiti dostojanstva storilca. Glede na to je bila sklenjena vrsta različnih sporazumov.

Graf 15: Naloge pri doseženih sporazumih za polnoletne storilce

Graf 16: Naloge pri doseženih sporazumih za mladoletne storilce

7.3.4 Nadzor in stroški za delo poravnalcev

Državno tožilstvo zagotavlja tudi nadzor nad delom poravnalcev. Spremlja tudi skupne in povprečne stroške za delo poravnalcev, ki jih je možno primerjati s stroški, ki bi nastali, če bi bile zadeve obravnavane v rednem kazenskem postopku. Povprečni stroški na zadevo, rešeno v postopku poravnavanja so znašali le 17.000,00 SIT (približno 71 evrov), kar je nedvomno mogoče oceniti kot občutno nižji strošek, kot bi bili stroški kazenskega postopka.

Tabela 13: Pregled skupnih in povprečnih stroškov za delo poravnalcev po okrožnih državnih tožilstvih

Odt	Število odstopljenih zadev o katerih je odločeno	Stroški bruto v 000 sit	Stroški povprečno na zadevo 000 sit
ODT CE	174	2745	16
ODT KK	67	1023	15
ODT KP	42	1253	30
ODT KR	206	2895	14
ODT LJ	611	10514	17
ODT MB	5	55	11
ODT MS	86	1109	13
ODT NG	193	3129	16
ODT NM	79	1399	18
ODT PT	40	826	21
ODT SG	68	1186	17
SKUPINA	0	0	0
Skupaj	1571	26134	17

7.4 Kaznovalni nalog

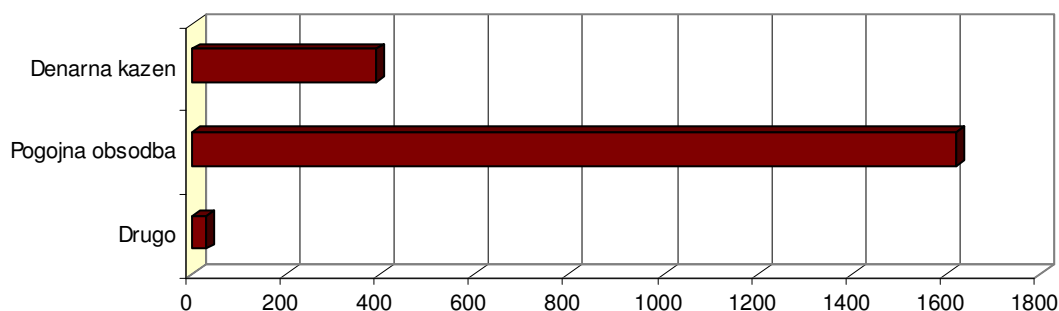
Poleg navedenih alternativnih možnosti obravnavanja kaznivih dejanj, ki potekajo v tožilski sferi, ima tožilstvo še dodatno možnost poenostavitve kazenskega postopka, ki se sicer nadaljuje pred sodiščem, vendar kot skrajšani postopek z manjšim številom procesnih dejanj.

Postopek za izdajo kaznovalnega naloga omogoča sodišču hitrejše in racionalnejše obravnavanje lažjih kaznivih dejanj. Na tej podlagi so državni tožilci (kot edini upravičeni tožilci) v letu 2006 zoper 3368 oseb vložili obtožni predlog in hkrati predlagali, da sodišče izda kaznovalni nalog. V 2514 (75%) primerih se je sodnik strinjal s predlogom in s sodbo izdal kaznovalni nalog. V 1679 (67%) primerih je postala taka sodba pravnomočna, kar pomeni, da obdolženec ni vložil ugovora zoper kaznovalni nalog.

Tabela 14 : Kaznovalni nalog

Odt	Število predlaganih kaznovalnih nalogov	Število izdanih kaznovalnih nalogov	Odstotek izdanih od predlaganih	Število pravnomočnih kaznovalnih nalogov	Odstotek pravnomočnih kaznovalnih nalogov od izdanih	Izrečene kazenske sankcije in ukrepi		
						Denarna kazen	Pogojna obsodba	Drugo
ODT CE	314	283	90	240	85	30	210	0
ODT KK	225	204	91	132	65	27	177	0
ODT KP	358	234	65	130	56	44	168	0
ODT KR	198	178	90	119	67	61	117	0
ODT LJ	844	582	69	345	59	67	268	10
ODT MB	476	226	47	110	49	11	99	0
ODT MS	156	152	97	87	57	12	140	0
ODT NG	110	60	55	40	67	5	34	1
ODT NM	265	238	90	205	86	95	108	2
ODT PT	53	21	40	12	57	4	16	1
ODT SG	369	336	91	259	77	35	284	17
SKUPINA	0	0	0	0	0	0	0	0
Skupaj	3368	2514	75	1679	67	391	1621	31

Graf 17: Kaznovalni nalog

8 Pregled postopkov po posameznih sklopih kaznivih dejanj

8.1 Uvodno pojasnilo

Državno tožilstvo posebej spremlja gibanje in značilnosti določenih kaznivih dejanj, glede na njihovo večjo nevarnost, odmevnost in zahtevnost obravnavanja. Pri tem spremlja splošne značilnosti kaznivih dejanj: število poskusov, motive in vzroke, značilne in nove pojavne oblike, kazniva dejanja storjena v hudodelski združbi, storilce in oškodovance (zlasti strukturo po starosti, izobrazbi, spolu), povratništvo, problematiko pri odkrivanju, dokazovanju in preprečevanju ter posebej tudi najpomembnejše obravnavane zadeve z opisom dejanskega stanja in ukrepov v okviru pregona in izrečene sankcije.

Na tej podlagi je pripravljen vsebinski prikaz za naslednja kazniva dejanja oziroma področja pregona:

- umori in poskusi umorov (členi KZ: 127 in 128),
- ropi in poskusi ropov (213. člen KZ),
- izsiljevanja in poskusi izsiljevanj (218. člen KZ),
- nasilje nad otroki (členi KZ: 299 – zoper otroke, 201 in 183),
- otroška internetna pornografija (187. člen KZ)
- kazniva dejanja povezana z mamili (člena KZ: 196 in 197)
- pranje denarja (152. člen KZ),
- korupcijska kazniva dejanja (členi KZ: 247, 248, 267, 268, 269 in 269.a),
- zatajitve davčnih in finančnih obveznosti (254. člen KZ),
- zlorabe v javnem in zasebnem sektorju (preslepitve in zlorabe v zvezi z posojili in ugodnostmi, vrednostnimi papirji in notranjimi informacijami, zlorabe položaja ali pravic, poneverbe, zlorabe uradnega položaja ali uradnih pravic, poneverbe v službi - členi KZ: 235, 236, 243, 244, 245, 261, 263),
- kazniva dejanja na škodo upnikov in potrošnikov (lažni stečaj, povzročitev stečaja, oškodovanje upnikov, poslovna goljufija, denarne verige - členi KZ: 232, 233, 234, 234.a, 234.b, 392),
- kazniva dejanja zoper okolje, prostor in naravne dobrine (členi KZ: 333 do 347 in 212 - tatvine gramoza).
- kazniva dejanja zoper človečnost in mednarodno pravo (členi KZ: 373 do 391).
- trgovina z ljudmi (387.a člen KZ)
- nedovoljeno prehajanje meje (311. člen KZ)
- nedovoljena proizvodnja in promet orožja ali eksplozivov (310. člen KZ)
- mladoletniška kriminaliteta (delo državnih tožilstev v postopkih proti mladoletnikom)

Natančnejši statistični podatki za posamezna obravnavana kazniva dejanja so razvidni iz tabel 23p, 23m in 23po.

8.2 Umori in poskusi umorov

V letu 2006 so okrožna državna tožilstva prejela ovadbe zoper 21 oseb zaradi kaznivega dejanja umora in zoper 40 oseb zaradi kaznivega dejanja poskusa umora. V primerjavi z letom 2005 se je močno zmanjšalo število ovadenih oseb zaradi kaznivega dejanja umora, saj so bile v letu 2005 podane ovadbe zoper 41 oseb

zaradi tega kaznivega dejanja. Upad kaznivih dejanj umora znaša tako 48%. Število kaznivih dejanj poskusov umora pa se je v letu 2006 povečalo, saj je bilo v letu 2006 ovadenih 40 oseb, kar je 25 % več kot v letu 2005.

Državna tožilstva so skupno s prenesenimi ovadbami iz prejšnjih let obravnavala 23 zadev za kaznivo dejanje umora in 48 za kaznivo dejanje poskusa umora.

Kazniva dejanja so storjena pretežno zaradi težkih družinskih ali drugih razmer, ko storilci zaradi ljubosumja ali pa tudi zaradi osebnostne motenosti in duševne bolezni izvršijo kazniva dejanja. Nekateri umori so izvršeni med znanci.

Storilci kaznivih dejanj so pretežno moški v vseh starostnih obdobjih, z nižjo stopnjo izobrazbe. Ženske se kot storilke pojavljajo izjemoma, večkrat pa nastopajo kot žrtve kaznivih dejanj.

Umori so storjeni tudi na grozovit način ali iz koristoljubnosti.

Glede na težo kaznivih dejanj in nevarnost, ki jo predstavljajo ti storilci, je bil zoper 12 osumljencev za dokončano kaznivo dejanje umora in zoper 22 storilcev za poskus kaznivega dejanja umora odrejen pripor.

V večini primerov so ta dejanja dobro raziskana, saj obstajajo tako materialni dokazi, npr. prstni odtisi, krvni sledovi, DNK analize, kot tudi priče, ki pa včasih zaradi strahu pred storilci nočejo pričati.

Državni tožilci so zavrgli kazenske ovadbe zoper 10 oseb, to je v 14% primerov. V osmih primerih so odstopili od pregona, kar predstavlja 11% primerov. Vložili so 44 obtožb. Sodišča so izrekla skupno 27 obsodilnih, dve oprostilni in eno zavrnilno sodbo.

Odstotek izrečenih obsodilnih sodb pri teh kaznivih dejanjih je visok in znaša 90%. Sodišča so storilcem teh dejanj praviloma izrekla zelo visoke zaporne kazni, večkrat tudi na samem maksimumu predpisane kazni za ta kazniva dejanja, ki znaša 30 let.

V letu poročanja je na prvi stopnji sodišče zaključilo primer obtožbe zoper pet oseb, in sicer zoper štiri zaradi kaznivega dejanja umora po 2. in 4. točki 127. člena KZ in eno osebo zaradi poskusa kaznivega dejanja umora. Dve osebi sta vrgli bombo v romskem naselju Brezje pri Novem mestu, skupina petih oseb pa se je združila zato, da bi več oseb umorila. Dejanje so storili tako, da je eden najprej vzpostavil povezavo med naročnikom umora in izvršiteljem, nato pa je izvršitelj v dveh primerih, vsakič v družbi drugega sostorilca, iz vozila vrgel ročno bombo v stanovanjski objekt, ob čemer je bila v prvem primeru ena oseba lahko telesno poškodovana, v drugem primeru pa sta dve osebi izgubili življenje. Sodišče je tri osebe spoznalo za krive storitve kaznivega dejanja in izreklo enotne kazni, in sicer dvema osebama po 30 let zavora, eni pa 10 let in 10 mesecev, zoper dve osebi pa je izreklo oprostilno sodbo.

Na področju Ljubljane je bila izrečena kazen 30 let zavora 38-letnemu obdolžencu, ki je umoril oškodovanko v naselju Dolgo Brdo pri Litiji.

8.3 Ropi in poskusi ropov

V letu 2006 so okrožna državna tožilstva prejela ovadbe zoper 190 oseb (v letu 2005 zoper 216 oseb) zaradi kaznivih dejanj ropov in zoper 12 oseb (v letu 2005 zoper 26 oseb) zaradi poskusa tega kaznivega dejanja.

Skupaj so tako v letu 2006 prejeli manjše število ovadb za omenjena kazniva dejanja in se je priliv teh zadev zmanjšal za 17%.

Skupaj s prenesenimi zadevami iz leta 2005 so državna tožilstva obravnavala ovadbe zoper 221 oseb zaradi kaznivega dejanja rop in zoper 21 oseb zaradi poskusa tega kaznivega dejanja.

Pri kaznivih dejanjih ropov in poskusov ropov prevladujejo moški storilci. Ženske storilke so redke, pretežno sodelujejo kot sosterilke in ne samostojno. Storilci so mlajši, kazniva dejanja pa so pogosto izvršena v sosterilstvu. Starost storilcev redko presega 40 let. Gre za precejšnje število odvisnikov od mamil, ki na ta način pridobivajo sredstva za mamila, pri teh kaznivih dejanjih pa je pogosto tudi povratništvo. Po izobrazbeni strukturi imajo storilci v pretežni meri osnovnošolsko izobrazbo, razen nekaj storilcev, ki imajo poklicno izobrazbo. Tudi oškodovanci so praviloma mlajše osebe. Storilci uporabljajo grožnje in fizično silo v obliki pretepanja ali pa posegajo po raznih priročnih sredstvih, kot so palice in kamenje ali priročno orodje. Storilci, ki kaznivo dejanje izvršijo z orožjem, so redki.

Od skupaj obravnavanih 242 oseb so državni tožilci v 17 primerih zavrgli kazensko ovadbo (7%). V 38 primerih so odstopili od kazenskega pregona in je bilo tako v 15% primerov odstopljeno od kazenskega pregona po opravljeni preiskavi. V 135 primerih so bili vloženi obtožni akti. Sodišča so izrekla 104 sodbe, od tega 87 obsodilnih (83%), 10 oprostilnih in sedem zavrnilnih. Za kazniva dejanja iz te skupine so izrečene praviloma zaporne kazni, glede na obteževalne okoliščine tudi v trajanju preko pet let zopora.

Državni tožilci so vložili pritožbe v 34 primerih. Izpodbijali so izrečene oprostilne sodbe in izrečene kazenske sankcije. V 18 primerih je bilo na višjih sodiščih ugodeno pritožbi tožilcev, v 15 pa ne. Ostale zadeve do konca leta na višjih sodiščih še niso bile rešene.

Pripor je bil odrejen zoper 41 oseb, saj gre za kazniva dejanja, ki so nevarna in je pri obdolžencih ponavadi podana ponovitvena nevarnost. Pripor je bil tako odrejen v 16 % vseh oseb, ovadenih za tovrstna kazniva dejanja.

8.4 Izsiljevanja in poskusi izsiljevanj

V preteklem letu so okrožna državna tožilstva prejela ovadbe zaradi kaznivega dejanja izsiljevanja zoper 233 oseb in zaradi kaznivega dejanja poskusa izsiljevanja zoper 106 oseb (skupno zoper 339 oseb). Število prejetih ovadb je večje od števila prejetih ovadb v letu 2005, ko jih je bilo zoper skupno 300 oseb. Priliv teh kaznivih dejanj se je povečal za 12%.

V skupnem številu so tožilstva obravnavala večje število kaznivih dejanj, saj so bile zoper 79 oseb ovadbe prenesene v reševanje v leto 2006 iz prejšnjega leta. Od skupno 418 obravnavanih zadev so državni tožilci v 122 primerih zavrgli kazensko ovadbo in v 52 primerih odstopili od kazenskega pregona. Delež zavrženih ovadb je pri teh kaznivih dejanjih visok, saj je bilo zavrženo kar 29% ovadb, od pregona pa je bilo odstopljeno v 12% primerov. V ostalih primerih so bile vložene obtožbe.

Med storilci kaznivih dejanj izsiljevanja prevladujejo moški, ženske kot storilke teh kaznivih dejanj nastopajo redko. Starost storilcev se giblje od 20 do preko 60 let, večina storilcev pa so osebe do 40. leta. Imajo različno izobrazbo in za razliko od tistih, ki so izvršili kaznivo dejanje rop, je tu več storilcev s srednjo, nekateri pa tudi z višjo oziroma visoko izobrazbo.

Kazniva dejanja izsiljevanja je v primerjavi z drugimi kaznivimi dejanji težje dokazovati. V ozadju so različni motivi in vzroki, od izterjave dolgov do namišljenih dolgov ter pridobitve protipravne premoženjske koristi za storilce in druge fizične ali pravne osebe. Zaradi težkega dokazovanja je odstotek zavrženih kazenskih ovadb in odstopov od pregona večji kot pri drugih vrstah kaznivih dejanj. Pogosto se tudi dogaja, da oškodovanci odklonijo pričanje zaradi strahu ali pa po prvem pričanju iz tega razloga odklonijo pričanje v kasnejših fazah postopka. To je tudi razlog, da so sodišča le v 56 % primerov izrekla obsodilne sodbe, v ostalih pa zavrnilne in oprostilne. Tudi uspeh pritoževanja pri teh kaznivih dejanjih je nižji kot pri ostalih.

Pojavne oblike tega kaznivega dejanja so podobne kot v prejšnjih letih, in sicer gre pri obravnavanih kaznivih dejanjih na eni strani za mlajše storilce, ki z izvrševanjem teh dejanj pridobivajo manjše zneske denarja oziroma predmete majhne vrednosti, največkrat mobilne telefone, na drugi strani pa za nekoliko starejše storilce, ki s silo ali resno grožnjo poskušajo izterjati dolg. V primerih, ko so sodišča obdolžence spoznala za krive, so jim bile najpogosteje izrečene pogojne obsodbe, le redko zaporne kazni.

8.5 Nasilje nad otroki

V letu 2005 smo prvič poročali o skupini kaznivih dejanj, ki je zajela najpomembnejša kazniva dejanja, katerih predmet kazenskopravnega varstva je otrok, in sicer otrok v skladu s Konvencijo o otrokovih pravicah, torej oseba mlajša od 18 let. Povezovalni element predstavljenih dejanj v tem okviru je, kot pove že sam naslov poglavja, nasilje nad otroki.

Nasilje samo je izredno raznovrstno in ima pogosto tudi izvršitvene oziroma opustitvene oblike, ki jih pri odraslih oškodovancih ne srečujemo. Otroci so pogosto posredne žrtve vseh oblik nasilja, tako verbalnega, psihičnega in čustvenega, kot fizičnega in spolnega v krogu svoje družine, pogosto pa nato tudi sami postanejo žrtve istovrstnega nasilja v krogu družine, s svojim odraščanjem in socialno zrelostjo pa tudi žrtve nasilja svojih vrstnikov in uličnega nasilja. V tem poročilu so predstavljena tri ključna kazniva dejanja, ki predstavljajo najtežja in najpogostejša kazniva dejanja z elementi nasilja na škodo otrok, in sicer kaznivo dejanje spolnega napada na osebo mlajšo od 15 let (183. člen KZ), kaznivo dejanje zanemarjanja mladoletne osebe in surovega ravnanja (201. člen KZ) ter nasilništva (299. člen KZ).

To pa ne pomeni, da otrok kot objekt kazenskopravnega varstva pri drugih kaznivih dejanjih iz Kazenskega zakonika ne uživa kazenskopravne zaščite. Nasprotno, državni tožilci pri svojem delu pogosto zaznavamo vrzel, ki nastaja zaradi neaktivnosti centrov za socialno delo. Ti imajo, poleg staršev, zakonsko dolžnost zaščititi otroka, ko je na njegovo škodo izvršeno kaznivo dejanje, katerega pregon se začne na predlog. Takega predloga zoper starše otrok zaradi mladosti in čustvene in siceršnje odvisnosti ne more podati in če ga ne poda pristojni center za socialno delo, ostane ravnanje staršev brez ustrezne reakcije inštitucij.

Okrožna državna tožilstva so v letu 2006 prejela ovadbe zoper 523 oseb (leta 2005 - 539 oseb) zaradi kaznivih dejanj, zajetih v tej skupini. Skupaj z zadevami iz leta 2005, ko so ostale nerešene kazenske ovadbe zoper 144 oseb, so okrožni državni tožilci odločali o ovadbah zoper 667 oseb. Odločili so o kazenskih ovadbah zoper 497 oseb, in sicer so zavrgli kazenske ovadbe zoper 197 oseb, vložili obtožne akte zoper 215 oseb in zahtevali preiskavo zoper 85 oseb, o ovadbah zoper 170 oseb pa do konca leta še niso odločili. Svoje odločitve so sprejeli tudi v zadevah, kjer je bila v letu 2006 zaključena preiskava, in sicer s predlogom za ustavev kazenskega postopka za 23 obdolženih, zoper 56 obdolženih pa so vložili obtožne akte.

Sodišča prve stopnje so s sodbami odločila v kazenskih zadevah zoper 272 obdolžencev, kar je občutno več kot v letu 2005, ko so sodišča izrekla le 204 sodbe. 221 obdolžencev so sodišča obsodila, 15 obdolženih je

bilo oproščenih, 37 pa so bile izrečene zavrnilne sodbe. V kazenskih zadevah zoper 252 obdolžencev zaradi kaznivih dejanj z elementi nasilja nad otroki pa okrožna in okrajna sodišča še niso izrekla sodbe.

Zoper 11 obdolženih so, sledeč predlogu državnih tožilcev, preiskovalni sodniki odredili pripor, ki je v posameznih zadevah trajal skozi celoten kazenski postopek do pravnomočnosti sodbe. Okrožni državni tožilci so praviloma pri najhujših kaznivih dejanjih spolnega napada na osebo mlajšo od 15 let po 183. členu KZ vložili pritožbe zaradi odločbe o kazenski sankciji in sicer skupno v 28 zadevah.

Posamezni storilci so s svojimi ravnanji izpolnili le redko elemente samo enega izmed v tem poglavju obravnavanih kaznivih dejanj. Izvršitvene oblike so se med seboj prepletale in storilec je tako izpolnil dejansko stanove dveh ali celo vseh treh v tem poglavju zajetih kaznivih dejanj. Storilec le izjemoma izvrši eno samo istovrstno kaznivo dejanje, kar je glede na teoretična spoznanja, da je nasilje proces in ne eksces, povsem razumljivo. Ta okoliščina tudi pojasnjuje, da so to zadeve izjemne kriminalne gostote in intenzitete. V povezavi s tem pa je potrebno ocenjevati tudi število pravno opredeljenih kaznivih dejanj, ko se za vrsto storilčevih ravnanj, ob objektivnih in subjektivnih pogojih, državni tožilci odločamo za pravno konstrukcijo nadaljevanega kaznivega dejanja. Taki pravni opredelitvi sodišča prve stopnje sledijo, vendar pa v svojih pritožbah okrožni državni tožilci opozarjajo na dejstvo, da je v konstrukciji nadaljevanega kaznivega dejanja zajeta velika kriminalna količina, ki v premajhni meri prihaja do izraza pri izbiri in višini kazenske sankcije.

Otroci, oškodovanci kaznivih dejanj nasilja, storjenega v družinskem krogu, so praviloma tudi po začetku kazenskega postopka izpostavljeni nasilju, izredno pogosto istovrstnemu, kot je predmet kazenskega postopka. Umik storilca iz okolja, ki ga povzroči odreditev pripora zoper storilca, pa pogosto povzroči čustveno in psihično nasilje družinskega kroga proti otroku in njegovo stigmatizacijo v okolju.

Oškodovanci kaznivega dejanja zanemarjanja mladoletne osebe po 201. členu KZ so tako dečki kot deklice, storilci pa tako očetje kot matere. V preteklem letu smo obravnavali primer, ko je bila mati storilka kaznivega dejanja zanemarjanja mladoletne osebe, oče pa storilec istega kaznivega dejanja in še kaznivega dejanja spolnega napada na osebo mlajšo od 15 let po 183. členu KZ.

Posredno se otroci pogosto kot oškodovanci pojavljajo ob materi – oškodovanki pri kaznivem dejanju nasilništva po 299. členu KZ, katerega storilec je oče oziroma materin partner.

V letu 2006 je bilo več storilcem kaznivega dejanja spolnega napada na osebo mlajšo od 15 let, izrečenih več zapornih kazni v dolžini nekaj let. Najdaljša izrečena zaporna kazen je bila izrečena očetu za kaznivi dejanji po 3. odstavku 183. člena KZ in po 1. odstavku 201. člena KZ v dolžini devetih let. Materi iste oškodovanke pa je bila izrečena kazen enega leta zopora zaradi kaznivega dejanja po 1. odstavku 201. člena KZ. Pravnomočna pa je postala kazen zopora očetu zaradi kaznivega dejanja spolnega napada na hčerko po 3. odstavku 183. člena KZ, kateri je sodišče priznalo tudi premoženjskopravni zahtevek v višini 4,5 milijona SIT.

Storilci vseh v tem poglavju obravnavanih kaznivih dejanj so osebe obeh spolov v starostnem razponu do 72 let, med njimi tudi mladoletnica in mladoletnik.

Posamezni storilci, ki so svoje žrtve – otroke izbirali izven družinskega kroga, pa so v nasprotju s storilci v družinskem krogu žrtve izbirali iz širšega kroga in je bilo število njihovih žrtev večje.

8.6 Otroška internetna pornografija

Vsebinsko so ravnanja otroške internetne pornografije vsebovana v kaznivem dejanju prikazovanja, izdelave, posesti in posredovanja pornografskega gradiva po 2. odstavku 187. člena KZ.

V letu 2006 je bilo zaradi tega kaznivega dejanja podanih 7 kazenskih ovadb zoper 9 oseb, pripravljeno je bilo tudi 1 poročilo, ki je obravnavalo 1 osebo. Vloženi sta bili 2 obtožbi, 2 ovadbi sta bili zavrženi, v 3 zadevah pa okrožni državni tožilci še zbirajo podatke in dokaze. V primerjavi z letom poprej navedeno pomeni številčno sicer neznatno, v odstotkih pa občutno povečanje tako števila zadev (v letu 2005 – 5 zadev) kot števila obravnavanih oseb (v letu 2005 – 6 oseb).

V večini primerov gre za razširjanje pornografskega gradiva, ki prikazuje mladoletne osebe, v posameznih primerih pa le za posest takega gradiva. Na enem od okrožnih državnih tožilstev so obravnavali primer izdelave audio - video posnetka pornografske vsebine s 14-letno deklico.

Tudi v letu 2006 smo ugotavljali pomanjkljivost v zakonodaji, ki vsebinsko izključuje kaznivost za samo posest pornografskega gradiva, ki prikazuje mladoletne osebe. To ni usklajeno s sicer ratificirano Konvencijo o kibernetiski kriminaliteti.

8.7 Kazniva dejanja povezana z mamili

V sklop teh kaznivih dejanj spadajo kazniva dejanja neupravičene proizvodnje in prometa z mamili po 196. členu KZ in kazniva dejanja omogočanja uživanja mamil po 197. členu KZ.

Vsa okrožna državna tožilstva v državi in skupina so v letu 2006 prejela ovadbe s področja trgovine z mamili zoper 844 polnoletnih oseb. Skupaj z nerešenimi ovadbami iz prejšnjega obdobja zoper 188 oseb, so v tem obdobju državna tožilstva obravnavala ovadbe zoper 1032 polnoletnih oseb. V primerjavi z letom 2005, ko je šlo za ovadbe zoper 716 oseb, gre za 20 % porast števila obravnavanih ovadb.

Zoper 123 polnoletnih oseb so državni tožilci ovadbe zavrgli. Zoper 567 polnoletnih oseb so vložili zahteve za preiskavo, po opravljenih preiskavah pa so zoper 120 polnoletnih oseb odstopili od nadaljnega pregona.

Okrožni državni tožilci so vložili 24 neposrednih obtožnic, zoper 416 polnoletnih oseb so bile pri sodišču vložene obtožnice po opravljenih preiskavah.

V letu 2006 so sodišča na področju trgovine z mamili izrekla sodbe 395 polnoletnim osebam. Pri tem je šlo za 319 obsodilnih sodb, 56 oprostilnih sodb in 20 zavrnilnih sodb. Okrožni državni tožilci so v istem letu vložili 109 pritožb. Sodišča so v letu 2006 skupaj s pritožbami iz prejšnjega obdobja, reševala skupno 67 vloženi pritožb. Sodišče je ugodilo 37 pritožbam okrožnih tožilcev, 30 pritožb pa je bilo zavrnjenih. Zoper 868 polnoletnih oseb še ni bila izrečena sodba. Pripor je bil odrejen zoper 103 polnoletne osebe, zoper katere je bil uveden kazenski postopek zaradi nedovoljene trgovine z mamili.

V istem obdobju so vsa okrožna državna tožilstva prejela zaradi kaznivih dejanj s področja mamil ovadbe zoper 72 mladoletnikov. Z nerešenimi ovadbami iz prejšnjega obdobja zoper 8 mladoletnikov, so okrožna državna tožilstva obravnavala skupaj ovadbe zoper 80 mladoletnikov. Zavržene so bile ovadbe zoper 12 oseb, zoper 46 mladoletnikov pa so bile vložene zahteve za uvedbo pripravljalnih postopkov. Po opravljenih pripravljalnih postopkih je zoper 15 mladoletnikov prišlo do ustavitve postopkov, zoper 21 mladoletnikov pa so bili vloženi predlogi za izrek ukrepov. Sodišča so v letu 2006 izrekla 38 sodb zoper mladoletnike. Šlo je za

19 obsodilnih in 19 oprostilnih sodb. Enemu mladoletniku še ni izrečena prvostopna sodba. Okrožni državni tožilci se zoper sodbe mladoletnikom v tem obdobju niso pritoževali.

V zvezi z 20 % povečanjem števila ovadb za kazniva dejanja povezana z mamili je potrebno povedati, da je prišlo do večjega priliva ovadb na okrožnih državnih tožilstvih v Celju in Krškem, kjer so zabeležili dva in pol kratno povečanje ovadb v primerjavi z letom 2005 in štirikratno povečanje zasega heroina v primerjavi z letom poprej.

8.8 Pranje denarja

Tudi v letu 2006 je skupina opravila največ procesnih dejanj in drugih tožilskih opravil v zvezi s pregonom storilcev kaznivih dejanj pranja denarja. Število na novo ovadenih storilcev, ki jih obravnavajo državna tožilstva, je bilo sicer nekoliko večje, kakor v letu 2005, vendar pa je skupno število (devet storilcev) še vedno relativno nizko.

V letu 2006 smo zaznali napredek pri pregonu teh kaznivih dejanj, pa čeprav gre tudi za rezultate našega dela iz prejšnjih obdobj. V lanskem letu smo namreč dosegli prvo pravnomočno obsodilno sodbo za kaznivo dejanje pranja denarja. Višje sodišče v Kopru je potrdilo obsodilno sodbo Okrožnega sodišča v Kopru zoper dva storilca, ki jima je izreklo kazen zopora, obsojena pa je bila tudi pravna oseba, ki ji je sodišče izreklo kazen prenehanja pravne osebe. Šlo je za razpršitev denarja in na ta način prikritja njegovega izvora iz goljufivih pravnih poslov na področju gospodarskega poslovanja.

Posamezna okrožna državna tožilstva so obravnavala še nekatere enostavnejše oblike prikrievanja izvora denarja s prenosom gotovine preko državne meje in zamenjavo v drugo valuto (82.762,66 EUR – ODT v Murski Soboti), kakor tudi nekatere bolj zahtevne oblike prikritja izvora sredstev, npr. z investiranjem v domnevno legalne posle (ODT na Ptuj) in odpiranjem off-shore gospodarskih družb z odprtjem nerezidentnega računa pri slovenski banki, do izstavljanja faktur z nižje označenimi cenami od dejanskih ter vplačila nezakonito pridobljenih razlik – preko 500.000,00 EUR (ODT Koper) na transakcijske račune gospodarskih družb zaradi navideznega plačila neobstoječih terjatev.

Okrožna državna tožilstva so ustrezno reagirala tudi, kadar je šlo za sama sredstva, ki so bila ali bi lahko postala predmet kaznivega dejanja pranja denarja. Okrožno državno tožilstvo je uspelo s predlogom podaljšanja odreditve začasnega zavarovanja zahtevka za odvzem premoženjske koristi. Višje sodišče v Ljubljani pa je ugodilo pritožbi, v kateri je državna tožilka nasprotovala zavrnitvi predloga za odvzem zneska 60.000,00 EUR in se uspešno sklicevala na 498.a člen ZKP, saj ji je višje sodišče pritrdilo, da se denar in premoženje lahko odvzamejo tudi v primeru, če se kazenski postopek ne konča z obsodilno sodbo. Takšno stališče je pomembno za uspešno delo, saj predstavlja odvzem denarja in premoženja, ki izvira iz kaznivega dejanja, pomembno in učinkovito sankcijo.

Utečeno in korektno je sodelovanje z Uradom za preprečevanje pranja denarja RS, preko katerega je bilo Vrhovno državno tožilstvo RS vključeno tudi v Akcijski načrt za uresničitev priporočil Posebnega odbora strokovnjakov Sveta Evrope za ocenjevanje ukrepov odkrivanja in preprečevanja pranja denarja ter financiranja terorizma (MONEYVAL), katerega poročilo je bilo za Slovenijo relativno ugodno.

8.9 Korupcijska kazniva dejanja

Korupcijska kazniva dejanja so: nedovoljeno sprejemanje daril po 247. členu KZ, nedovoljeno dajanje daril po 248. členu KZ, jemanje podkupnine po 267. členu KZ, dajanje podkupnine po 268. členu KZ, sprejemanje daril za nezakonito posredovanje po 269. členu KZ in dajanje daril za nezakonito posredovanje po 269. a členu KZ, sprejemanje podkupnine pri volitvah po 168. členu KZ in kaznivo dejanje kršitve proste odločitve volivcev po 162. členu KZ.

V letu 2006 smo za tovrstna kazniva dejanja prejeli kazenske ovadbe zoper 63 oseb, od tega zoper 60 fizičnih oseb in 3 pravne osebe. V primerjavi z letom 2005 se je število ovadenih oseb tako precej povečalo, saj smo v letu 2005 prejeli kazenske ovadbe zoper 32 oseb. Skupaj z odločitvami v prenesenih zadevah iz prejšnjih obdobij so državni tožilci vložili obtožne akte zoper 9 oseb, zoper 38 oseb so kazenske ovadbe zavrgli, zoper eno osebo so podali izjavo o odstopu od pregona, zoper 13 oseb pa so zahtevali preiskovalni postopek.

V obdobju poročanja so državni tožilci obravnavali korupcijska kazniva dejanja, ki ne predstavljajo le tako imenovane male korupcije, ampak tudi resnejše primere tovrstnih kaznivih dejanj in to v vseh fazah kazenskega postopka, od sodelovanja pri odkrivanju kaznivih dejanj z uporabo prikritih preiskovalnih ukrepov do sodnih preiskav, obtoževanja, sojenja in pritoževanja. V zvezi s temi kaznivimi dejanji so bili uporabljeni prikriti preiskovalni ukrepi v Celju in Ljubljani, v začetni fazi sodnega postopka pa je bil odrejen pripor zoper 6 osumljenih oseb za tovrstna kazniva dejanja. Na naravo tovrstnih kaznivih dejanj kaže tudi dejstvo, da so bile v letu 2006 obravnavane osebe, ki imajo pomembno vlogo v družbi, kot so: davčni inšpektor, gradbeni inšpektor, zdravstveni inšpektor, kriminalist, policist, zdravnik, direktor zdravstvenega doma, referent Davčne uprave Republike Slovenije, uslužbenec javnega stanovanjskega sklada, direktor podjetja, finančni svetovalec, stečajni upravitelj in načelnik upravne enote, kar daje tovrstnim kaznivim dejanjem večjo težo.

Državni tožilci so se udeleževali postopkov pred sodišči tako v fazi kazenskih preiskav kot tudi na glavnih obravnavah pred prvostopnimi sodišči, saj so ta v letu 2006 izrekla sodbe 18 osebam, od teh 10 obsodilnih. V pritožbenem postopku so tožilci vložili 5 pritožb, pri čemer so želeli vplivati tudi na kaznovalno politiko sodišč, vendar ne vedno uspešno. V primeru, ko je bil za korupcijsko kaznivo dejanje obsojen visok občinski uradnik, na 9 mesecev zapora in denarno kazen 1.400.000,00 SIT ter mu je bila odvzeta premoženjska korist, je bila vložena pritožba z zahtevo po zvišanju kazni, vendar je obsojeni uspel s svojo pritožbo in višje sodišče mu je kazen zapora spremenilo v pogojno obsodbo, višino izrečene denarne kazni pa zmanjšalo za polovico. V kazenskih zadevah zoper 33 oseb so vloženi obtožni akti na sodiščih, sodbe pa še niso izrečene.

Vse opisane aktivnosti kažejo na to, da so se aktivnosti za pregon korupcijskih kaznivih dejanj v letu 2006 povečale.

8.10 Zatajitve davčnih in drugih finančnih obveznosti

Zaradi neposredne škode, ki jo storilci teh kaznivih dejanj povzročajo državnemu proračunu (tudi proračunoma ZPIZ in ZZS), se v vseh državah posveča temu področju posebna pozornost. Zatajitve finančnih obveznosti (davkov, prispevkov in drugih predpisanih obveznosti) fizičnih in pravnih oseb, pomenijo posebno obliko goljufanja države.

Tudi v letu 2006 ostaja število ovadenih oseb zaradi kaznivega dejanja zatajitve finančnih obveznosti na ravni iz preteklih let, celo na spodnji meji. Zadnjih deset let je bilo ovadenih za to kaznivo dejanje v Sloveniji

med 100 in 150 storilcev na leto, v letu 2006 pa 109. Koliko je v resnici teh kaznivih dejanj, je mogoče le domnevati, vendar pa podatki o številu ovadb, podanih nekaterim okrožnim državnim tožilstvom, vzbujajo vtis, da odkrivanje davčnih goljufij ni povsod enako intenzivno. Ker je Okrožno državno tožilstvo v Celju prejelo 16 ovadb, Okrožno državno tožilstvo v Kranju 12 ovadb, Okrožno državno tožilstvo v Novem mestu pa le 2 ovadbi, Okrožno državno tožilstvo na Ptuj in Slovenj Gradcu pa po 1 ovadbo, je mogoče sklepati, da vsi davčni organi temu pojavu ne posvečajo enake pozornosti. To postane posebej očitno ob podatku, da je Okrožno državno tožilstvo v Mariboru, torej drugo največje v Sloveniji, prejelo lani ovadbe le zoper 13 storilcev davčnih goljufij.

Obtoženih je bilo skupno 52 oseb, sodišča pa so obsodila 26 oseb. Zneski zatajenih davkov so se gibali med 5 milijoni in 30 milijoni SIT, v posameznih primerih pa so dosegli 260 milijonov in celo preko 500 milijonov SIT. Večje davčne goljufije so storili direktorji gospodarskih družb z izigravanjem obveznosti iz Zakona o davku na dodano vrednost, Zakona o trošarinah in Zakona o davku od dobička pravnih oseb. Ta dejanja je težko odkrivati, ker so pogosto poslovne knjige v gospodarskih družbah tako prirejene, da kažejo verodostojnost finančnega poslovanja davčnega zavezanca. Zaradi tega gre v teh primerih tudi za stek davčne zatajitve s kaznivim dejanjem ponareditve poslovnih listin po 240. čl. KZ. Značilen primer davčne zatajitve je v letu 2006 obravnavan primer gospodarske družbe, ki v dveh mesecih leta 2005 pri uvozu naftnih derivatov iz Avstrije ni prijavila carini nobene od 152 pošiljk in se je tako izognila plačilu trošarine, ekološke takse in davka na dodano vrednost v skupnem znesku 2.320.000 EUR. Ko nadzorni organi tovrstno goljufijo odkrijejo, je gospodarska družba praviloma že nelikvidna, saj so storilci takoj izpraznili njen transakcijski račun. Nove oblike davčnih goljufij so se pojavile tudi pri uvozu avtomobilov. Podjetniki so pri prodaji uvoženih avtomobilov zaračunavali kupcem davek na dodano vrednost, vendar tega niso prijavili davčnemu organu in davka niso plačali ali pa so v računih kupcem v Sloveniji (za rabljena vozila) navedli nižjo kupnino in s tem posledično odvedli manjši davek na dodano vrednost. Odkrivanje teh goljufij je dolgotrajno, ker je potrebno izmenjevati podatke s pristojnimi davčnimi organi držav Evropske unije, priskrbeti pa tudi listine iz tujine in šele potem se lahko napravi pravilna primerjava cene vozila v tujini in pri nas.

Državni tožilci so v lanskem letu zavrgli ovadbe zoper 48 osumljencev, kar je skoraj polovica vseh ovadenih. Sodišča so obsodila 26 oseb, 6 pa oprostila. Ob koncu leta je bilo še 147 obtožnih aktov, o katerih sodišča še niso odločila. Samo na območju Okrožnega državnega tožilstva v Celju so ostali v lanskem letu na sodišču nerešeni obtožni akti zoper 39 oseb, med njimi tudi tri zadeve, v katerih so bila dejanja storjena v letu 1996 in prej, kar pomeni, da je pregon že absolutno zastaral.

8.11 Zlorabe v javnem in zasebnem sektorju

Med kazniva dejanja zlorab v javnem in zasebnem sektorju štejemo predvsem preslepitve pri pridobitvi posojila ali ugodnosti po 235. členu KZ, preslepitve pri poslovanju z vrednostnimi papirji po 236. členu KZ, preslepitve kupcev po 237. členu KZ, zlorabe notranje informacije po 243. členu KZ, zlorabe položaja ali pravic po 244. členu KZ, poneverbe po 245. členu KZ, neupravičene uporabe po 246. členu KZ, zlorabe uradnega položaja ali uradnih pravic po 261. členu KZ, nevestno delo v službi po 262. členu KZ, poneverbe v službi po 263. členu KZ in nekatera druga kazniva dejanja iz poglavij Kazenskega zakonika o kaznivih dejanjih zoper gospodarstvo ter zoper uradno dolžnost in javna pooblastila.

Navedena kazniva dejanja smo kot skupino kaznivih dejanj zaradi nekaterih skupnih značilnosti prvič opredelili kot kazniva dejanja zlorab v javnem in zasebnem sektorju v letnem poročilu za leto 2005. Tako v poročilu za leto 2006 lahko navedemo primerjavo med številom ovadenih oseb v obeh letih poročanja. Za

tovrstna kazniva dejanja smo v letu 2005 obravnavali 1087 oseb, v letu 2006 pa 1114 oseb, od tega 1074 fizičnih oseb in 40 pravnih oseb.

Precejšen porast obravnavanih oseb smo zabeležili pri najpogostejšem kaznivem dejanju s tega področja - zlorabi uradnega položaja ali uradnih pravic iz 261. člena KZ, za katero so državni tožilci prejeli v letu 2005 kazenske ovadbe zoper 498 oseb, v letu 2006 pa zoper 526 oseb. Pri drugem najpogostejšem kaznivem dejanju s tega področja, to je pri kaznivem dejanju zlorabe položaja ali pravic po 244. člena KZ, smo v letu 2006 prejeli ovadbe zoper 273 oseb (v letu 2005 380 oseb). Pri tretji najpogostejši obliki tovrstnih kaznivih dejanj, poneverbi po 245. členu KZ, je prišlo le do manjše spremembe števila obravnavanih oseb, saj smo v letu 2005 obravnavali 161 oseb, v letu 2006 pa 178 oseb. Povečalo se je število obravnavanih oseb za kaznivo dejanje nevestnega dela v službi po 262. členu KZ na 85 oseb. Za kaznivo dejanje preslepitve pri pridobitvi posojila ali ugodnosti po 235. členu KZ je bilo v letu 2005 obravnavanih 17 oseb, v letu 2006 pa 10 oseb. V letu 2006, tako kot v letu poprej, smo prejeli še kazenske ovadbe zoper 9 oseb za kaznivo dejanje zlorabe notranjih informacij po 243. členu KZ, za kaznivo dejanje poneverbe v službi po 263. členu KZ pa zoper 4 osebe. Za kaznivo dejanje preslepitve pri poslovanju z vrednostnimi papirji po 236. členu KZ je bilo obravnavanih 15 oseb, za kaznivo dejanje preslepitve kupcev po 237. členu KZ smo obravnavali 28 oseb in za kaznivo dejanje neupravičene uporabe po 246. členu KZ 4 osebe.

Za navedena kazniva dejanja so bile poleg fizičnih oseb obravnavane tudi pravne osebe. Za vsa tovrstna kazniva dejanja je bilo v letu 2006 ovadenih 40 pravnih oseb, največ (21) za kaznivo dejanje zlorabe položaja ali pravic po 244. členu KZ.

8.12 Zlorabe uradnega položaja ali uradnih pravic

Zloraba uradnega položaja ali uradnih pravic je najpogostejše dejanje iz tega poglavja. Ob obravnavanju novih kazenskih ovadb in kazenskih zadev iz prejšnjih obdobj so državni tožilci zavrgli kazenske ovadbe, ki so bile podane zoper 421 oseb, zoper 7 oseb so odstopili od pregona, zoper 28 oseb pa je bila vložena zahteva za preiskovalni postopek. Zoper 27 oseb so bili vloženi obtožni akti.

Do tako številnih kazenskih ovadb za to kaznivo dejanje prihaja tudi zato, ker nezadovoljni občani pa tudi nekatere osebe, ki so nagnjene k temu, da se pogosto obračajo na različne inštitucije, vlagajo kazenske ovadbe zoper policiste, tožilce, sodnike, državne uradnike in funkcionarje, ker so nezadovoljni z njihovimi odločitvami ali izidom postopka, ki se za njih ni končal ugodno. Državni tožilec tako zaradi pavšalnih in nedokazanih trditev ovadbo pogosto zavrne ali pa ustavi postopek potem, ko poskuša preko policije zbrati dodatna obvestila. Okrožna državna tožilstva so poročala o velikem obsegu opravljenega dela v zvezi s takimi ovadbami, ki pa zaradi navedenih razlogov ne privede do vložitve obtožnega akta. Tožilci ugotavljajo celo, da so nekatere kazenske ovadbe posameznikov motivirane z maščevalnostjo do uradnih oseb, ko stranke ne uspejo s svojimi zahtevami, predvsem v sodnih in upravnih postopkih na prvi stopnji, redkeje pa ovajajo tožilce in sodnike, ki opravljajo svojo funkcijo na pritožbenih stopnjah. V očitnih primerih tako motiviranih kazenskih ovadb smo okrožne državne tožilce opozorili na možnost zahtevati uvedbo kazenskega postopka zaradi kaznivega dejanja krive ovadbe po 288. členu KZ.

Po drugi strani pa so državni tožilci tudi lani obravnavali resne primere zlorab v javnem sektorju. Šlo je za uradne osebe, ki so zlorabile položaj pri opravljanju svojih uradnih dolžnosti (carinik, policist, stečajni upravitelj, sodni izvršitelj, vodja oddelka za gospodarstvo občine, uradnik referata za družbene dejavnosti, upravne enote itd). Tak je bil primer, ko je stečajni upravitelj »posojal« denar iz stečajne mase, ki ga je »posojiljemalec« delno prenesel na gospodarsko družbo, last njegovih sorodnikov, s plačilom pogodbenih obveznosti za storitve, ki niso bile opravljene. V drugem primeru je delavka v upravni enoti, ki je pripravljala

podatke za izplačilo rent upravičencem po Zakonu o žrtvah vojnega nasilja, zlorabila položaj in si prisvojila denar. Obravnavali smo carinika, ki je lažno overil carinske listine o izvozu blaga in drugim pridobil premoženjsko korist in oškodoval proračun Republike Slovenije ter primer, ko je komandir policijske postaje odredil policistu (na prošnjo napeljevalca), naj osebi, ki ji je bilo zaradi vožnje pod vplivom alkohola začasno odvzeto vozniško dovoljenje, le-to vrne pred potekom zakonsko določenega 24-urnega roka.

V pretežni večini so bili storilci tovrstnih kaznivih dejanj moški, z visoko ali višjo izobrazbo, v starosti od 30 do 50 let. Pri obravnavanju teh zlorab pogosto prihaja do določenega časovnega zamika, saj se ta dejanja praviloma odkrijejo šele po preteku določenega časa. Ob tem pa nastane vprašanje pravočasnosti ukrepanja zaradi kratkih zastaralnih rokov, saj je za kaznivo dejanje po 1. odstavku 261. člena KZ zagrožena kazen le do enega leta zapora in je tako določen kratek relativni zastaralni rok.

8.13 Zloraba položaja ali pravic

Drugo najpogostejše kaznivo dejanje med zlorabami v javnem in zasebnem sektorju je zloraba položaja ali pravic iz 244. člena KZ. Gre za kaznivo dejanje zoper gospodarstvo, ki ga štejemo kot temeljno kaznivo dejanje gospodarskega kriminala. V letu 2006 so državni tožilci za to kaznivo dejanje obravnavali 273 oseb, od tega 21 pravnih oseb. Število ovadenih oseb je tako za več kot 100 manjše kot v letu 2005, ko so obravnavali 380 oseb. Ob obravnavanju teh oseb in zadev iz prejšnjih obdobj so zavrgli ovadbe zoper 223 oseb, za 42 oseb so podali izjavo o odstopu od kazenskega pregona, za 101 osebo so bodisi zahtevali, da se opravi kazenska preiskava bodisi predlagali posamezna preiskovalna dejanja, obtoženih pa je bilo 105 oseb.

To kaznivo dejanje je eno izmed težje dokazljivih, ker storilci že vnaprej predvidevajo možnost, da bodo odkriti in se poslužujejo takšnih izvršitvenih oblik, da jim je zlorabe težko dokazati. Že zaradi njihovega socialnega položaja, tako v smislu izobrazbe kot premoženjskega stanja, pa si organizirajo tudi kvalitetno pravno pomoč, zaradi česar je delo državnih tožilcev izredno zahtevno. Storilci tovrstnih kaznivih dejanj so v pretežni meri posebej kvalificirane osebe, ki opravljajo vodstvene funkcije v gospodarskih družbah ali drugih pravnih osebah. Zahtevna je tudi pravna problematika glede ocene zlorabe, ki je opredeljena v treh oblikah, kot izraba položaja, prestopanje meje pravic ali neopravljanje določenih dolžnosti. Ta ocena zahteva poznavanje tudi drugih pravnih področij, predvsem gospodarskega in statusnega prava, civilnega prava, finančnega prava itd. Da bi državni tožilci lahko argumentirali svoja stališča, je dobrodošla možnost, ki jo omogoča delovanje Strokovnega centra pri Vrhovnem državnem tožilstvu RS. V letu 2006 smo v zvezi s temi vprašanji opravili več konzultacij med državnimi tožilci in uveljavljali svoja stališča pred sodišči ter uspeli sooblikovati ustrezno prakso, tako pri delu državnih tožilcev kot tudi sodišč.

V letu 2006 so državna tožilstva obravnavala več tovrstnih zahtevnih zadev v vseh fazah postopka. Tako je bila vložena zahteva za preiskavo zoper predsednika nadzornega sveta, ki naj bi storil kaznivo dejanje z napeljevanjem k zlorabi položaja ali pravic. Kot predsednik nadzornega sveta družbe matere naj bi napeljal direktorje hčerinskih družb k sklenitvi navideznih poslov z namenom, da se pridobi premoženjska korist za domačo in tujo družbo. Pri dejanju naj bi bila udeležena tudi dva tuja državljana preko gospodarske družbe v tujini ter direktorica ene izmed pravnih oseb s sedežem v Sloveniji. Zahtevana je bila preiskava zoper osebo, ki je bila član nadzornega sveta in ki je bila predsednik uprave v različnih družbah. Večkrat je odredil nakazilo s transakcijskega računa družbe na svoj račun kot vračilo posojila, čeprav za to ni imel pravne podlage. V družbi, kjer je bil član nadzornega sveta, je sklenil dve pogodbi o prodaji delnic in obakrat nastopil kot kupec in hkrati zastopnik družbe, ki je delnice prodajala. Kupnine družbi ni plačal. Kot zlorabo smo opredelili tudi ravnanje direktorja banke, ki je sklenil s tremi kupci in s seboj kupoprodajne pogodbe, s katerimi je v nasprotju s statutom družbe, brez predhodnega soglasja nadzornega sveta družbe in brez javnega razpisa, na podlagi katerega bi lahko delnice kupili tudi drugi zainteresirani kupci, prodal večjo

količino delnic banke, z dejanjem pa je bila njemu in trem kupcem pridobljena velika premoženjska korist. Kot tovrstno kaznivo dejanje smo opredelili tudi dejanje direktorja družbe, ki je ob sklepanju kupoprodajne pogodbe za prodajo poslovnega prostora, sklenjene med družbo, ki jo je zastopal kot direktor družbe in kupcem, v pogodbi navedel kot transakcijski račun družbe, na katerega naj se kupnina za prodani poslovni prostor nakaže, svoj osebni transakcijski račun pri banki, da mu je bila celotna kupnina nakazana, s čimer si je pridobil veliko premoženjsko korist. Tovrstno kaznivo dejanje je storil tudi direktor gospodarske družbe, ki je dvigoval gotovino z računa družbe in jo porabil za lastne potrebe, prav tako pa je z denarjem gospodarske družbe odplačeval svoje osebne kredite. Obravnavali smo primer storilca, ki je iz sredstev družbe nakazal na svoj transakcijski račun velike zneske denarja, kot vračilo tihega vložka, čeprav dejansko v gospodarsko družbo ni vložil ničesar. Kot kaznivo dejanje zlorabe s položajem pravic smo opredelili tudi ravnanje direktorja gospodarske družbe, ki je del premoženja gospodarske družbe neupravičeno prenesel na svojo ženo in hčerko ter plačilo terjatev iz poslovanja gospodarske družbe usmeril na neznane račune v tujini.

Zgoraj opisani primeri so najpogostejše oblike tovrstnih kaznivih dejanj. Državna tožilstva pa so obravnavala tudi dve novi pojavniki. Gre za primer, ko sta direktorja družbe sklenila z Zavodom Republike Slovenije za zaposlovanje in 35 delavci 35 pogodb o vzpodbujanju novega zaposlovanja, na podlagi katerih je Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje tej družbi nakazal znatna sredstva kot subvencijo za nadomestitev dela plače za delavce, dodeljenih finančnih sredstev pa direktorja družbe nista uporabila skladno z določilom sklenjene pogodbe, saj sta za nadomestitev dela plače dala izplačati le manjši znesek sredstev, ki sta jih prejela, Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje pa povzročila znatno škodo.

8.14 Poneverba

Poneverba je tretja najpogostejša oblika zlorab v tej skupini kaznivih dejanj. Leta 2006 je bilo za to kaznivo dejanje obravnavanih 178 oseb, pri čemer so bile v 4 primerih ovadene pravne osebe. Državni tožilci so pri obravnavanju oseb za kazniva dejanja poneverbe zoper 59 oseb ovadbe zavrgli, v 13 zadevah odstopili od kazenskega pregona, zoper 46 oseb so zahtevali preiskovalni postopek, 92 oseb pa so obtožili. Za to kaznivo dejanje gre, če si storilec prilasti denar, vrednostne papirje ali druge premične stvari, ki so mu zaupane v zvezi z njegovim delom pri opravljanju gospodarske dejavnosti.

Izobrazbena struktura in položaj storilcev v gospodarskih družbah sta bila nekoliko nižja kot pri obeh prej opisanih kaznivih dejanjih. Gre za storilce, ki imajo končano osnovno šolo, srednjo šolo ali visoko šolo in opravljajo dela skladiščnega komisionarja, voznika komisionarja, komercialista, referenta za plačilni promet, gostinskega delavca, prodajalca, referenta itd.

Za takšno kaznivo dejanje je šlo, ko si je zavarovalna agentka prilastila premije, ki jih je pobirala od zavarovancev, ko si je blagajnik v gospodarski družbi prilastil gotovino na škodo delodajalca, ko je poslovodja trgovine, ki se ukvarja s prodajo GSM aparatov, iz prodajalne neupravičeno odnesel in si prilastil večje število aparatov ter več druge vredne opreme, ko si je računovodkinja prilastila denar prevoznike družbe in podobno.

8.15 Nevestno delo v službi in druge zlorabe

V letu 2006 je bilo za kaznivo dejanje nevestnega dela v službi po 262. členu KZ ovadenih 85 oseb, od tega 83 fizičnih in 2 pravni osebi. Državni tožilci so ovadbe zavrgli zoper 72 oseb, zoper 2 osebi so zahtevali preiskovalni postopek, zoper 2 osebi pa so vložili obtožni akt. To kaznivo dejanje sankcionira ravnanje uradne osebe, ki vedoma krši zakone ali druge predpise, opušča dolžno nadzorstvo ali kako drugače očitno

nevestno ravna v službi, čeprav predvideva ali bi morala predvidevati, da lahko nastane zaradi tega hujša kršitev pravic drugega ali škoda na javni dobrini ali premoženjska škoda, pa zares nastane kršitev oziroma večja škoda.

Razlog za veliko število ovadenih oseb za to kaznivo dejanje je podoben kot pri kaznivem dejanju zlorabe uradnega položaja ali uradnih pravic po 261. členu KZ, ko ljudje ovajajo uradne osebe, ker niso zadovoljni z njihovimi odločitvami ali izidi postopkov v lastnih zadevah. Temu je primerno tudi veliko število zavrženih ovadb v letu 2006 glede na število vloženih obtožnih aktov in zahtev za preiskovalni postopek.

Po številu ovadenih oseb sledi kaznivo dejanje preslepitve kupcev, za katero je bilo ovadenih 28 oseb, od tega 4 pravne osebe. Za kaznivo dejanje preslepitve pri poslovanju z vrednostnimi papirji po 236. členu KZ je bilo ovadenih 15 oseb, od tega 2 pravni osebi, za kaznivo dejanje preslepitve pri pridobitvi posojila ali ugodnosti pa 10 oseb (od tega 2 pravni), za kaznivo dejanje zlorabe notranjih informacij 9 oseb (od tega 2 pravni osebi), za kaznivo dejanje neupravičene uporabe so bile ovadene 4 fizične osebe, za kaznivo dejanje poneverbe v službi so bile prav tako ovadene 4 fizične osebe.

8.16 Kazniva dejanja na škodo upnikov in potrošnikov

Med kazniva dejanja na škodo upnikov in potrošnikov štejemo zlasti kazniva dejanja lažnega stečaja iz 232. člena KZ, povzročitev stečaja z nevestnim gospodarjenjem iz 233. člena KZ, oškodovanje upnikov iz 234. člena KZ, poslovne goljufije iz 234.a člena in organiziranja denarnih verig in nedovoljenih iger na srečo iz 234.b člena KZ.

V letu 2006 so bile glede tega sklopa kaznivih dejanj podane kazenske ovadbe zoper 1166 oseb, od tega 967 ovadb zoper fizične osebe in 199 ovadb zoper pravne osebe. Državni tožilci so vložili obtožne akte zoper 404 osebe, zoper 411 oseb so ovadbe zavrgli, zoper 77 oseb so podali izjavo o odstopu od pregona in zoper 464 oseb zahtevali preiskovalne postopke.

Po posameznih dejanjih je bilo ovadenih 7 oseb za kaznivo dejanje lažnega stečaja, 24 oseb za kaznivo dejanje povzročitve stečaja z nevestnim gospodarjenjem, 52 oseb za kaznivo dejanje oškodovanja upnikov, 1051 oseb za kaznivo dejanje poslovne goljufije in 32 oseb za kaznivo dejanje organiziranja denarnih verig in nedovoljenih iger na srečo. V primerjavi z letom 2005 je posebej opazno povečanje števila ovadenih oseb za kaznivo dejanje poslovne goljufije z 882 na 1051 oseb.

8.17 Poslovna goljufija

Poslovna goljufija predstavlja najštevilčnejšo skupino kaznivih dejanj iz tega poglavja, saj so okrožna državna tožilstva v letu 2006 glede tega kaznivega dejanja prejela kazenske ovadbe zoper 1051 oseb, od tega 867 zoper fizične osebe in 184 zoper pravne osebe.

Državni tožilci so v letu 2006 zoper 369 oseb vložili obtožne akte, zoper 357 oseb so zavrgli kazenske ovadbe, zoper 73 oseb so odstopili od pregona in zoper 418 oseb so zahtevali uvedbo preiskovalnega postopka.

V pravnem pogledu ostaja problematika obravnavanja kaznivega dejanja poslovne goljufije enaka kot doslej. Zahtevno ostaja dokazovanje posameznih zakonskih znakov kaznivega dejanja, še posebej dokazovanje izvršitvenih dejanj »lažnivega prikazovanja« in »prikrivanja dejanskih okoliščin«. Tudi v preteklem letu je bilo

najbolj zahtevno zaznati ločnico med situacijami, ko gre za civilnopravna razmerja in ko gre za kaznivo dejanje.

Večje število ovadb v primerjavi z letom poprej gre pripisati več dejavnikom. Večina ovadb je vloženih zaradi finančne nediscipline, pri čemer skušajo upniki v dosti primerih z vložitvijo ovadbe priti do poplačila svoje terjatve, še preden sprožijo kakršenkoli civilni postopek. Značilno pri obravnavi teh dejanj je, da se oškodovanci zelo angažirajo in aktivno sodelujejo pri preiskavi dejanj, kar na eni strani prispeva k tožilski uspešnosti pri raziskavi dejanj, na drugi strani pa takšna motiviranost oškodovancev generira veliko postopkov, pri katerih ne gre za kazniva dejanja, temveč za civilnopravno razmerje. Temu ustrezen je tudi visok odstotek zavrženih ovadb in odstopov od pregona.

Očitno je, da vidijo oškodovanci v podajanju ovadb zaradi kaznivega dejanja poslovne goljufije učinkovito možnost za izterjavo dolga; če nič drugega, se v sproženem postopku zberejo dokazi, ki jih bodo lahko kasneje uporabili v civilnem postopku, pri čemer jih to finančno nič ne stane.

Dejanja, za katera so podane ovadbe, se največkrat nanašajo na gospodarsko dejavnost manjših gospodarskih družb in samostojnih podjetnikov z manjšim številom zaposlenih, ovadene osebe pa ne plačajo zapadlih računov, ne vrnejo posojil, ne opravijo dogovorjene in plačane storitve ipd. Ovadeni storilci so najpogosteje moški srednjih let s srednješolsko izobrazbo, ki sodelujejo v pravnem prometu kot zastopniki pravnih oseb ali pa kot samostojni podjetniki.

8.18 Oškodovanje upnikov

Drugo večjo skupino kaznivih dejanj na škodo upnikov predstavljajo kazniva dejanja oškodovanja upnikov po 234. členu KZ. Za to kaznivo dejanje so bile obravnavane ovadbe zoper 52 oseb, na vseh državnih tožilstvih razen v Murski Soboti in v Celju ter pri skupini. Tudi tu je viden porast zadev glede na leto 2005, ko so bile ovadbe vložene zoper 45 oseb.

Državni tožilci so kazenske ovadbe zoper 24 oseb zavrgli, zoper 4 osebe so odstopili od pregona, zoper 28 oseb so zahtevali preiskovalni postopek, zoper 20 oseb pa so vložili obtožni akt.

Obravnavane so bile različne oblike tovrstnega kaznivega dejanja, pri katerih so storilci pri opravljanju gospodarske dejavnosti z različnimi fiktivnimi pogodbami npr. o prenosu premoženja (darilne pogodbe, fiktivne posojilne pogodbe ipd.), dajanjem posojil, preusmeritvami plačilnega prometa ali na druge načine spravili nekatere upnike v ugodnejši položaj ali jim povzročili škodo.

8.19 Druga kazniva dejanja na škodo upnikov in potrošnikov

Za kaznivo dejanje lažnega stečaja po 232. členu KZ so okrožna državna tožilstva obravnavala 7 oseb (leta 2005 9 oseb). V zvezi z obravnavo tega kaznivega dejanja je bil v letu 2006 zoper 2 osebi zahtevan preiskovalni postopek, zoper eno osebo je bil vložen obtožni akt, zoper 9 oseb pa so tožilstva ovadbe zavrgla.

Za kaznivo dejanje povzročitve stečaja z nevestnim gospodarjenjem po 233. členu KZ je bilo ovadenih 24 oseb. V primerjavi z letom 2005 se je število ovadenih oseb povečalo za 7 oseb. Okrožna državna tožilstva so zoper 8 oseb zahtevala preiskovalni postopek, zoper 5 oseb so vložila obtožni akt, zoper 12 oseb pa so bile ovadbe zavržene.

V večjem številu kot v letu 2005 so se v letu 2006 pojavile tudi ovadbe za kazniva dejanja s področja organiziranja iger na srečo. V letu 2006 so bile podane kazenske ovadbe zoper 32 oseb. Zoper 8 oseb je zahtevan preiskovalni postopek, zoper 9 oseb vložen obtožni akt, zoper 9 oseb pa so bile ovadbe zavržene.

Glede na to, da je s tem kaznivim dejanjem inkriminirano organiziranje in sodelovanje ali pomoč pri organizaciji denarnih verig in nedovoljenih iger na srečo, so zavrženja ovadb ponavadi rezultat ugotovitev v postopku, da posamezne ovadene osebe niso sodelovale pri organizaciji, marveč so bile le udeleženske igre, ki so v dosti primerih tudi izgubile denarne vloške.

8.20 Kazniva dejanja zoper človečnost in mednarodno pravo

Dne 21.4.2006 smo od preiskovalnega sodnika Okrožnega sodišča v Ljubljani zahtevali, da zoper pomočnika načelnika OZNE za Slovenijo opravi preiskavo ter nujna preiskovalna dejanja (zaslišanja prič), zaradi kaznivega dejanja hudodelstva zoper civilno prebivalstvo po 1. odstavku 374. v zvezi s 3., 25. in 116. členom KZ. Preiskava in nujna preiskovalna dejanja so bila zahtevana, ker smo ocenili, da je podan utemeljen sum, da je osumljeni neposredno po zaključku 2. svetovne vojne, v nasprotju z določbo preambule k ratificirani 4. Haški konvenciji o zakonih in običajih vojne na kopnem, sodeloval pri ukazih vodstva OZNE za Slovenijo o pobjih najmanj 217 oseb, ki jih je nova oblast nastajajoče države opredelila kot sodelavce ali simpatizerje okupatorskih sil ter kot nasprotnike partizanskega gibanja, ki so nevarni nastajajoči strukturi oblasti. Očitali smo mu, da je pri pripravi seznamov 5850 od OZNE aretiranih ljudi za 217 oseb odredil, da se uvrstijo v takšno skupino političnih sovražnikov, ki jih je potrebno pobiti, na ta način pa odločilno prispeval k ukazom vodstva OZNE, da so bili brez sodnega postopka na neznanih lokacijah usmrčeni.

Preiskovalna sodnica je po zaslišanju osumljenca ocenila, da niso podane zakonske podlage za uvedbo kazenskega postopka, podrejeno pa, da ni podan utemeljen sum za storitev očitane kaznivega dejanja in zahtevala odločitev senata.

Senat Okrožnega sodišča v Ljubljani je pritrdil stališču tožilstva, da je podana pravna podlaga za uvedbo kazenskega postopka v tej zadevi, ocenil pa je, da ni dovolj dokazne podlage za utemeljenost suma, zato je zahtevo za preiskavo zavrnil. Kljub zavrnitvi zahteve za preiskavo pa je odločitev senata Okrožnega sodišča v Ljubljani pomembna, ker je odgovorila na številne dileme pravne narave, ki so se pojavljale vzporedno s problemi dokazovanja. Tako ugotavlja, da določba 374. člena KZ dopušča tudi pregon za kaznivo dejanje hudodelstva zoper civilno prebivalstvo, čeprav ni bilo izvršeno med vojno. Sodišče je navedlo, da je Martensova klavzula iz 4. Haške konvencije zametek sodobnih pravil mednarodnega vojnega in humanitarnega prava, da kaznivo dejanje ni zastaralo ter da so mednarodne pogodbe, ki določajo kaznivost in nezastarljivost tudi za zločine proti človečnosti, ki so storjeni v miru, nad določili nacionalnih pravnih sistemov v tem smislu, da določajo kaznivost tudi takrat, kadar takšna dejanja ne pomenijo kršitve zakona države, v kateri so storjena. Senat ugotavlja obstoj splošnih pravnih načel, ki jih priznavajo civilizirani narodi, zaradi katerih je dopuščena izjema od načela zakonitosti in zato ocenjuje, da ni ovir za sojenje in kaznovanje za storitve ali opustitve, ki so bile kaznive po splošnih pravnih načelih, pa čeprav z zakonom države, v kateri so bile storjene, tedaj še niso bila določena kot kaznive. Ta odločba sodišča daje pravni temelj morebitnim bodočim kazenskim postopkom za zločine storjene po 2. svetovni vojni.

Ker določba 409. člena Zakona o kazenskem postopku dopušča ponovno uvedbo kazenskega postopka, če se predložijo novi dokazi, smo od Uprave kriminalistične policije pri Generalni policijski upravi zahtevali, da nadaljujejo z operativnim delom pri pridobivanju novih dokazov o kazenski odgovornosti osumljenca, na

sestanku pa smo določili, v kateri smeri in kakšne dokaze naj policija zbira. Doslej policiji ni uspelo zbrati dokazov, ki bi bili lahko podlaga za ponovno zahtevo za preiskavo.

Okrožno državno tožilstvo na Ptuj je v letu 2006 zoper poverjenika OZNE v taborišču Strnišče (Šterntal) zahtevalo preiskavo zaradi kaznivega dejanja vojnega hudodelstva zoper civilno prebivalstvo po 1. odstavku 374. člena KZ, ker naj bi sodeloval pri pobojih oseb, ki so bile pripeljane v taborišče. Njegova udeležba pri izvršitvi kaznivega dejanja je bila v tem, da je preverjal sezname, odrejal izkope jam in lokacije za ustrelitev, usmerjal delo pripadnikov enote KNOJ-a, ki je v taborišču prevzela pripeljane osebe in jih odvedla v bližnji gozd ter jih ustrelila. Do konca leta 2006 sodišče še ni odločilo o uvedbi preiskave.

Ena od poslanskih skupin je zoper 165 oseb italijanske narodnosti (oficirje in civilne osebe), ki so delovali na območju Republike Slovenije med 2. svetovno vojno, vložila kazensko ovadbo, v kateri jih bremeni storitve kaznivih dejanj zoper človečnost in mednarodno pravo. Ista poslanska skupina je vložila tudi kazensko ovadbo zoper 59 oseb, ki naj bi med 2. svetovno vojno delovale v okviru Nezavisne države Hrvaške ter v tem času ter po vojni zoper Slovence zagrešili kazniva dejanja zoper človečnost in mednarodno pravo. V obeh ovadbah je glede identifikacijskih podatkov navedeno le ime in priimek ovadenega ter funkcija v času storitve kaznivega dejanja, ostali osebni podatki pa niso znani. Zato smo od Sektorja za mednarodno sodelovanje Uprave kriminalistične policije zahtevali podatke za identifikacijo po obeh ovadbah. Interpol Rim je za 76 od 165 ovadenih poslal delne podatke za identifikacijo, ostale podatke pa še pričakujemo. Nekateri podatke za identifikacijo nam je na našo zahtevo dostavil tudi Arhiv Republike Slovenije.

Za ovadene, ki naj bi med 2. svetovno vojno delovali v okviru Nezavisne države Hrvaške zoper Slovence, je Interpol Zagreb sporočil, da z identifikacijskimi podatki za te osebe ne razpolaga, obvestili pa so nas, da je bil zoper nekatere od ovadenih v bivši SFRJ, zoper enega od njih pa tudi v sedanji Republiki Hrvaški, voden kazenski postopek. Glede na to, da identifikacijskih podatkov nismo pridobili od Interpola Zagreb, smo za te podatke zaprosili Ministrstvo za pravosodje Republike Hrvaške, zaprosili pa smo tudi za sodbe v kazenskih zadevah, ki so omenjene.

V letu 2006 so se nadaljevala tudi izkopavanja prikritih grobišč, in sicer na podlagi dovoljenja Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve. V breznu Konfin I je bilo najdeno najmanj 87 okostij moškega spola, domnevno oseb, ki so bile 24.6.1945 odpeljane iz zaporov in domnevno ubite v breznu Konfin I in katerih usodo opisuje dr. Lovro Šturm v knjigi Brez milosti. Izkopavanja so bila opravljena tudi v Lovrenški grapi pri Škofji Loki, sondiranja pa na mariborskem Pohorju ter v taborišču Strnišče pri Kidričevem. V Lovrenški grapi so bili najdeni posmrtni ostanki 20 ljudi, najdenih pa je bilo tudi večje število osebnih predmetov ter kovinskih žic. Poskusna sondiranja prikritih vojnih grobišč na Pohorju so bila opravljena na petih lokacijah, pri tem pa so bile na štirih najdene posamezne človeške kosti ter nekateri predmeti, sondiranje na območju oziroma v bližini bivšega taborišča Strnišče pa ni dalo rezultatov. Ob izkopavanju na trasi nove avtoceste v bližini letališke zgradbe v Lescah so bila najdena okostja najmanj 31 oseb ter večje število predmetov. Pri vseh omenjenih izkopavanjih so sodelovali tudi kriminalisti, ki so zavarovali dokaze zaradi morebitne izvedbe bodočega kazenskega postopka.

8.21 Kazniva dejanja zoper okolje, prostor in naravne dobrine

V letu 2006 so okrožna državna tožilstva prejela le dve ovadbi zoper storilca kaznivega dejanja obremenjevanja in uničenja okolja in prostora po 333. členu KZ v zvezi s krajo in nelegalnim črpanjem gramoza, to je kaznivim dejanjem po 211. členu KZ. Očitno je intenzivno delo policije in inšpekcij za varstvo

okolja (od leta 2001 je bilo podanih preko sto ovadb) ter tudi Državnega pravobranilstva RS, ki je zoper storilce vložilo številne odškodninske tožbe, okrožna državna tožilstva pa še obtožne akte, delovalo preventivno na potencialne storilce v tolikšni meri, da so tovrstna dejanja malodane prenehala. Po podatkih policije in inšpekcij, pa tudi iz postopkov, ki so v fazi sojenja, je znano, da so si nekateri od obravnavanih in obtoženih v preteklih letih, ki se ukvarjajo z gradbeništvom (pri tem uporabijo velike količine gramoza) pridobili koncesijo od države za legalno črpanje gramoza, drugi pa so to dejavnost opustili.

Okrožna državna tožilstva so v letu 2006 obravnavala 12 oseb zaradi kaznivega dejanja protipravnega odlaganja nevarnih snovi po 336. členu KZ, 6 oseb zaradi kaznivega dejanja uničenja gozdov po 341. členu KZ, 14 oseb zaradi nezakonitega lova po 343. členu KZ, 22 oseb zaradi mučenja živali po 342. členu KZ. Skupno so okrožna državna tožilstva prejela ovadbe zoper 103 osebe zaradi kaznivega dejanja zoper okolje, prostor in naravne dobrine (leta 2005-82, leta 2004-96). Okrožni državni tožilci ocenjujejo, da podatki o številu podanih ovadb ne odražajo prave slike tovrstne kriminalitete, saj mnogi storilci dejanj v škodo okolja in naravnih dobrin ostanejo neznani. Vendarle pa okrožni državni tožilci opažajo, da se z leti trend odkrivanja storilcev teh kaznivih dejanj izboljšuje. Prvi razlog je treba poiskati v odnosih konkurence med ljudmi in podjetji, poleg tega pa tudi v večji osveščenosti ljudi o pomenu okolja. K vsemu temu nekaj prispeva tudi kaznovalna politika, saj je bilo precej storilcev teh dejanj obsojenih na primerno visoke denarne kazni.

V preteklem letu so okrožni državni tožilci obtožili 30 oseb zaradi kaznivih dejanj zoper okolje, prostor in naravne dobrine, obsojenih pa je bilo v tem letu 29 oseb. Pri nobenem od teh primerov ni šlo za oškodovanje okolja v zelo velikem obsegu.

8.22 Trgovina z ljudmi

Tudi v letu 2006 so bili na vseh okrožnih državnih tožilstvih določeni državni tožilci zadolženi za obravnavanje kaznivih dejanj s področja trgovine z ljudmi, njihovo delo pa je koordinirala, spremljala in usmerjala vrhovna državna tožilka.

Okrožni državni tožilci so sproti poročali o kazenskih zadevah, v katerih so usmerjali predkazenski postopek oziroma vodili kazenske postopke. Koordiniranje in spremljanje njihovega dela s strani vrhovne državne tožilke pa je prispevalo k oblikovanju enotne politike pregona na tem področju.

Statistični pregled s kratkim vsebinskim pojasnilom osvetljuje problematiko povezano s kaznivim dejanjem trgovine z ljudmi po 387.a členu KZ. Spremljanje posameznih kazenskih zadev skozi daljše obdobje, s poudarkom na letu 2006, je pokazalo, da vrste ravnanj ni mogoče opredeliti kot kaznivo dejanje trgovine z ljudmi po 387.a členu KZ, temveč kot temu sorodna kazniva dejanja, najpogosteje kaznivo dejanje izkoriščanje prostitucije po 185. členu KZ. Sprememba slovenske kazenske zakonodaje v letu 2004 je vsebinsko kršitvi temeljne človekove pravice do osebne in spolne svobode pridružila tudi kršitev le-te, izražene skozi ravnanja, sankcionirana v kaznivem dejanju prikazovanja, izdelave, posesti in posredovanja pornografskega gradiva po 187. členu KZ.

V letu 2006 so državni tožilci prejeli 6 kazenskih ovadb zoper 8 oseb na škodo 18 oškodovank zaradi kaznivega dejanja trgovine z ljudmi po 387. a členu KZ. Zoper 2 osebi so zavrgli kazensko ovadbo, zahtevali so 2 preiskavi zoper 4 osebe in vložili obtožbo zoper 2 obdolženca, ki sta bila v času trajanja kazenske preiskave v priporu. Zoper 1 osebo je bil postopek ustavljen.

Zaradi kaznivega dejanja spravljanja v suženjsko razmerje po 387. členu KZ v letu 2006 tožilstva niso prejela novih kazenskih ovadb. Tožilci pa so zahtevali uvedbo preiskave v enem primeru, v eni zadevi so odstopili od

pregona, vložili dve obtožbi, podali en predlog za vložitev neposredne obtožbe in v enem primeru po končanem kazenskem postopku dosegli obsodilno sodbo. Skupno je bilo tako v letu 2006 zaradi kaznivega dejanja po 387. členu KZ v kazenskem postopku 12 oseb, trije izmed njih pa so bili za to kaznivo dejanje tudi obsojeni.

Prepletenost dejanj, na katero je bilo opozorjeno v uvodu, je prišla jasno do izraza prav pri kazenski zadevi, v kateri je bilo obravnavanih 7 obdolžencev, od katerih so bili 3 obdolženci obsojeni zaradi kaznivega dejanja spravljanja v suženjsko razmerje po 387. členu KZ, ob tem pa tudi za kaznivo dejanje zlorabe prostitucije po 1. odstavku 185. člena KZ in kaznivo dejanje prepovedanega prehoda čez državno mejo po 3. in 2. odstavku 311. člena KZ. Še 4 obdolženci pa so bili obsojeni za kaznivo dejanje zlorabe prostitucije po 1. odstavku 185. člena KZ oziroma pomoči k temu kaznivemu dejanju. Enemu od storilcev je bila izrečena enotna kazen 5 let zapora, dvema vsakemu po 2 leti zapora, enemu 1 leto in 10 mesecev zapora, preostalim trem pa pogojne obsodbe, v katerih so bile določene zaporne kazni.

Glede na naravo kaznivega dejanja prepovedanega prehajanje meje ali ozemlja države po 311. členu KZ lahko upravičeno sklepamo, da se sivo polje neodkritega kaznivega dejanja trgovine z ljudmi skriva prav tu in zato bomo morali tako policisti kot tožilci in nato sodniki temu posvetiti primerno pozornost. Zaradi tega kaznivega dejanja so v letu 2006 okrožni državni tožilci obravnavali 546 oseb.

Okrožna državna tožilstva in Skupina so prejeli v letu 2006 8 kazenskih ovadb zoper 21 oseb zaradi kaznivega dejanja zlorabe prostitucije po 185. členu KZ.

8.23 Nedovoljeno prehajanje državne meje

V letu 2006 so okrožna državna tožilstva zoper 422 oseb prejela ovadbe zaradi kaznivega dejanja prepovedanega prehajanja meje ali ozemlja države po 311. členu KZ, skupno z ovadbami, ki so bile kot nerešene prenesene iz leta 2005, pa so obravnavala 546 ovadb. V primerjavi z letom 2005, ko je bila problematika tovrstnih kaznivih dejanj prvič posebej predstavljena, te številke predstavljajo porast novih ovadb za 28,6% oziroma skupno vseh obravnavanih zadev za 28,5%.

Storilci kaznivih dejanj prepovedanega prehajanja meje ali ozemlja države ta kazniva dejanja zelo pogosto izvršijo v sosterilstvu, pri čemer je število udeležencev različno in je v dveh primerih doseglo celo po 15 oseb. Druga značilnost tovrstnih kaznivih dejanj je, da se med storilci pogosto pojavljajo tujci, med katerimi je največ državljanov Hrvaške, med njimi pa je mogoče najti državljane najrazličnejših evropskih in azijskih držav, kot sta na primer Švedska in Gruzija. Zoper storilce je relativno pogosto odrejen pripor, kar je verjetno tudi posledica pogoste udeležbe tujcev, ki bi s pobegom v matično državo lahko ovirali potek kazenskega postopka. Tako je bil pripor v kazenskih postopkih zaradi teh kaznivih dejanj odrejen zoper 42 oseb, kar predstavlja 10% vseh ovadenih za ta kazniva dejanja.

Storilci tovrstnih kaznivih dejanj so praviloma moški, starostna struktura je mešana, v povprečju so stari okrog 30 let in med njimi je velik delež tujcev. Njihova izobrazba je pretežno osnovnošolska, so večinoma nezaposleni ter živijo v slabih gmotnih razmerah, dejanje pa izvršijo zaradi želje po zaslužku. Organizirane skupine storilcev je mogoče odkrivati praktično le z uporabo prikritih preiskovalnih ukrepov, predvsem z nadzorom telekomunikacij s prisluškovanjem in snemanjem ter tajnim opazovanjem in sledenjem. Brez uporabe takšnih ukrepov pa so odkriti predvsem posamezni vozniki, ki predstavljajo zadnji člen združbe, organizatorji pa niso odkriti. Pri obravnavi teh dejanj opažamo, da tujci, ki na ta način prestopajo državno mejo, v kazenskem postopku vse pogosteje s svojimi izjavami razbremenjujejo storilce, kar otežuje dokazovanje in s tem pregon.

Posebne težave predstavlja odkrivanje in pregon storilcev, ki so tovrstna kazniva dejanja izvršili kot člani hudodelskih združb. Poleg že omenjene potrebe po uporabi prikritih preiskovalnih ukrepov predstavlja dodatno težavo obsežnost zadev, saj gre pogosto za postopke z več kot desetimi storilci in z velikim številom dejanj, kar predstavlja logistične in organizacijske težave. Pojavljajo se tudi težave, ki jih je povzročila sprememba zakonodaje (novela KZ-B iz leta 2004). Tako se pojavljajo težave z dokazovanjem dejstva, da tujci niso imeli dovoljenja za vstop ali bivanje v Sloveniji. Poleg tega pa je zaznaven tudi trend, da organizatorji izkoriščajo novo pravno kvalifikacijo tega kaznivega dejanja, ki govori o »skupini tujcev« in zato prevoze organizirajo tako, da tujce čez mejo prevažajo posamič ali v paru. Kljub navedenim težavam je delež obsodilnih sodb med izrečenimi sodbami (86,7%) še višji kot v letu 2005 (79,2%).

Osebe, ki jih storilci na nezakonit način spravljajo preko državne meje in ozemlja, so večinoma državljani držav z območja nekdanje Jugoslavije in Albanije, v manjšem številu pa državljani drugih držav, predvsem Turčije, Ukrajine, Moldavije in v manjši meri Kitajske. Poti ilegalnih prebežnikov so praviloma vnaprej organizirane in prebežniki se praviloma že pred odhodom z organizatorji potovanja dogovorijo o načinu in višini plačila.

Med izrečenimi obsodilnimi sodbami so sodišča storilcem večinoma izrekala pogojne obsodbe, razen v primerih, ko so spoznani za krive izvršitve tega kaznivega dejanja v združbi. Takšnim storilcem so praviloma izrečene zaporne kazni. Zaradi visokega odstotka tujcev, ki so bili obsojeni za tovrstno kaznivo dejanje, so sodišča pogosto izrekala tudi stranske kazni izgona tujca iz države, zaradi iste okoliščine pa so v tovrstnih postopkih sodišča zoper storilce pogosto odredila tudi pripor.

8.24 Orožje in eksplozivi

V letu 2006 so okrožna državna tožilstva zoper 138 (leta 2005 zoper 147) oseb prejela ovadbe zaradi kaznivega dejanja nedovoljene proizvodnje in prometa orožja ali eksplozivov po 310. členu KZ, skupaj z ovadbami prenesenimi iz prejšnjega leta, pa so okrožna državna tožilstva obravnavala ovadbe zoper 156 oseb. V primerjavi z letom poprej, ko je bilo za tovrstna kazniva dejanja obravnavanih skupno 163 oseb, predstavlja to upad v višini 4,3%.

Kot storilci so se največkrat pojavljali posamezniki, ki so dejanje izvršili samostojno, domala v vseh primerih pa je šlo za osebe moškega spola, saj sta bili v obravnavanem obdobju tega kaznivega dejanja osumljeni le 2 osebi ženskega spola. Starostna struktura storilcev je mešana, pri čemer je delež storilcev, ki so starejši od 40 let, nekoliko višji kot pri ostalih kategorijah kaznivih dejanj, v dveh primerih pa je starost storilca presegala celo 70 let. Storilci so večinoma nižje izobraženi, z zaključeno poklicno ali kvečjemu srednjo šolo.

Tudi v tem letu je bila prevladujoča oblika izvršitve kaznivih dejanj nedovoljena hramba strelnega orožja oziroma streliva. Primeri, ko bi storilci orožje hranili zaradi prodaje ali ga celo prodajali, so redki. Prav tako se poredko kot predmet tega kaznivega dejanja pojavlja eksploziv, kadar se, pa gre praviloma za ročne bombe.

Večje količine orožja in streliva oziroma razstreliva, pri katerih je šlo za promet in ne zgolj za hrambo, so bile običajno odkrite na mejnih prehodih, ko so orožje, strelivo ali eksploziv v državo prinesli tujci, manj pogosto pa v notranjosti države, kjer je odkrivanje hujših oblik tega kaznivega dejanja povezano tudi z uporabo prikritih preiskovalnih ukrepov. Pri svojem odločanju se tožilci pogosto srečujejo z vprašanjem razmejitve med kaznivim dejanjem in prekrškom, saj se zakonski znaki kaznivega dejanja in prekrška v precejšnji meri prekrivajo.

Delež neposredno vloženi obtožnic je bil v obravnavanem obdobju nekoliko nižji kot leto poprej in razmerje med vloženi zahtevami za preiskavo ter neposredni obtožbami, ki je v letu 2005 znašalo 1:1,2 znaša v letu 2006 1:1,5. Sodišča so izrekla skupno 89 sodb, kar je za 22% več kot leto poprej, ko je bilo izrečenih 73 sodb. Tudi delež obsodilnih sodb je v letu 2006 večji, saj znaša 89,9%, v letu 2005 pa je znašal 76,2%. Med kazenskimi sankcijami tudi v letu 2006 prevladujejo pogojne obsodbe, kar ni presenečenje glede na to, da storilci tovrstnih kaznivih dejanj praviloma niso povratniki.

8.25 Mladoletniško prestopništvo

Trend upadanja števila kazenskih ovadb zoper mladoletne storilce kaznivih dejanj se je nadaljeval tudi v letu 2006. Tako so okrožna državna tožilstva lani prejela kazenske ovadbe zoper 2787 mladoletnikov (v letu 2005 zoper 2853 mladoletnikov).

Mladoletniki še vedno najpogosteje izvršujejo premoženjska kazniva dejanja, pri katerih nastaja praviloma manjša premoženjska škoda, pa tudi kazniva dejanja z elementi nasilja. Nasilje je močno prisotno tudi pri premoženjskih deliktih, saj smo tako v lanskem letu obravnavali kar 103 mladoletne storilce kaznivega dejanja rop, pogosto izvršenega v sotorilstvu, tudi s polnoletnimi. Zoper enega mladoletnika je bil zaradi večje intenzitete nasilja odrejen pripor. Zoper 6 mladoletnikov je državni tožilec vložil predlog za kaznovanje, zoper 31 pa predlog za izrek vzgojnega ukrepa. Zoper 6 mladoletnikov so bile podane kazenske ovadbe zaradi kaznivega dejanja poskusa kaznivega dejanja rop.

Zoper 71 mladoletnikov so bile podane kazenske ovadbe zaradi kaznivega dejanja izsiljevanja, zoper 25 pa zaradi kaznivega dejanja poskusa izsiljevanja. Predlog za kaznovanje so okrožni državni tožilci vložili zoper 2 mladoletnika, predloge za izrek vzgojnega ukrepa pa zoper 44 mladoletnikov. Zaradi kaznivega dejanja poskusa kaznivega dejanja izsiljevanja so prav tako vložili 2 predloga za kaznovanje ter 18 predlogov za izrek vzgojnega ukrepa.

Zaradi kaznivih dejanj, povezanih z mamili, so okrožni državni tožilci prejeli v odločanje ovadbe zoper 72 mladoletnikov, vložili so 21 predlogov za izrek vzgojnega ukrepa ter 4 predloge za kaznovanje.

V strukturi kaznivih dejanj pa je potrebno opozoriti na izstopajoče huda kazniva dejanja, in sicer sta se tako v letu 2006 zoper 2 mladoletnika začela kazenska postopka zaradi dveh kaznivih dejanj umora. Zoper enega izmed mladoletnikov je bil odrejen pripor. Zoper 4 mladoletnike so bile podane kazenske ovadbe zaradi poskusa umora, zoper 2 je bil na predlog tožilca odrejen pripor, zoper njiju pa je tudi državni tožilec po končanem pripravljalnem postopku že vložil predlog za kaznovanje.

Narava kaznivih dejanj, ki jih praviloma izvršujejo mladoletniki, je imela, v povezavi s politiko pregona in smotri mladoletniškega postopka, za posledico pogosto uporabo institutov odvrčanja kazenskega pregona, torej poravnavanja oziroma odlaganja kazenskega pregona.

Trend upadanja števila kazenskih ovadb zoper mladoletnike, ki ga opažamo v zadnjih letih, je po našem mnenju posledica dejstva, da mladoletniki pogosto izvršujejo kazniva dejanja, katerih kazenski pregon se začne na predlog oškodovanca, ta pa predloga ne poda. Tako je moč sklepati, da je sivo polje storilcev sicer izvršenih kaznivih dejanj, ki so lastna mladoletnikom, največje.

9 Vrhovno državno tožilstvo RS

9.1 Uvodna pojasnila

Vrhovno državno tožilstvo ima pristojnosti v pritožbenem postopku in postopku z izrednimi pravnimi sredstvi. Zahteve za varstvo zakonitosti vlaga tudi na širšem kaznovalnem področju (v postopkih zaradi prekrškov) ter v civilnih in upravnih zadevah.

Poseben pomen za uspešno delo nižjih tožilstev ima izvrševanje pristojnosti strokovnega nadzora v okviru posebnega oddelka za državnotožilski strokovni nadzor, v katerega so vključeni vsi višji in vrhovni državni tožilci.

Strokovno pomoč, izobraževanje in usposabljanje zagotavlja strokovni center pri Vrhovnem državnem tožilstvu, informatizacijo poslovanja in ustrezne računalniške povezave pa pravno-informacijski center.

9.2 Skupina državnih tožilcev za pregon organiziranega kriminala

Skupina je notranja organizacijska enota Vrhovnega državnega tožilstva RS, pristojna za pregon storilcev hudih kaznivih dejanj na območju cele države.

V letu 2006 je skupina prejela kazenske ovadbe zoper 96 oseb in imela v delu (skupaj z ovadbami iz preteklih let) ovadbe zoper 190 oseb. Do konca leta so rešili ovadbe zoper 148 oseb (52%).

Člani skupine so v letu 2006 vložili zahteve za preiskavo zoper 80 oseb, kar predstavlja 54% vseh rešenih ovadb v tem letu. Tak odstotek vloženih zahtev za preiskavo odraža zapletenost zadev, ki jih skupina obravnava (zaradi visokih zagroženih kazni in kompleksnosti problematike je pred vložitvijo obtožnice potrebno opraviti sodno preiskavo). Iz istega razloga je skupina od 148 rešenih ovadb le zoper 1 osebo vložila neposredni obtožni akt. Zoper 29 oseb je zavrgla ovadbe, zoper 17 oseb je ovadbe odstopila drugemu tožilstvu, zoper 13 oseb pa je odstopila od kazenskega pregona.

Obtožbo po opravljeni preiskavi so vložili v 47 primerih (59%), neposredno obtožbo pa v 1 primeru. V letu 2006 so sodišča pri obravnavi obtožb skupine izrekla sodbe 71 osebam, od tega 68 obsodilnih sodb (96%) in 3 oprostilne (4%). Pri skupini je glede na zahtevne in hude primere, ki jih obravnava, višji tudi odstotek zapornih kazni pri izrečenih obsodilnih sodbah. Sodišča so namreč zaporno kazen izrekla 48 osebam (71%), ostalim 20 osebam (29%) pa pogojne obsodbe.

Od osebnih omejevalnih ukrepov je skupina v letu 2006 predlagala pripor zoper 17 oseb, stvarne omejevalne ukrepe je predlagala v 3 primerih, v 9 primerih pa je predlagala odvzem predmetov in premoženjske koristi. Preiskovalnih dejanj v dežurni službi so se tožilci skupine udeležili v 15 primerih.

Skupina je v letu 2006 obravnavala največ kaznivih dejanj s področja klasičnega organiziranega kriminala, pri čemer je v porastu tudi obravnavanje gospodarskega organiziranega kriminala. Največ ovadb je bilo zaradi kaznivih dejanj nedovoljenega prehajanja meje (43 oseb), neupravičene proizvodnje mamil (21 oseb), oškodovanja upnikov (19 oseb), zlorabe položaja ali pravic (9 oseb) in nedovoljenega prometa z orožjem

(6 oseb). Poleg tega je obravnavala še nekaj primerov pranja denarja, poskusa umora in nekaj kaznivih dejanj z elementi korupcije. Delo skupine na področju gospodarskega kriminala je opisano v poglavjih pod točkami 8.7 do 8.11 tega poročila, kjer je opisano tudi delo okrožnih državnih tožilstev na tem področju.

Posebej velja poudariti delo skupine v zadevi, v kateri so skupaj s policijo preiskali primer organizirane kriminalne združbe, ki je pod vodstvom dveh aktivnih in enega, ne dolgo pred tem, suspendiranega policista, storila večje število kaznivih dejanj. Zoper člane združbe je bila vložena obtožba, ki jim očita, da so v letih 2005 in 2006 organizirali in izvedli nezakonit prevoz skupno 23 tujcev v Slovenijo ter tihotapljenje velike količine heroina iz Črne Gore v Slovenijo in naprej v Italijo, pri čemer je policist v zameno za obljubljeni plačilo opustil uradno dejanje pregleda vozila in tako omogočil neoviran prevoz heroina v osebni avtomobilu čez slovensko mejo. V tej zadevi so zoper osumljence potekali prikriti preiskovalni ukrepi po 149.a, 150. in 151. členu ZKP, ki so se izvajali v tesnem sodelovanju s pristojnimi organi sosednjih držav in tudi ob pomoči Eurojusta.

9.3 Vlaganje pritožb in sodelovanje v pritožbenih postopkih

Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije v pritožbenem postopku zavzema svoja stališča do vloženih rednih pravnih sredstev in sodiščem posreduje svoje predloge glede pritožb zoper sodbe in sklepe sodišča prve stopnje (377. in 445. člen ZKP). Vrhovni in višji državni tožilci so v letu 2006 te svoje pristojnosti izvrševali v okviru pritožbenega oddelka Vrhovnega državnega tožilstva na sedežu v Ljubljani ter na Zunanjih oddelkih v Mariboru, Celju in Kopru.

V skladu z letnim razporedom dela Vrhovnega državnega tožilstva Republike Slovenije za leto 2006 so vrhovni in višji državni tožilci pritožbenega oddelka sodelovali tudi kot nadzorniki v Oddelku za državnotožilski strokovni nadzor in kot predavatelji pri izobraževanju državnih tožilcev.

Pritožbeni oddelek je v preteklem letu prejel 3488 zadev zoper 4032 obdolžencev. Primerjava z letom 2005 pokaže, da je število zadev zraslo za 2%, za enak odstotek pa je padlo število obdolžencev.

Tako kot v prejšnjem obdobju so tudi v letu poročanja največje število zadev v pregled in odločitev prejeli državni tožilci pritožbenega oddelka na sedežu Vrhovnega državnega tožilstva v Ljubljani, in sicer 1460 zoper 1676 obdolžencev. Temu sledi Zunanji oddelek v Mariboru s 1065 zadevami zoper 1223 obdolžencev, Koper s 526 zadevami in 627 obdolženci ter Celje s 437 zadevami in 506 obdolženci.

Občutno je zraslo število zadev, in sicer s 27 na 35, v pritožbenem postopku zoper 40 mladoletnih obdolžencev v primerjavi z 31 zadevami v letu 2005. Kar 16 zadev zoper 20 mladoletnikov je v pritožbenem postopku obravnaval zunanji oddelek v Kopru.

V primerjavi z letom 2005 je zraslo tudi število pritožb v zadevah, v katerih so bili obdolženci v času trajanja kazenskega postopka v priporu, ki je bil praviloma podaljšan do pravomočnosti sodbe. Takih zadev je bilo skupno 696 zoper 767 obdolžencev. Pritožbe so v veliko večjem številu vložili obdolženci, saj so vložili 747 pritožb, medtem ko so okrožni državni tožilci vložili le 22 pritožb.

Državni tožilci pritožbenega oddelka so izdelali predloge tudi v 6 izjemno zahtevnih in odmevnih kazenskih zadevah, pri katerih je šlo za zelo veliko število obdolžencev (skupaj 54), v njih pa niso bila jasna temeljna pravna vprašanja, zaradi česar je bilo zahtevno tudi delo državnega tožilca pritožbenega oddelka.

V letu 2006 so okrožni državni tožilci vložili pritožbe v 855 zadevah zoper 1084 obdolžencev. 350 obdolžencem je bila po mnenju okrožnih državnih tožilcev izrečena neprimerna kazenska sankcija ter so se zato pritožili. Pritožbe iz preostalih treh razlogov 370. člena ZKP, in sicer bistvene kršitve določb kazenskega postopka, kršitve kazenskega zakona in zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja, pa so vložili zoper 572 obdolžencev. Posamezne pritožbe so bile vložene tudi iz več pritožbenih razlogov.

Tudi v letu poročanja lahko izpostavimo ugotovitev, da so okrožni državni tožilci z izrečenimi kazenskimi sankcijami daleč bolj zadovoljni kot obdolženci, saj so iz tega razloga vložili le 350 pritožb napram 551 pritožbam, ki so jih vložili obdolženci.

Pritožbene navedbe 46 pritožb državnih tožilcev niso vzdržale strokovne presoje pritožbenega oddelka ter so jih zato umaknili. S tako odločitvijo višjega oziroma vrhovnega državnega tožilca je bil skladno z 2. odstavkom 85. člena Državnotožilskega reda preko svojega vodje vedno seznanjen tudi okrožni državni tožilec, ki je pritožbo vložil.

V 79 kazenskih zadevah so bile ugotovljene napake, na katere so tožilci pritožbenega oddelka okrožne državne tožilce opozorili z evidenčnimi listi.

Izmed 855 tožilskih pritožb sodišče še ni odločilo o 419 zadevah, ugodili pa so 111 pritožbam zaradi kazni in 123 pritožbam, vloženi iz drugih razlogov.

V letu poročanja je po izvedenem pritožbenem postopku postala pravnomočna prva sodba zoper 2 obdolženca zaradi kaznivega dejanja pranja denarja po 252. členu KZ. Storilcema je bila izrečena zaporna in denarna kazen, in sicer prvemu obdolžencu tri leta zopora in denarna kazen v višini 2.000.000,00 SIT, drugemu obdolžencu pa dve leti zopora in denarna kazen v višini 1.000.000,00 SIT.

Pravnomočne so postale tudi kazni, izrečene trem obdolžencem, obsojenim na 30-letne zaporne kazni, dvema izmed njih pa sta bili, po preizkusu na Vrhovnem sodišču RS, tudi že potrjeni. V pritožbenem postopku pa je še ena zadeva, v kateri sta bili obdolženima izrečeni kazni 30 let zopora.

Visoke zaporne kazni so bile izrečene na prvi stopnji in nato tudi potrjene na višjem sodišču po predlogu državnih tožilcev pritožbenega oddelka predvsem v primerih klasičnega kriminala in sicer pri kaznivih dejanjih zoper življenje in telo, kršitvah temeljnih človekovih pravic – spravljanju v suženjsko razmerje in zlorabi prostitucije, kaznivih dejanjih prepovedanega prehajanja meje ali ozemlja države, nedovoljeni proizvodnji ali prometu orožja ali eksplozivov ter neupravičeni proizvodnji in prometu z mamili.

9.4 Izredna pravna sredstva na kazenskem področju

9.4.1 Uvodna pojasnila

Vrhovno državno tožilstvo RS ima v kazenskih zadevah in v zadevah prekrškov temeljne pristojnosti povezane z vlaganjem izrednih pravnih sredstev. Te zajemajo naslednja pravna sredstva oz. procesne akte v zvezi s pravnimi sredstvi:

- predlogi k pritožbam zoper sodbo sodišča druge stopnje (377. in 398. člen ZKP);
- zahteve za varstvo zakonitosti (420. in 423. člen ZKP);
- odgovori na zahteve za varstvo zakonitosti (423. člen ZKP);
- predlogi k zahtevam za izredno omilitev kazni (419. člen ZKP);
- zahteve za varstvo zakonitosti v postopkih o prekrških (169. člen ZP-1)

Vrhovni državni tožilci obravnavajo tudi tiste zadeve, ki jih na podlagi 66. člena zakona o državnem tožilstvu prevzamejo od državnih tožilcev na prvi stopnji.

Kazenski oddelek sodeluje v skladu s programom dela tudi v zadevah državnotožilske uprave, državnotožilskega nadzora in usmerjanja, mednarodnih dejavnosti, strokovne pomoči in izpopolnjevanja državnih tožilcev ter z drugimi organi in organizacijami, predvsem v zakonodajnih postopkih in v postopkih usklajevanja s policijo, inšpekcijami in drugimi organi odkrivanja kaznivih dejanj.

Opravljen delo vrhovnih državnih tožilcev kazenskega oddelka na navedenih področjih je razvidno iz ustreznih poglavij letnega poročila za VDT RS.

Pregled celotnega opravljenega dela pokaže, da je kazenski oddelek prejel v delo 1252, skupaj z zadevami iz prejšnjih let pa obravnaval 1281 kazenskih zadev. Primerjava s prejšnjimi leti pokaže, da se je priliv novih zadev glede na leto 2005 povečal za 15%, glede na leto 2004 pa za 48%. Da gre za trajni trend povečanja števila zadev izhaja iz primerjave z letom 1999, ki izkazuje indeks 225.

Delo z izrednimi pravnimi sredstvi je prikazano in opisano posebej. Od ostalih nalog je potrebno izpostaviti predvsem usklajevanje državnotožilske prakse. Za razjasnitev spornih vprašanj, ki jih posredujejo posamezna tožilstva, policija ali drugi organi odkrivanja, so vrhovni državni tožilci pripravili 39 pisnih pravnih mnenj, v velikem številu primerov pa omogočili nižjim tožilcem posvetovanje zaradi razreševanja strokovne problematike pri njihovem delu.

Poleg tega sta bila pripravljena in objavljena dva pregleda sprejetih strokovnih pravnih mnenj in pet pregledov sodne prakse najvišjih sodišč s povzetki odločb, ki so posebej pomembne za delo tožilcev. Tožilci kazenskega oddelka so sodelovali pri vseh izobraževalnih oblikah izvedenih v lanskem letu na tožilstvu, s svojimi predavanji in prispevki pa tudi na širših posvetih in seminarjih s kazenskega in prekrškovnega področja ter v strokovni pravni publicistiki.

9.4.2 Izredna pravna sredstva

a) Zahteve za varstvo zakonitosti v kazenskem postopku

Vrhovno državno tožilstvo RS je v letu 2006 prejelo 71 pobud za vložitev zahteve za varstvo zakonitosti. Skupaj z nerešenimi pobudami iz preteklih let je obravnavalo 83 pobud in na njihovi podlagi vložilo 20 zahtev za varstvo zakonitosti na Vrhovno sodišče RS. Vrhovni državni tožilci so zavrnilo 51 pobud, ker so ocenili, da ni zakonskih pogojev za vložitev omenjenega pravnega sredstva. Sprejetih je tako bilo 24% vloženih pobud, kar v primerjavi s prejšnjimi leti (33% v letu 2005, 20% v prejšnjih letih) kaže, da je delež uspešnih pobud v daljšem obdobju bistveno nespremenjen. Ob koncu leta 2006 je ostalo nerešenih še 12 pobud v zadevah, v katerih vrhovni državni tožilci še niso prejeli spisov od sodišč, zato o pobudah še niso mogli odločiti.

Razlog za znižanje absolutnega števila vloženih pobud v primerjavi s prejšnjimi leti je predvsem v podaljšanju zakonske možnosti in razširitvi kroga upravičencev za »neposredno vlaganje« zahtev za varstvo zakonitosti zoper sodbe, ki so postale pravnomočne pred 2.7.1990 (20. člen novele ZKP-G).

Največ pobud za vložitev zahteve za varstvo zakonitosti, prejetih v letu 2006, so podali obsojenci, njihovi bližnji sorodniki in zagovorniki in sicer 50 pobud (70%). Okrožna državna tožilstva so podala 17 pobud (24%), višji in vrhovni državni tožilci pa so podali 4 pobude (6%).

Od zahtev za varstvo zakonitosti vloženih v letu 2006, so bile 4 vložene zoper sodbe, izdane v povojnem obdobju, po takrat veljavnih zakonih. Zaradi obsodb iz novejšega obdobja za kazniva dejanja po sedaj veljavnih zakonih je bilo vloženih 16 zahtev. Od 20 zahtev, vloženih v letu 2006 je Vrhovno sodišče RS ugodilo 7 vloženim zahtevam za varstvo zakonitosti, 3 zahteve je zavrnilo kot neutemeljene, 1 zahtevo je zavrglo, o 9 vloženih zahtevah pa v letu 2006 še ni odločilo.

Vrhovno sodišče RS je do 31.12.2006 odločilo tudi o zahtevah za varstvo zakonitosti, vloženih v prejšnjih letih. Tako je ugodilo 18 zahtevam za varstvo zakonitosti iz preteklega obdobja, 8 zahtev je zavrnilo kot neutemeljene, o 5 zahtevah iz prejšnjih let pa še ni odločalo. Uspeh vloženih zahtev, o katerih je bilo odločeno v letu 2006, glede na izid postopka je 68%.

Funkcija vrhovnih državnih tožilcev v zvezi z vlaganjem zahtev za varstvo zakonitosti je dodatno pomembna tudi zaradi tega, ker prispeva k oblikovanju državnotožilske in sodne prakse. Zato so zadeve največkrat vložene v primerih, ko predvsem novejša uveljavljena zakonodaja ni povsem jasna in je zato sodba vrhovnega sodišča v zvezi z zahtevo za varstvo zakonitosti, ki jo vložijo vrhovni državni tožilci, napotilo za bodočo uporabo predpisa v enakih oz. smiselno enakih primerih.

Zahteve so bile največkrat vložene zaradi kršitve materialnega kazenskega zakona, predvsem z namenom razjasnitve načina opredelitve sestavin (znakov) kaznivega dejanja v povezavi z opisom v tožilskem aktu. Na tej podlagi se je potreba po vložitvi zahteve največkrat pokazala pri kaznivih dejanjih zoper gospodarstvo, v zvezi s krivimi listinami, telesnimi poškodbami in nedovoljenimi prehodi čez državno mejo. Posebna pozornost pa je bila tudi v tem letu namenjena področjem, kjer se kazenska sodna praksa še vedno oblikuje, glede na spremenjen obseg kazenskopravnega varstva ali spremenjene pojavne oblike kriminalitete.

b) Odgovori in predlogi na zahteve za varstvo zakonitosti in za izredno omilitev kazni

Od Vrhovnega sodišča RS je kazenski oddelek prejel v mnenje tudi 433 zahtev za varstvo zakonitosti, ki so jih podali obsojenci, njihovi zagovorniki, obsojenčevi svojci ali pooblaščenca. Na vse vložene zahteve so vrhovni državni tožilci odgovorili tako, da so predstavili stališče do pravnih vprašanj ter utemeljenosti ali neutemeljenosti zahtev in podali svoje predloge za odločitev.

Vrhovni državni tožilci kazenskega oddelka so podali tudi 130 predlogov o vloženi zahtevi za izredno omilitev kazni obsojencem.

c) Zahteve za varstvo zakonitosti v postopku zaradi prekrška

Vrhovni državni tožilci so v letu 2006 obravnavali tudi 288 pobud za varstvo zakonitosti zoper odločbo o prekrških. Število pobud se je v primerjavi z letom 2005 povečalo za 79%, v primerjavi z letom 2004 pa kar za 369%.

Na Vrhovno sodišče RS je bilo vloženi 32 zahtev za varstvo zakonitosti. Do konca leta 2006 je Vrhovno sodišče RS ugodilo 20 zahtevam za varstvo zakonitosti. Zavrnilo je 5 zahtev, ni pa še odločilo o 35 vloženi zahtevah za varstvo zakonitosti zoper odločbe o prekrških, vloženi v letu 2006 in v prejšnjih letih. Glede na odločitve vrhovnega sodišča je bilo delo na tem področju opravljeno zelo uspešno, saj je bilo ugodeno 80% vloženi zahtevam za varstvo zakonitosti.

Na področju prekrškov je bila posebna pozornost namenjena uveljavitvi novega Zakona o prekrških (ZP-1) in njegovih sprememb in dopolnitev. Največkrat je šlo za zahteve v zvezi z razmejitvijo pristojnosti med prekrškovnimi organi in sodišči, za dopustnost in obseg uporabe pravnih sredstev v postopku o prekrških, glede izrečenega števila kazenskih točk in zaradi kršitve pravice do izjave ali drugih bistvenih kršitev postopka.

9.5 Civilne in upravne državno-tožilske pristojnosti

9.5.1 Uvodna pojasnila

Pravne podlage za delo državnega tožilstva na civilnem in upravnem področju vsebuje splošno pooblastilo v 3. odstavku 2. člena in 9. členu ZDT. Po teh določilih je državni tožilec upravičen v civilnih in drugih sodnih postopkih ter v upravnih postopkih vlagati procesne akte in druga pravna sredstva, če tako določa zakon. Med temi so ključne pristojnosti v zvezi z izrednim pravnim sredstvom zahteve za varstvo zakonitosti, ki so jo zoper pravnomočne sodne odločbe na podlagi 4. odstavka 13. člena ZDT pooblaščenca vlagati vrhovni državni tožilci.

Zakon o pravnem postopku v členih od 385 do 391 določa pristojnost, obseg, pogoje in postopek, po katerem lahko Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije vložiti zahtevo za varstvo zakonitosti zoper pravnomočne sodne odločbe v pravnih in posebnih postopkih (postopek v zakonskih sporih ter sporih iz razmerij med starši in otroki, v postopkih v pravnih zaradi motenja posesti, v postopkih zaradi izdaje plačilnega naloga, v postopkih v sporih majhne vrednosti, v postopkih pred arbitražami ter v postopkih v gospodarskih sporih). Na podlagi določb, ki napotujejo na uporabo Zakona o pravnem postopku (ZPP), pa je mogoče vložiti to izredno pravno sredstvo tudi zoper pravnomočne sodne odločbe izdane v drugih civilnih sodnih postopkih, in sicer v postopku izvršbe in zavarovanja (15. člen ZIZ), v postopkih prisilne poravnave,

stečaja in likvidacije (15. člen ZPPSL), v nepravdnem postopku (37. člen ZNP), kot tudi v vseh drugih postopkih, ki tečejo po pravilih nepravdnega postopka, to je v zadevah, v katerih sodišče po Zakonu o gospodarskih družbah odloča v nepravdnem postopku (49.a člen ZGD), v zapuščinskih postopkih (163. člen ZD), v zemljiškoknjižnih postopkih (120. člen ZZK-1), v postopkih za vpis v sodni register (19. člen ZSReg), ter v postopkih glede varstva in vzgoje skupnih otrok, stikov med otroki in starši oziroma drugimi osebami, glede vprašanj, ki bistveno vplivajo na otrokov razvoj, kot tudi v postopkih glede odvzema in podaljšanja roditeljske pravice ter sporazuma glede preživnine (105., 106., 106.a, 113., 116., 118. in 130. člen ZZZDR).

Po novem Zakonu o delovnih in socialnih sodiščih (ZDSS-1) zahteva za varstvo zakonitosti v delovnih in socialnih sporih ni več dovoljena, nadomeščena je z dopuščeno revizijo. V postopkih, kjer je bila pred 01.01.2005 izdana sodna odločba na prvi stopnji, s katero se je postopek pred sodiščem prve stopnje končal, pa je zahteva za varstvo zakonitosti, v skladu s prehodnimi določbami, še dovoljena.

Po izrecni določbi 80. člena Zakona o upravnem sporu iz leta 1997 lahko vrhovni državni tožilec zahteva za varstvo zakonitosti tudi zoper pravnomočno odločbo, izdano v upravnem sporu. Zahteva za varstvo zakonitosti je dovoljena tudi na vseh tistih področjih, kjer se za postopek odločanja uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek in kot sodno varstvo Zakon o upravnem sporu. Po novem Zakonu o upravnem sporu, ki je začel veljati 01.01.2007, zahteva za varstvo zakonitosti ni več dovoljena. Nadomestila jo je dopuščena revizija.

Državni tožilec je v posameznih primerih pristojen vložiti procesne akte pred sodišči na prvi stopnji ter pred upravnimi organi. V skladu z 2. odstavkom 36. člena ZZZDR lahko vložijo tožbo na razveljavitev zakonske zveze. Po novem Zakonu o društvih vložijo v primeru, kadar oceni, da društvo izvaja dejavnost iz 3. člena zakona, pri Upravnem sodišču RS tožbo za prepoved delovanja društva. Po Zakonu o splošnem upravnem postopku je upravičen v posebej določenih primerih vložiti pritožbo zoper odločbo, predlog za obnovo postopka, za odpravo oziroma razveljavitev odločbe po nadzorstveni pravici, kot tudi za ničnost odločbe (229., 261., 275., 280. člen). Pristojnosti ima državni tožilec tudi po Zakonu o brezplačni pravni pomoči (34., 38. člen) ter po Zakonu o matičnih knjigah (19.a do 19.b člen).

Zahteva za varstvo zakonitosti je izredno pravno sredstvo, ki ga lahko vložijo Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije, revizija pa je izredno pravno sredstvo, ki ga lahko vložijo stranke.

Bistvena razlika, poleg upravičenega vlagatelja, je v tem, da je revizija dopustna le zoper pravnomočno sodbo, izdano na drugi stopnji in zoper sklep sodišča druge stopnje, s katerim je bil postopek pravnomočno končan. V premoženjskih sporih je dopustnost revizije odvisna od vrednosti izpodbijanega dela pravnomožne sodbe, le v točno naštetih in omejenih primerih je revizija vselej dovoljena. Nadaljnja bistvena razlika med revizijo in zahtevo za varstvo zakonitosti je v tem, da je revizija dopustna v pravnem postopku, v ostalih postopkih pa revizija ni dovoljena, razen, kadar je izjemoma dopustna.

Glede na tako ureditev je na mnogih, zelo pomembnih področjih, kot so izvršilni postopek, postopek prisilne poravnave, stečaja in likvidacije, v veliki večini nepravdnih postopkov - v zemljiškoknjižnem postopku, v zapuščinskem postopku, v zadevah sodnega registra, v nepravdnih postopkih po ZGD - zahteva za varstvo zakonitosti edini način, da Vrhovno sodišče Republike Slovenije odloča v teh zadevah in s tem razvija pravo ter poenoti sodno prakso.

Zahteva za varstvo zakonitosti je izredno pravno sredstvo v javnem interesu. Ali je ta podan, presojuje vrhovni državni tožilci v vsakem konkretnem primeru posebej. Kriteriji za presojo, ali je javni interes podan, so po uveljavljeni praksi Vrhovnega državnega tožilstva RS predvsem: neenotna sodna praksa na različnih

višjih sodiščih, kot tudi med senati istega višjega sodišča, pridobitev stališča Vrhovnega sodišča Republike Slovenije glede uporabe posameznih zakonov, pravnih vprašanj in inštitutov, kjer tega stališča še ni zaradi spremembe zakonodaje oziroma zaradi na novo urejenih posameznih pravnih področij, neenotna ali nepravilna uporaba procesnih pravil v primeru grobih kršitev le-teh, kot tudi v zadevah, kjer ima odločitev zelo hude posledice za eno ali drugo stranko. Odločitve Vrhovnega sodišča RS v zvezi z zahtevami za varstvo zakonitosti so pomemben sestavni del sodne prakse.

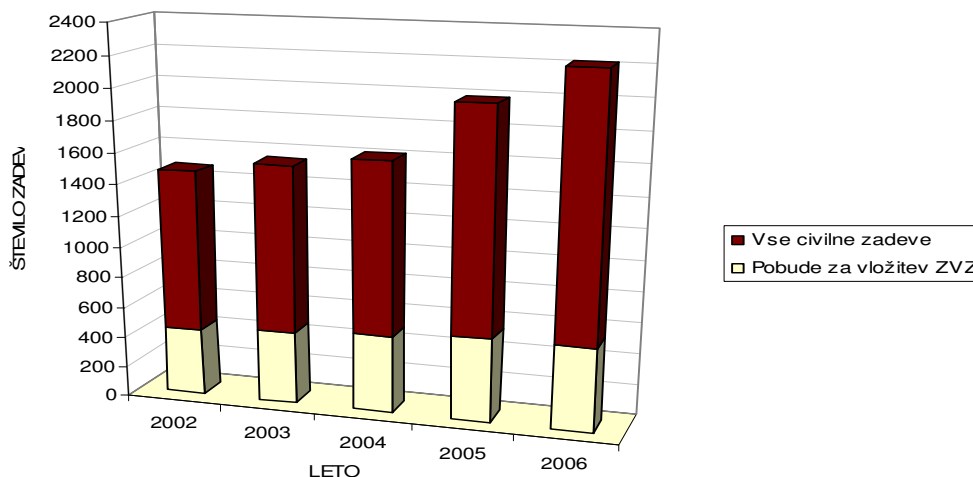
Odločanje o pobudah za zahtevo za varstvo zakonitosti je vezano na zakonske roke, ki so kratki, in sicer največ 3 mesece, odkar je odločbo prejela stranka, oziroma v revizijskih postopkih 30 dni od dneva, ko je bila revizija prve stranke vročena Vrhovnemu državnemu tožilstvu. Roki so prekluzivni. To zahteva takojšnje obravnavanje in odločanje v zadevah. Prav zaradi tega zaostankov oddelek nima. Zadeve, ki so prenesene iz prejšnjega leta, so bile prejete praviloma v zadnjih (največ dveh) mesecih tega leta. Tako je bilo iz leta 2005 v leto 2006 prenesenih 57 predlogov. Te prenesene zadeve niso upoštevane v številu zadev, ki jih je oddelek prejel v letu 2006.

9.5.2 Pripad in reševanje zadev

V letu 2006 je civilno-upravni oddelek prejel skupaj 2271 zadev (v letu 2005 - 2024 zadev), od tega 2219 zadev s civilnega področja (v letu 2005 - 1990 zadev), med temi zadevami je bilo 540 predlogov za vložitev zahteve za varstvo zakonitosti (v letu 2005 - 579 predlogov), 1654 revizij (v letu 2005 - 1374 revizij) ter 25 vlog (enako v letu 2005)

V 28 zadevah je bila vložena zahteva za varstvo zakonitosti (v letu 2005 - 64 zahtev), od tega največ (10) s področja izvršilnega prava. Manjše število vloženi zahtev za varstvo zakonitosti v letu 2006 je posledica doslednejše in strožje presoje, ali je za vložitev tega izrednega pravnega sredstva podan javni interes, tudi kot posledica bistveno restriktivnejše razlage Vrhovnega sodišča RS glede obstoja javnega interesa oziroma javne koristi, ki je procesna predpostavka za vložitev zahteve za varstvo zakonitosti. Ta usmeritev je razvidna tudi iz Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah ZPP-D, tako glede dopuščene revizije, kot zahteve za varstvo zakonitosti. Pri pripravi tega predloga aktivno sodelujemo, saj je članica delovne skupine vrhovna državna tožilka s civilno-upravnega oddelka.

Graf 18: Pripada civilnih zadev

Na upravnem področju smo v letu 2006 prejeli 27 pobud za vložitev zahteve za varstvo zakonitosti. V letu 2006 smo vložili 5 zahtev za varstvo zakonitosti, pri čemer bo Vrhovno sodišče obravnavalo 2 zahtevi za varstvo zakonitosti, o katerih še ni odločalo, kot pravočasno in dovoljeno revizijo v skladu z novim Zakonom o upravnem sporu.

Zakon o brezplačni pravni pomoči (ZBPP) ureja pristojnosti državnega tožilstva v četrtem odstavku 34. člena v zvezi s 38. členom zakona. Na tej podlagi so nam sodišča vročila 3861 odločb in sklepov. Ugotavljamo, da sodišča oziroma njihovi organi za brezplačno pravno pomoč različno spoštujejo določbe o obveznem vročanju odločb. Glede na stališče, ki smo ga uveljavljali tudi v pripravah na spremembe zakona, po katerem je aktivna funkcija vlagatelja tožbe v upravnem sporu prvenstveno na strani državnega pravobranilca, tožb nismo vlagali, prejeli pa tudi nismo zadev, v katerih bi bile podane podlage za vložitev zahteve za varstvo zakonitosti. V okviru delovne skupine za spremembe ZBPP smo, ob podvajanih (tudi državnopravobranilskih in državnotožilskih) pristojnostih posameznih organov, opozorili tudi na različno prakso opredeljevanja obsega pravne pomoči in razlike v številu odobrenih pravnih pomoči pri posameznih organih.

Med drugimi tožilskimi pooblastili, ki so vplivala na obseg dela, poročamo še o postopkih za ureditev vpisa v matično knjigo umrlih na podlagi določb 19.a – 19.d člena zakona o matičnih knjigah (ZMK). Gre za postopek, ki je omogočil ugotovitev in vpis smrti v matično knjigo umrlih za tiste osebe, ki so izgubile življenje v dogodkih med drugo svetovno vojno in neposredno po njej, njihova smrt pa v matičnih knjigah ni bila vpisana. Vrhovno državno tožilstvo RS je nastopalo kot predlagatelj postopka v javnem interesu, v primerih, ko za to ni bilo drugih neposredno zainteresiranih in upravičenih predlagateljev. Na tej podlagi smo že v letu 1996 prejeli več sto pobud in vložili 296 predlogov za izdajo ustreznih odločb. Kljub širokemu zakonskemu krogu upravičenih predlagateljev je obstajala možnost, da določenega števila oseb poprava krivic niti v tem minimalnem, predvsem tudi pietetnem pomenu, ne bi dosegla. Preko MNZ in Upravnih enot ter drugih virov (glej poročilo za leto 2001) smo zato v letu 2000 dopolnili evidence o osebah in (ne)uvedenih postopkih. Na podlagi dokončno zbranih podatkov, ki jih je bilo mogoče uporabiti kot dokazna sredstva po tretjem odstavku 19 b člena ZMK, smo v letu 2006 vložili še 772 predlogov za vpis v matično knjigo umrlih. Pristojne upravne enote so za 472 pogrešanih oseb izdale odločbe o vpisu v matično knjigo umrlih, za 30 oseb postopek še ni končan, v preostalih primerih pa je bilo ugotovljeno, da je bil vpis izvršen na podlagi predloga drugih upravičenih predlagateljev. V času uporabe citiranih določb (do 2.5.2009, Uradni list RS, št. 37-1720/2003 in 39-1679/2006) ne pričakujemo več večjega števila zadev.

9.5.3 Vsebinske usmeritve pri vlaganju zahtev za varstvo zakonitosti

Pri odločanju glede vložitve posamezne zahteve za varstvo zakonitosti upoštevamo predvsem pomen, ki ga bo imelo stališče Vrhovnega sodišča RS na sodno prakso ter dejstvo, da na posameznih področjih vrhovno sodišče lahko odloča izključno le v zvezi z našo zahtevo. Tak primer predstavlja npr. vprašanje, kdaj pooblaščenemu vročevalcu ne pripada nagrada; v katerih primerih lahko sodišče zahteva plačilo takse za opomin; ali je možna prekinitev registrskega postopka, v katerem sodeluje le en sam udeleženec; kakšna je pravilna razlaga določil o sodnih penalih; ali so predhodne odredbe glede nepremičnin, ki še niso vpisane v zemljiško knjigo, v zakonu naštetih taksativno; katera listina izpolnjuje lastnosti potrdila o izvršljivosti tuje sodne odločbe po pravu države, v kateri je bila tuja sodna odločba izdana; ali ima po zakonu materialno in procesno dispozicijo za nadaljevanje postopka sporazumne razveze zakonske zveze po smrti zakonca živi sozakonec; ali je možna sodba na podlagi pripoznave pri tožbenem zahtevku, s katerim se zahteva prekop posmrtnih ostankov v drug grob; ali lahko vstopi po prenehanju pravne osebe v pravdo tisti, ki je pridobil položaj upnika prav zaradi pričakovanega prenehanja pravne osebe.

9.6 Državnotožilski nadzor in usmerjanje

9.6.1 Uvodna pojasnila

Pravna podlaga za izvajanje državnotožilskega strokovnega nadzora so določila Zakona o državnem tožilstvu in določila Državnotožilskega reda. Na podlagi teh predpisov se izvaja državnotožilski strokovni nadzor nad okrožnimi državnimi tožilstvi in Skupino državnih tožilcev za pregon organiziranega kriminala v obliki splošnih nadzorstvenih pregledov ter nadzor nad delom posameznih okrožnih ali višjih državnih tožilcev v obliki delnih nadzorstvenih pregledov.

Državnotožilski strokovni nadzor opravlja oddelek za državnotožilski strokovni nadzor, v katerega so po letnem razporedu vključeni vsi višji (13 višjih državnih tožilcev) in vrhovni državni tožilci, ki se ukvarjajo s kazensko pravnim področjem (8 vrhovnih državnih tožilcev).

9.6.2 Splošni nadzorstveni pregledi

V letu 2006 je oddelek za državnotožilski strokovni nadzor predvidel in opravil splošne nadzorstvene preglede štirih okrožnih državnih tožilstev, ki so zajeli delo vseh okrožnih državnih tožilcev in njihovih pomočnikov, pa tudi upravni nadzor poslovanja teh tožilstev, za katerega so odgovorni vodje posameznih tožilstev.

Pregledi Okrožnega državnega tožilstva v Kopru z zunanjimi oddelki v Piranu, Postojni in Sežani, Okrožnega državnega tožilstva v Slovenj Gradcu in Okrožnega državnega tožilstva v Murski Soboti z zunanjim oddelkom v Ljutomeru, so bili do konca leta že zaključeni, pregled Okrožnega državnega tožilstva v Krškem pa je bil ob koncu leta zaključen, vendar so bili na ugotovitve še možni ugovori.

Vrhovni in višji državni tožilci so pregledali 1917 zadev na Okrožnem državnem tožilstvu v Kopru, 354 zadev na Okrožnem državnem tožilstvu v Slovenj Gradcu, 1241 zadev na Okrožnem državnem tožilstvu v Murski Soboti in 841 zadev na Okrožnem državnem tožilstvu v Krškem, torej skupno 4353 spisov v konkretnih kazenskih zadevah. Prav tako so bili pregledani organizacijski akti teh tožilstev in njihova izvedba v praksi, pa tudi vse zadeve tožilske uprave.

Po opravljenih pregledih so pregledovalci na skupnih sestankih s pregledanimi državnimi tožilci in njihovimi pomočniki predstavili svoje ugotovitve, opozorili na pomanjkljivosti in nepravilnosti, ki jih bo potrebno odpraviti, pa tudi na primere dobre prakse, ki bi jih veljalo prenesti na druga okrožna državna tožilstva. Svoje ugotovitve in napotke za bodoče delo so strnili v končnih poročilih, ki so bila posredovana generalni državni tožilki RS in ministru za pravosodje.

9.6.3 Delni nadzorstveni pregledi

Med delne nadzorstvene preglede v širšem smislu štejemo preglede opravljenega dela posameznega državnega tožilca v določenem obdobju (bodisi zaradi odločanja Državnotožilskega sveta o napredovanju tožilca ali iz drugih razlogov) in nadzorstvene preglede dela pri posamezni zadevi.

Vrhovni in višji državni tožilci so v letu 2006 opravili 24 nadzorstvenih pregledov opravljenega dela posameznih okrožnih državnih tožilcev ali pomočnikov okrožnih državnih tožilcev, ki so bili podlaga za odločanje Državnotožilskega sveta o njihovem rednem ali izrednem napredovanju v plačilnem razredu ali na položaj okrožnega državnega tožilca svetnika.

Tako so pregledali delo 18 kandidatov za redno napredovanje v plačilnem razredu in sicer 15 okrožnih državnih tožilcev in 3 pomočnikov okrožnega državnega tožilca in ugotovili, da dosegajo ustrezno stopnjo

ažurnosti, obsega in kvalitete dela, ki omogoča njihovo napredovanje. Državnotožilski svet je mnenju sledil v primeru 11 tožilcev in 2 pomočnikov, o 4 tožilih in 1 pomočniku v času poročanja še ni odločal.

Prav tako so pregledovalci pregledali delo 6 kandidatov za napredovanje na položaj okrožnega državnega tožilca svetnika. Ugotovili so, da 5 kandidatov dosega tisto stopnjo ažurnosti, obsega in kvalitete dela, ki jim omogoča napredovanje, en kandidat pa sicer ustreza tožilski službi, vendar pa ne izpolnjuje pogojev za imenovanje v položaj svetnika. Državnotožilski svet je mnenje pregledovalcev v vseh primerih upošteval.

9.6.4 Posamezni nadzorstveni pregledi

V letu 2006 je Vrhovno državno tožilstvo RS prejelo 179 nadzorstvenih pritožb strank nad delom državnih tožilcev, kar je izrazito povečanje v primerjavi z letom poprej, ko je šlo za 130 zadev. Od skupnega števila 179 nadzorstvenih pritožb, je le 25 pritožb grajalo nepravčasnost dela, preostalih 154 pa se je nanašalo na domnevno strokovno nepravilnost odločitve. Skladno z določilom 68. člena Zakona o državnem tožilstvu rešujejo nadzorstvene pritožbe v zvezi z neutemeljeno dolgim trajanjem reševanja zadev vodje okrožnih državnih tožilstev. Podatki navedeni v nadaljevanju se zato nanašajo le na 154 nadzorstvenih pritožb, ki jih je reševalo Vrhovno državno tožilstvo RS.

Oddelek za državnotožilski strokovni nadzor je v letu 2006 skladno s 67. členom ZDT opravil 30 strokovnih nadzorstvenih pregledov dela na posameznih zadevah (v letu 2005 - 33). Od tega je 28 nadzorstvenih pregledov opravljenih v zvezi z nadzorstvenimi pritožbami strank, v 2 primerih se je generalna državna tožilka odločila za nadzorstveni pregled na lastno pobudo. Strokovni nadzorstveni pregledi nad delom v posameznih zadevah pa so bili odrejeni v zadevah Okrožnega državnega tožilstva v Ljubljani (14), Kopru (8), Kranju in Murski Soboti (po 2) ter Mariboru, Ptujju, Slovenj Gradcu in Novi Gorici (po 1).

Pregledovalci so ugotovili, da je bilo 23 nadzorstvenih pritožb popolnoma utemeljenih (v letu poprej 18), dve pa sta bili delno utemeljeni (v letu 2005 - 5). Nepravilnosti pri delu tožilcev so bile ugotovljene tudi v obeh zadevah, v katerih se je generalna državna tožilka RS za pregled odločila na lastno pobudo. V treh primerih pregledovalci niso ugotovili nepravilnosti.

Oddelek za državnotožilski strokovni nadzor je v primeru, da je bilo iz navedb pritožnika in dokumentacije očitno, da je prišlo pri delu državnega tožilca do napake, na to opozoril državnega tožilca, ne da bi bil odrejen strokovni nadzor. Takih primerov je bilo 14 (v letu 2005 - 11).

9.7 Mednarodne dejavnosti

9.7.1 EUROJUST

Kadrovska zasedba slovenskega predstavništva v Eurojustu se v letu 2006 ni spremenila. Delovalo je v sestavi nacionalne predstavnice in tajnice nacionalne predstavnice. Organizacija dela predstavništva je bila nadgrajena tako, da je delo, kljub povečanemu obsegu in zahtevnosti, nemoteno in učinkovito potekalo.

a) Obravnavane zadeve

V letu 2006 je bilo pri Eurojustu registriranih 36 slovenskih primerov, kar predstavlja 140% povečanje v primerjavi z letom 2005, ko je bilo registriranih primerov 15. Tolikšno povečanje kaže na vse večjo seznanjenost državnih tožilcev in sodnikov z možnostmi, ki jih nudi Eurojust ter na njihovo zaupanje v delo

Eurojusta. Bistveno so k takemu povečanju prispevali pozitivni rezultati sodelovanja Eurojusta v konkretnih zadevah.

V letu 2006 je bilo pri Eurojustu registriranih skupaj 771 primerov. Registrirani slovenski primeri predstavljajo 4,7 % vseh (v letu 2005 je bil delež 3%), kar je velik delež v primerjavi z drugimi državami članicami, zlasti ob istovrstnem upoštevanju števila prebivalcev.

Obravnavani primeri so bili zahtevnejši od tistih iz preteklega obdobja. Čeprav je bila večina bilateralnih, so bili ti kompleksni in je zato njihovo obravnavanje terjalo veliko aktivnosti nacionalne predstavnice.

V šestih zadevah so bili sklicani koordinacijski sestanki pristojnih organov vpletenih držav (leto prej le eden). Nekateri so potekali na sedežu Eurojusta v Haagu, drugi na sedežih pristojnih tožilstev vpletenih držav. Ob koncu leta 2006 so bile vse te zadeve, razen ene, še v reševanju, zaradi česar o njih ni mogoče natančneje poročati.

Obravnavana kazniva dejanja :

- trgovina z mamili : 13 primerov
- goljufija : 4 primeri
- rop, izsiljevanje : 3 primeri
- zloraba položaja : 2 primera
- pranje denarja : 2 primera
- prikrivanje : 2 primera
- korupcija : 2 primera
- prepovedan prehod državne meje : 2 primera
- umor : 1 primer
- ponarejanje denarja : 1 primer
- tihotapstvo : 1 primer
- nedovoljen promet z orožjem : 1 primer
- proizvodnja in promet s škodljivimi sredstvi za zdravljenje : 1 primer

Največkrat je kot vpletena država sodelovala Italija (9 krat), sledili sta ji Nemčija (8 krat) in Avstrija (6 krat). Švedska, Češka, Nizozemska, Belgija, Francija, Velika Britanija, Španija in Portugalska so bile vpletene po dvakrat ali enkrat. Povečalo se je število zadev, pri katerih se je za pridobitev podatkov, potrebnih za kazenski postopek v Sloveniji, nacionalna predstavnica obrnila na kontaktno osebo Eurojusta v državi nečlanici (Švica, Hrvaška, Srbija).

V večini primerov so za pomoč Eurojusta zaprosili državni tožilci v fazi predkazenskega postopka ali vložene obtožbe. Skladno s povečanjem vseh registriranih zadev se je v primerjavi z letom prej povečalo tudi število zadev, ki so jih Eurojustu predložili pristojni sodniki v fazi preiskave in glavne obravnave in sicer s 5 na 12.

Največkrat je bila nacionalna predstavnica zaprosena za pomoč pri pridobivanju podatkov in dokazov od pristojnih organov druge države članice, večkrat pa tudi za pomoč pri pospešitvi izvršitve zaprosil za medsebojno pravno pomoč.

Ob koncu leta poročanja je pri Eurojustu bilo v obravnavanju še 20 slovenskih primerov. Dva od teh sta iz leta 2005. V obeh že od njune registracije dalje poteka kontinuirana izmenjava podatkov, v enem pa je bilo

doslej sklicanih že več koordinacijskih sestankov. Nekateri od preostalih še nezaključenih primerov so zelo obsežni in zapleteni, zato je časovno daljša tudi udeležba Eurojusta pri njihovem obravnavanju.

Kot zaprosena država je Slovenija v letu 2006 nastopala 23 krat.

b) Druge aktivnosti

Slovenski državni tožilci so se tudi v letu 2006 udeležili seminarjev in strateških sestankov, ki jih je organiziral Eurojust (na primer evropski nalog za prijetje in predajo, terorizem).

Slovenska nacionalna predstavnica je delovala v treh delovnih skupinah, oblikovanih zaradi učinkovitejšega dela znotraj Eurojusta: v skupini za obravnavanje goljufij, skupini za strategijo dela na zadevah in skupini za zunanje odnose.

Slovenska kontaktna oseba za področje skupnih preiskovalnih skupin se je udeležila srečanja kontaktnih oseb, ki je bilo organizirano v Haagu.

Nacionalna predstavnica je redno sodelovala z nacionalnim korespondentom za terorizem. Okrepilo se je njeno sodelovanje z domačimi pristojnimi organi, na kar kaže povečanje števila registriranih zadev, občutno so se povečala tudi zaprosila za posamične podatke in informacije (na primer o zakonodaji v državah EU), ki niso registrirana. Sodelovanje s slovenskim uradnikom za zvezo v Europolu, ki je bilo vzpostavljeno že v letu 2004, je v obliki rednih sestankov in informiranja potekalo tudi v letu 2006. Rezultat dobrega in uspešnega sodelovanja se je še posebej pokazal z iniciativo za vključitev Europola in koordinirano obravnavo multilateralnega primera ponarejanja denarja, v kateri so imeli slovenski državni tožilci vodilno vlogo.

9.7.2 SEEPAG

V februarju 2006 je Vrhovno državno tožilstvo prevzelo predsedovanje SEEPAG - Southeast European Prosecutors Advisory Group – regionalne posvetovalne skupine državnih tožilcev jugo-vzhodne Evrope. V času slovenskega predsedovanja so bila izvedena tri srečanja, ki so se ga udeležili predstavniki držav članic. Vodilna tema je bila uresničevanje programov zaščite prič v kazenskih postopkih v državah članicah. Na podlagi odgovorov na vprašalnik in s pregledom veljavne zakonodaje vseh članic, smo pripravili priročnik, ki lahko vsakemu tožilcu odgovori na vprašanja, pomembna za uvedbo oz. potek postopka zaščite prič v vsaki od držav članic SEEPAG. Na 6. konferenci 19. – 20.6. 2007 v Ljubljani so se tožilci in predstavniki policije držav članic seznanili tudi s prakso na tem področju. Temi drugih dveh srečanj sta bili sodelovanje med policijo in tožilstvom in krepitev sodelovanja na področju kontroliranih pošilk. Slovensko predsedovanje je bilo ocenjeno kot kvalitativno in vsebinsko preseganje doslej pretežno formalnih oblik (so)delovanja. V letu 2007 vodi delo skupine predstavnik Turčije.

9.7.3 OLAF / AFCOS

Vrhovno državno tožilstvo RS je v mednarodnih aktivnosti v zvezi z OLAF (Evropski urad za boj proti finančnim goljufijam, ki ogrožajo finančni interes EU), sodelovalo z Uradom za nadzor proračuna pri Ministrstvu za finance RS, ki je tudi kontaktna točka (AFCOS) za sodelovanje z OLAF v Bruslju, s ciljem izboljšanja sodelovanja pri poročanju in ukrepanju v primerih ugotavljanja nepravilnosti in sumov goljufij pri porabi sredstev EU. V letu 2006 je bil sprejet in podpisan sporazum o načinu dela medresorske delovne skupine (AFCOS), v kateri so združeni Vrhovno državno tožilstvo RS, Ministrstvo za pravosodje, Ministrstvo za notranje zadeve (Uprava kriminalistične policije), Davčna uprava RS, Carinska uprava RS, Urad RS za

preprečevanje pranja denarja, Devizni inšpektorat RS in Urad RS za nadzor proračuna. Medresorska delovna skupina se je redno sestajala in v letu 2006 je obravnavala več primerov nepravilnosti, ki bi lahko prerasle tudi v kazniva dejanja goljufije, poslovne goljufije ali vsaj neupravičene uporabe, če bi šlo za nenamensko uporabo sredstev iz t. i. strukturnih skladov EU. Ocenjujemo, da je prav prehod iz organizacijskih in drugih aktivnosti k odkrivanju konkretnih nepravilnosti v letu 2006 najpomembnejši. V okviru promocijske aktivnosti v matičnih državah, ki je organizirana preko oddelka za stike z javnostjo (OAFCN pri OLAF v Bruslju), je predstavnik državnega tožilstva o vlogi OLAF predaval na Univerzi v Mariboru. Predstavniki državnotožilske službe pa so se redno in aktivno udeleževali vseh izobraževalnih oblik na tem področju.

9.7.4 Skupne preiskovalne skupine

V okviru aktivnosti na področju mednarodne dejavnosti posebej poudarjamo vzpostavljanje skupnih preiskovalnih skupin. V organizaciji Eurojusta in Europolu je bilo v oktobru 2006 v Haagu drugo srečanje kontaktnih oseb za skupne preiskovalne skupine. Na srečanju je bilo, poleg predstavitev izkušenj držav, kjer so bile takšne skupine že ustanovljene, ponovno izpostavljeno priporočilo Sveta z dne 8.5.2003, ki se nanaša na priprave vzorcev dogovora za ustanovitev skupne preiskovalne skupine. Vrhovno državno tožilstvo je v letu 2006 zaključilo vsebinske priprave za podpis memoranduma o okrepitvi sodelovanja med Slovenijo in Francijo z ustanovitvijo skupnih preiskovalnih skupin. Sporazum je bil podpisan v februarju 2007.

9.7.5 Mednarodno strokovno sodelovanje in izobraževanje

Na področju mednarodnega strokovnega sodelovanja je v preko tridesetih aktivnostih sodelovalo 21 državnih tožilcev, ekspertov na posameznem področju. Gre predvsem za aktivno sodelovanje v programih SE in EU, ki vzpostavljajo pogoje za čezmejno sodelovanje, povezovanje in organiziranje za učinkovitejši pregon mednarodnega in organiziranega kriminala, zlasti korupcije, trgovine z ljudmi in ilegalnih migracij, problematike mamil, terorizma, finančnih zlorab in pranja denarja in računalniške kriminalitete (EUROJUSTICE, GRECO, AGIS - EPOC, CARDS, HELP, CARIN). Podobne cilje uresničujejo na področju regionalnega sodelovanja programi SECI, pri katerih smo sodelovali v 8 različnih aktivnostih.

Državni tožilci so se udeležili več mednarodnih konferenc, na katerih so bila na evropskem, širšem mednarodnem in svetovnem nivoju obravnavana za delovanje tožilstva in (kazenskega) sodstva pomembna vprašanja:

- srečanje predsednikov vrhovnih sodišč in generalnih državnih tožilcev EU, Varšava, junij 2006;
- 7. konferenca generalnih državnih tožilcev držav članic Sveta Evrope v Moskvi, julij 2006;
- 11. konferenca Mednarodnega tožilskega združenja (IAP), Pariz, avgust 2006;
- 9. konferenca Eurojustice, Oslo, september 2006;
- konferenca mednarodnega združenja za boj proti korupciji, Peking, oktober 2006

Med pomembnimi dvostranskimi stiki omenjamo srečanje generalnih državnih tožilcev Republike Avstrije in Republike Slovenije s sodelavci v Grazu v maju 2006.

Na področju mednarodnega izobraževanja je med obsežnejšimi aktivnostmi potrebno omeniti študijski obisk na francoski Šoli za sodnike in tožilce (ENM) v juniju in program hospitacij za kazenske sodnike in državne tožilce v organizaciji nemške Fundacije za mednarodno sodelovanje na pravnem področju v novembru 2006. Obe izkušnji sta pomembni za nadaljnje delo na področju tožilskega izobraževanja: prva na organizacijskem, druga pa na področju pridobivanja delovnih izkušenj kolegov iz držav EU. Zaradi izboljšanja kvalitete našega dela in izmenjave izkušenj naj poudarimo zelo pomembno in poglobljeno sodelovanje s tožilskimi

strokovnjaki ZDA, ki je po začetkih v zadnjih mesecih 2005 in nadaljevanju v letu 2006, preraslo v konkretno svetovanje in strokovno sodelovanje pri obravnavi posameznih zahtevnih kazenskih zadev.

9.8 Strokovna pomoč in izobraževanje državnih tožilcev

9.8.1 Pravne podlage in organizacijska struktura

Strokovni center (SC) je notranja organizacijska enota Vrhovnega državnega tožilstva RS, katerega pravne podlage za delovanje so opredeljene v drugem odstavku 58. b člena Zakona o državnem tožilstvu (ZDT-UPB2) ter v določbah 161. in 162. člena Državnotožilskega reda (DTR). Ustanovljen je z namenom organiziranja različnih oblik strokovne podpore državnim tožilcem pri izvajanju njihove ustavne in zakonske funkcije. Zanj je vedno bolj značilna prepletenost zapletenih pojavnih oblik kriminalitete s strokovno specialističnimi dejanskimi znanji na različnih področjih (računovodska, davčna in finančna stroka, cenitev nepremičnin, pravno specialistična znanja s področja trga vrednostnih papirjev in borzne problematike, statusa in upravljanja družb, avtorskopravnega varstva, softverskih znanj, vojnega prava, človekovih pravic), kar vse terja tudi vsebinsko povezavo z nalogami na področju tožilskega izobraževanja in mednarodnega sodelovanja. S tem namenom SC izvaja različne aktivnosti, s katerimi se:

- zagotavlja potrebno strokovno pomoč s področja davčne, finančne, računovodske in (vseh) drugih strok, ki so potrebne za strokovno in učinkovito delovanje;
- pripravlja in izvaja izobraževanje državnih tožilcev in pomočnikov državnih tožilcev, tožilskega osebja ter pripravnikov za delo na državnih tožilstvih;
- zagotavljajo strokovne podlage za mednarodno državnotožilsko sodelovanje (poglavje 7.6).

V letu poročanja je bilo v SC evidentirano 78 nalog s področja mednarodnega sodelovanja, 33 izobraževalnih nalog, med 11 evidentiranimi strokovnimi nalogami pa 3 naloge zagotavljanja strokovne pomoči državnim tožilstvom v posameznih obravnavanih zadevah na področju financiranja stanovanjske gradnje in cenitev nepremičnin, delovno pravnem področju in zavarovalniških statusnih razmerij.

9.8.2 Izobraževalne naloge

V letu poročanja so se v okviru Ministrstva za pravosodje nadaljevale aktivnosti za vzpostavitev Centra za izobraževanje v pravosodju (CIP), ki bo v skladu s 1. odstavkom 32. člena ZDT in 1. odstavkom 74.a člena Zakona o sodiščih izvajal naloge strokovnega izpopolnjevanja ter usposabljanja tudi za potrebe državnotožilske službe. Z nakupom poslovne stavbe, s prostorsko združitvijo vseh podpornih služb ter kadrovskim pokritjem organizacijsko – poslovnih funkcij so bili izpopolnjeni materialni pogoji za nadaljnje izvajanje izobraževalnih nalog tudi za državne tožilce in pomočnike ter tožilsko osebje in pripravnike. Državni tožilci so aktivno sodelovali pri vseh nalogah, ki jih je na tem področju Ministrstvo za pravosodje izvajalo v okviru twinning pogodbe z Republiko Francijo. Pri tem poudarjamo pripravo vsebinskih modulov za posamezne izobraževalne sklope in ciljne izobraževalne skupine na področju kazenskega sodstva in posebej tudi za tiste, ki karierno vstopajo v službo. V državnem tožilstvu podpiramo nadaljnjo krepitev CIP kot strokovno avtonomne enote, ki zagotavlja podlage za izobraževanje na enotnih materialnih in strokovno izobraževalnih izhodiščih za vse pravosodne organe.

Vrhovno državno tožilstvo je v letu 2006 poleg rednih in že uveljavljenih tožilskih izobraževalnih oblik posebno pozornost namenjalo izobraževanju na začetku karierne službe. Med prvimi so najpomembnejši tridnevna državnotožilska šola 2006 (2.-4.10.2006) in 14. tožilski izobraževalni dnevi (ITD 2006, 23.-

25.11.2006), ki sta temelj državnotožilskega izobraževanja. Državnotožilska šola izhaja iz ključnih strokovnih ugotovitev notranjih nadzorstvenih pregledov delovanja državnih tožilcev in državnih tožilcev ter aktualnih sodnih odločb, ITD pa imajo poudarek na seznanjanju s strokovnimi podlagami za tožilsko delo, na podlagi sodelovanja z drugimi organi in v zvezi z zakonodajnimi novostmi. V interdisciplinarni in specialistično usmerjeni delavnici smo obravnavali strokovna vprašanja delovanja in pristojnosti Računskega sodišča in Banke Slovenije v povezavi s tožilsko funkcijo, posebne delavnice pa so bile organizirane za mlajše pripadnike državnotožilske službe (marec in november). V sodelovanju z nemškimi in ameriškimi strokovnjaki smo pripravili delavnici o kazenskopravnem varstvu avtorskega prava in kaznivih dejanjih finančnih zlorab ter pranja denarja (maj). V okviru ITD je bil izveden tudi posvet o problematiki bagatelne kriminalitete. Poleg rednih delovnih posvetov vodij državnih tožilcev smo v septembru zanje izvedli usmerjeno dvodnevno izobraževanje s področja aktualnih vprašanj državnotožilske uprave, problematike javnih naročil in revizijskih postopkov ter plačne problematike.

Povprečna udeležba izvajalcev tožilske funkcije v vseh izobraževalnih oblikah je bila v letu 2006 skoraj 7 dni, državnotožilskega osebja pa povprečno 2,3 dneva. Programe izobraževanja državnotožilskega osebja smo v letu poročanja širili preko seznanjanja z aktualnimi vsebinami tekočega dela (delovna razmerja, kadrovske evidence, računovodski in softverski programi, vodenje knjižničnega gradiva, arhiv, varstvo podatkov) na širše vsebine (komuniciranje in sporazumevanje s strankami in v notranjih razmerjih).

Aktivno vlogo v državnotožilskem izobraževanju v vedno večji meri prevzemajo usposobljeni državni tožilci, kar je tudi zakonsko poudarjena obveznost. V povezavi z mentorskimi zadolžitvami sodelujejo tudi v programih izobraževanja državnotožilskih pripravnikov. Posebej zanje smo pripravili dva celodnevna uvajalna seminarja (april, maj) ter več predavanj o organiziranosti in specifičnih nalogah tožilstva. V maju in novembru pa smo organizirali pisanje testne pisne naloge iz civilnega prava v simuliranih izpitnih pogojih. Pripravnikom smo zagotovili udeležbo tudi na vseh izobraževalnih oblikah, ki smo jih sicer izvedli na državnih tožilstvih.

Vsem v državnotožilski službi je bilo v okviru njihovih interesov in službenih potreb zagotovljeno tudi izobraževanje v oblikah, ki so bile organizirane zunaj državnega tožilstva in pravosodja (GV Založba, Pravna akademija, Pravna fakulteta v Ljubljani in Mariboru in drugi izvajalci).

V letu 2006 so izšle štiri številke Tožilskih obvestil, ki so na skupaj 251 straneh, z 32 prispevki 25 avtorjev prispevali k strokovnemu informiranju funkcionarjev in osebja slovenske državnotožilske službe.

Mednarodne dejavnosti usklajuje in organizira strokovni center kot notranja organizacijska enota Vrhovnega državnega tožilstva.

9.9 Informatizacija državnega tožilstva

Na Vrhovnem državnem tožilstvu Pravno informacijski center (v nadaljevanju Center) deluje od meseca aprila 2003 dalje. Tudi v letu 2006 so bile glavne naloge centra :

- podpora pri delu tožilcev
- razvoj in namestitve informacijske in komunikacijske tehnologije na tožilstvu
- sodelovanje z drugimi državnimi organi
- mednarodni projekti

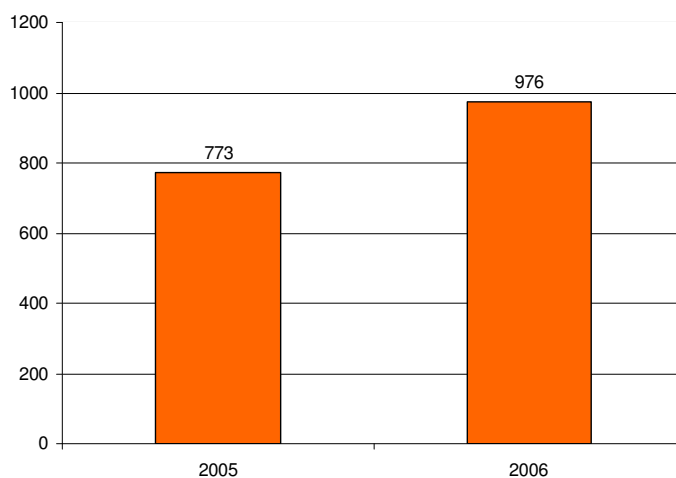
Na centru delajo trije informatiki ter okrožni državni tožilec.

Razvoj uporabe računalnikov pri vsakdanjem delu je močno prehitel stanje informacijske tehnologije. Ugotavljamo, da je opremljenost, tako s strojno računalniško opremo kakor s programsko opremo, še vedno neustrezna, delno zastarela. Zamenjava ustrezne opreme na letnem nivoju se je v letu 2006 izboljšala, saj smo namestili določeno število nove strojne opreme, kot tudi pripadajoče programske opreme.

9.9.1 Podpora pri delu tožilstvom

- Organizirana je bila vsakodnevna tehnična pomoč vsem tožilstvom po državi in sicer po telefonu, faksu in elektronski pošti, na naslovu : servis@dt-rs.si. Ugotavljamo, da se obseg te naloge zelo hitro širi, predvsem zato, ker sedaj z računalniki dela že večina zaposlenih na tožilstvih. Tako je bilo v delu v letu 2006 skupaj 976 zadev.

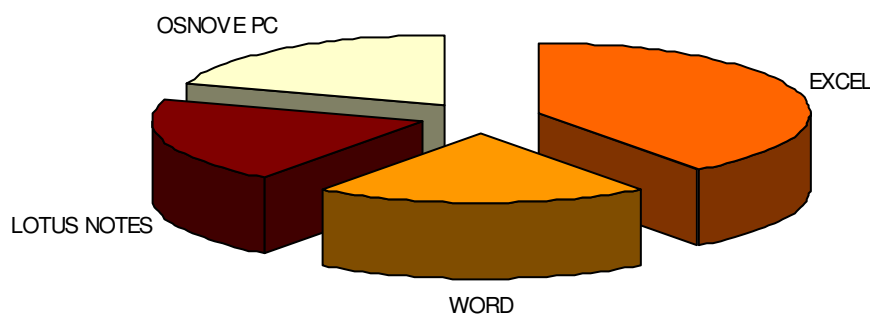
Graf 19: Primerjava števila zadev na letnem nivoju

- Na naslovu <http://intranet.dt-rs.si> je intranet spletna stran. Na tej strani so dane strokovne in pravne informacije, tako za tožilce, pomočnike, strokovne sodelavce kot ostalo osebje, zaposleno na tožilstvih. Stran je opremljena še z ostalimi koristnimi povezavami v svetovni splet in namenjena tudi informacijam Društva državnih tožilcev RS ter sindikatu zaposlenih na tožilstvu.
- Na naslovu <http://www.dt-rs.si> je internet spletna stran Vrhovnega državnega tožilstva RS. Namenjena je javni predstavitvi državnega tožilstva, organizacije, pristojnosti, pravnim podlagam, zanimivim povezavam, javnim obvestilom kot informacijam javnega značaja. Spletna stran je bila v letu 2006 prenovljena v okviru projekta izdelave celostne podobe tožilstva.
- Center je nudil strokovno pomoč državnim tožilcem pri konkretnih kazenskih zadevah, povezanih z računalniško in organizirano kriminaliteto. Pomoč je bila nudena pri branju podatkov, zapisanih na elektronskih medijih ter pri proučitvi konkretnih elementov kaznivih dejanj s področja računalniške kriminalitete.
- Koncem koledarskega leta je bila dana pomoč tožilstvom pri zbiranju statističnih podatkov o opravljenem delu. Zajem statističnih podatkov, opremljenih z grafičnimi prikazi je sestavni del letnega poročila. Nudena je bila pomoč pri izdelavi pisnega dela letnega poročila tožilstva.

- Za potrebe državnega tožilstva in drugih državnih organov (Vlade, Državnega zbora, Ministrstva za pravosodje) ter sredstev javnega obveščanja so bile izdelane analize posameznih kaznivih dejanj in sklopov kaznivih dejanj.
- Center je aktivno sodeloval pri organizaciji in pripravi gradiv za Tožilsko šolo, Tožilske dneve v Olimju ter predstavitev tožilstva tujim delegacijam.
- Nadaljevala se je računalniška šola. Zajela je osnove programov: urejanja besedil, aplikacij - vpisnikov, interneta, intraneta, elektronske pošte ter za programe Microsoft Office – Word, Power Point in Excel. Skupaj je šolo obiskalo v dopoldanskih tečajih 46 zaposlenih na tožilstvih, delo je bilo organizirano v desetih skupinah. Predavala sta zaposlena na centru, predavanja pa so za interno uporabo in so brezplačna.

Graf 20: Število računalniških tečajev

- Nadaljeval se je razvoj in dopolnitev aplikacij, ki so instalirane na delovnih postajah tožilstva. S sodelovanjem z zunanjimi sodelavci so bile nadgrajene obstoječe aplikacije. V letu 2006 je bila ustanovljena projektna skupina za vpisnik predkazenskega postopka (TPP). Vpisnik je bil izdelan in dan v uporabo okrožnim državnim tožilstvom dne 1.1.2007.
- Nudena je bila tehnična pomoč pri izdajah Tožilskih obvestil.
- Vodja Centra je kot uradna oseba za dostop do informacij javnega značaja na Vrhovnem državnem tožilstvu deloval na podlagi Zakona o dostopu do informacij javnega značaja.

9.9.2 Sodelovanje z drugimi državnimi organi

Center je aktivno sodeloval z Ministrstvom za pravosodje, predvsem pri strategiji in planiranju investicijskih sredstev. Sodelovali smo z ustreznimi informacijskimi službami policije, Vrhovnega sodišča, Državnega pravobranilstva, predvsem pri izmenjavi strokovnih mnenj in medsebojne pomoči. Pri posameznih strokovnih vprašanjih je Center sodeloval tudi z drugimi državnimi organi in inštitucijami.

9.9.3 Sodelovanje v mednarodnih projektih

Republika Slovenija je bila izbrana kot sodelujoča država v projektu »EPOC« (European Pool against Organized Crime), ki ga je vodilo Ministrstvo za pravosodje Republike Italije, financirala pa Evropska Unija.

Projekt je bil začel julija 2003 in se je kot delovna verzija EPOC II končal decembra meseca 2005. Center je ves čas aktivno sodeloval pri razvoju aplikacije z avtorji aplikacije iz Italije ter pilotskimi državami: Italijo, Francijo in Romunijo. Aplikacija je bila sprejeta in nameščena na sedežu Eurojusta v Haagu.

V mesecu septembru leta 2006 se je začela tretja faza projekta (EPOC III) v okviru programa AGIS, ki ga financira Evropska Unija, vodi pa sedaj Eurojust. Pridružila pa se je kot država partnerka še Poljska. Končni cilj je izdelava povezav aplikacije na sedežu Eurojusta s sedeži v državah članicah, projekt pa bo končan v mesecu juniju 2008.

9.9.4 Načrti za prihodnost

- kadrovska okrepitev z novim informatikom
- ustrezna dopolnitev manjkajoče strojne in programske računalniške opreme
- izdelava in dopolnitev manjkajočih aplikacij, potrebnih za delo na okrožnih in vrhovnem državnem tožilstvu
- sodelovanje v projektu E - pravosodje
- sodelovanje z ustreznimi službami policije, sodišča in ministrstva za pravosodje pri izgradnji sistema zajemanja, prenosa in obdelave podatkov kaznivih dejanj
- nadaljevanje sodelovanja v mednarodnih projektih

9.10 Sodelovanje z drugimi organi in organizacijami

9.10.1 Usmerjanje in sodelovanje s policijo in drugimi organi odkrivanja

Kot je običajno za vlogo, ki jo zakon o kazenskem postopku namenja policiji in državnim tožilcem, je najpomembnejši partner državnih tožilcev prav policija. Zato smo državni tožilci tudi v letu 2006 temu sodelovanju namenili veliko pozornost, da bi tako dosegli, da bi bilo to sodelovanje čim bolj tekoče in brez problemov, ki vplivajo na uspešno delo. V obdobju poročanja smo tako intenzivirali izmenjavo mnenj in stališč, vodstvi tožilstva in policije pa sta se tudi večkrat sestali in se seznanili s problemi, izmenjali stališča in vplivali na kakovost sodelovanja. Pomembno vlogo poleg državnih tožilcev pri tem sodelovanju igrajo tudi vodje okrožnih državnih tožilstev, ki se redno srečujejo s predstavniki policijskih uprav. Zato smo večji del jesenskega dvodnevne posveta z vodji državnih tožilstev namenili prav problematiki sodelovanja s policijo. V preteklih letih je bilo veliko nejasnosti v zvezi z uredbo o sodelovanju državnih tožilstev in policije pri odkrivanju in pregonu storilcev kaznivih dejanj (uredba) in s tem povezanim vprašanjem usmerjanja policije s strani državnega tožilca. Tako smo sprejeli stališče, da gre za usmerjanje policije (12. člen uredbe) le v primeru, ko državni tožilec poda pisno izjavo, da bo usmerjal predkazenski postopek. Vsak posvet in sodelovanje državnega tožilca in policista, ki mora obstajati in ki bo obstajalo tudi v bodoče, ni usmerjanje, ki ga ima v mislih uredba. Usmerjanje po uredbi bo praviloma izvedeno le pri najbolj zahtevnih primerih. Dosedanja praksa je pokazala, da je bil pojem usmerjanja preširoko razlagan in napačno razumljen tako s strani policistov kot tudi državnih tožilcev. Sprejeti sklep takšne nesporazume odpravlja, z njim pa je seznanjena tudi policija.

V tabeli 13 o pregledu posameznih procesnih aktivnosti državnih tožilcev prve stopnje je tudi rubrika »usmerjanje policije«, ki že kaže na bolj pravilno razumevanje usmerjanja, saj se je število zadev, pri katerih so državni tožilci navedli, da so usmerjali delo policije, v primerjavi z letom poprej prepolovilo.

Na podlagi posvetov z vodji okrožnih državnih tožilstev in z vodstvom policije smo tudi ugotovili, da policijo in državna tožilstva veliko preveč obremenjuje delo z bagatelnimi primeri, ki jemlje čas in energijo, ki bi

morala biti namenjena delu na resnih in zahtevnih zadevah. V sodelovanju s policijo smo poskrbeli za poenostavitev pri kazenskih ovadbah zoper neznane storilce. Natančneje smo pregledali tudi vsebino poročil, ki jih je na podlagi 10. odstavka 148. člena ZKP policija dolžna poslati državnemu tožilcu, če po preveritvi razlogov za sum ugotovi, da ni pogojev za vložitev ovadbe. Ugotovili smo, da je določeno število poročil nepotrebnih in o tem obvestili policijo, ki je ta opozorila upoštevala. Tako ocenjujemo, da bo v prihodnjem letu teh poročil manj in več časa za delo pri odkrivanju in pregonu storilcev kaznivih dejanj. Ocenjujemo, da bo potrebno pri najbolj bagatelnih kaznivih dejanjih še bolj poenostaviti delo policije, kar je naloga za prihodnje leto. Pri tem pa je zelo pomembno izobraževanje na praktičnem področju, kar bo omogočilo pripravo kazenskih ovadb, ki bodo vsebovale vse, kar je potrebno, ne bodo pa preobsežne.

Na področju odkrivanja in preгона zahtevnih oblik gospodarskega kriminala predstavlja oviro dejstvo, da so državni tožilci in policisti v preveliki meri obremenjeni z drugimi zadevami in se tako ne morejo v celoti posvetiti delu na konkretnem zahtevnem primeru. Na državnem tožilstvu v ta namen deluje skupina državnih tožilcev za pregon organiziranega kriminala, ki ni obremenjena z delom na bagatelnih zadevah. Ocenjujemo, da bi za uspešno delo morala biti takšna organizacija dela tudi na policiji, kjer naj bi se v bodoče formirala ekipa policistov, ki bo preiskovala najbolj zahtevne primere organizirano in brez prekinitve ter skupaj z državnimi tožilci skupine. Na policiji se s takšno organizacijo dela strinjajo in naj bi jo v bodoče tudi zagotovili.

Tudi v letu 2006 se je nadaljevalo naše sodelovanje z drugimi organi, ki imajo svojo vlogo pri odkrivanju in dokazovanju kaznivih dejanj. Z Računskim sodiščem in Davčno upravo RS smo sodelovali tako na področju izobraževanja, kot tudi pri obravnavi konkretnih primerov v predkazenskem postopku.

9.10.2 Sodelovanje z drugimi pravosodnimi organi in drugimi organi in organizacijami

Državni tožilci svoje tožilske akte naslovijo na sodišča in so tako sodniki poleg policistov, s katerimi sodelujemo v predkazenskem postopku, naš najpomembnejši sogovornik pri obravnavi kazenskih zadev. V preteklem letu se je izkazalo, da bo potrebno bolj intenzivno sodelovanje državnih tožilcev in sodnikov pri organiziranju in razpisovanju glavnih obravnav. V letu 2006 se je namreč začelo povečevati število glavnih obravnav. Ker želimo državni tožilci zagotoviti kvalitetno zastopanje naših obtožnic na sojenjih in v zvezi s tem udeležbo istega državnega tožilca pri obravnavi določene zadeve, število obravnav pa se povečuje, to včasih predstavlja že resen problem za organizacijo dela na tožilstvih. Vodstva sodišč in državnih tožilstev prve stopnje, kjer potekajo glavne obravnave, bodo morala v večji meri koordinirati delo pri razpisovanju glavnih obravnav, da bi tako omogočili ekonomično izrabo časa in kakovostno izvedbo narokov za glavne obravnave, ki bi omogočala zmanjšanje števila narokov pri posamezni zadevi na potreben minimum. Zato ocenjujemo, da bo prihodnje leto potrebno intenzivirati to sodelovanje.

V letu 2006 so predstavniki vrhovnega državnega tožilstva sodelovali pri zakonskih projektih ministrstva za pravosodje. Predvsem je tu potrebno omeniti naše sodelovanje pri pripravi novega zakona o kazenskem postopku in predvidenih spremembah zakona o pravdnem postopku.

Nadaljevalo se je tudi naše dobro sodelovanje z odborom za notranjo politiko, javno upravo in pravosodje pri državnem zboru, tako kar se tiče sprememb zakonodaje, kot tudi drugih vprašanj iz pristojnosti odbora. Odgovarjali pa smo tudi na vprašanja, ki nam jih je posredovala državnozborna komisija, ki vodi parlamentarno preiskavo o delu državnega tožilstva v obdobju od leta 2000 do 2004.

9.10.3 Sodelovanje v zakonodajnih postopkih

Državno tožilstvo je aktivno sodelovalo v zakonodajnih postopkih na vseh področjih iz svoje pristojnosti. V lanskem letu je bilo posebej pomembno stalno sodelovanje v delovni skupini za pripravo sprememb in dopolnitev Zakona o kazenskem postopku, s katerimi naj bi se institut preiskovalnega sodnika nadomestil s sodnikom predhodnega postopka, preiskava pa prenesla v pristojnost policije in tožilstva. Aktivno je tožilstvo sodelovalo pri spremembah Zakona o državnem tožilstvu, povezanimi z reformo plačnega sistema v javnem sektorju, sprejemom Zakona o zagotavljanju pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja v delu, ki se nanaša na pristojnosti državnih tožilcev, Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma, Zakona o dostopu do informacij javnega značaja, Zakona o prekrških, z nekazenskih področij pa pri Zakonu o upravnem sporu in spremembah in dopolnitvah Zakona o pravnem postopku in Zakona o brezplačni pravni pomoči.

Državno tožilstvo je sodelovalo tudi pri pripravi sprememb in dopolnitev Državnotožilskega reda in drugih podzakonskih aktov s področja dela državnega tožilstva.

10 Ocena delovanja državnega tožilstva

Statistični in vsebinski podatki kažejo, da so državna tožilstva svoje delo v preteklem letu uspešno opravila in nimajo zaostankov. Delo so opravila ob ustrezni kadrovski zasedbi in v relativno primernih prostorih in pogojih za delo. Skupni obseg dela v primerjavi z letom poprej je bil večji, saj se je kljub temu, da se je za nekaj odstotkov povečal priliv ovadb zoper znane storilce kaznivih dejanj, znižalo število nerešenih ovadb. Uspešno se je nadaljevalo delo na področju alternativnega pregona, kjer je potrebno zaradi projekta ministrstva za pravosodje glede zmanjševanja sodnih zaostankov posebej poudariti, da so izpeljani alternativni postopki v preteklem letu nadomestili delo 15 okrajnih sodnikov. Nekoliko se je povečalo število obtoženih polnoletnih storilcev kaznivih dejanj. Povečalo se je tudi število obtoženih pravnih oseb, ki je kar za 6% višje kot leta 2005. V primerjavi s preteklim letom se je povečal tudi odstotek obsodilnih sodb (za 2%), kar je delno tudi rezultat tožilskega dela.

V drugi polovici leta pa se je povečalo število obravnavnih dni po vsej državi, kar predstavlja že velik problem za delo okrožnih državnih tožilcev, ki jim zato zmanjkuje časa za delo v predkazenskem postopku in za pripravo tožilskih aktov. Zato smo na koncu leta opravili analizo, ki je pokazala, da bi bilo mogoče čas namenjen obravnavam bolj racionalno izkoristiti in poskrbeti za bolj učinkovito in koncentrirano delo na glavnih obravnavah. Preprosto povedano, bolje je potrebno organizirati izvedbo sojenja in pri doseganju tega cilja bo potrebno več sodelovati s sodišči.

Posebej je potrebno tudi omeniti, da je konec leta zaznamoval trud, da bi dosegli čim bolj racionalno porabo časa, ki ga državni tožilci na prvi stopnji namenijo reševanju manj pomembnih kazenskih primerov in da bi s tem pridobili čas za zahtevne zadeve. Tu bo potrebno povečati vlogo vodij državnih tožilcev, ki so odgovorni za pravočasno in strokovno delo na posameznih tožilstvih.

V primerjavi s prejšnjimi obdobji se je tudi v letu 2006 nadaljeval povečan priliv zadev na vrhovnem državnem tožilstvu. Intenziviralo se je tudi delo na področju izobraževanja in svetovanja okrožnim državnim tožilstvom ter nadvse zahtevno delo nadzora dela okrožnih državnih tožilcev.

Na začetku jeseni je bilo na novih temeljih organizirano delo Skupine državnih tožilcev za pregon organiziranega kriminala, katere prvi rezultat je bil začetek pravega timskega dela na konkretnem primeru gospodarskega kriminala. Po začetnih težavah je sodelovanje steklo in rezultat tega je bila vložena zahteva za preiskavo. V drugi zadevi pa se timsko delo v predkazenskem postopku še nadaljuje, v timu pa sodeluje s svojim strokovnim znanjem tudi strokovnjak z gradbenega področja.

V preteklem letu smo tudi sicer na vrhovnem državnem tožilstvu veliko časa namenili izobraževanju državnih tožilcev na področju preiskovanja in pregona zahtevnih oblik kriminala, predvsem gospodarskega. Kljub temu trudu še ni pravih rezultatov, saj tak pristop pokaže rezultate šele skozi daljše časovno obdobje. Morda pa pravih rezultatov še ni tudi zato, ker je tak premik potrebno narediti tudi v drugih institucijah. Podobno kot leto pred tem, tudi za preteklo leto ocenjujemo, da je naše delo uspešno na področju pregona klasičnega kriminala in v postopku z izrednimi pravnimi sredstvi in v pritožbenem postopku, manj pa na področju najbolj zahtevnih primerov gospodarskega kriminala na prvi stopnji. Za bolj uspešno delo na tem področju je bistvenega pomena izobraževanje. Strokovno usposobljeni za spopad z najbolj zahtevnimi oblikami kriminala pa morajo biti poleg tožilcev tudi policisti in sodniki. Zato kot zelo pomemben del aktivnosti Vrhovnega državnega tožilstva RS v preteklem letu ocenjujemo strokovno usposabljanje državnih tožilcev, intenziviranje njihovega sodelovanja z drugimi institucijami, ki imajo pomembno vlogo v fazi predkazenskega postopka (Agencija za trg vrednostnih papirjev, Računsko sodišče, Ljubljanska borza, Davčna uprav RS, Carinska

uprava RS), pregled in analiza posameznih konkretnih primerov ter aktivnost Strokovnega centra Vrhovnega državnega tožilstva RS pri zagotavljanju pomoči strokovnjakov z različnih področij. Pri tem ugotavljamo, da bo še naprej potrebna spodbuda najvišjega državnega tožilstva pri sodelovanju z drugimi institucijami, saj gre za način dela, ki še ni sprejet kot običajen in ga je potrebno vzpodbujati.

V enem stavku je na koncu tega poročila treba reči, da so državni tožilci ob pomoči tožilskega osebja v preteklem letu opravili veliko dela, praviloma pravočasno in dovolj kvalitetno, da pa je v pregon zahtevnih oblik kriminala potrebno vložiti več truda ter za to imeti tudi več časa in večjo ambicijo, da pa delo ne bo uspešno, če ne bo takšnega razmišljanja pri vseh institucijah, ki v tem procesu sodelujejo.

11 Priloge

Tabela 1: Kadrovski načrt in zasedenost tožilstev – primerjalno

Leto	Državni tožilci		Pomočniki		Uradniki		Drugo osebje		Pripravniki	
	načrt	zasedba	načrt	zasedba	načrt	zasedba	načrt	zasedba	načrt	zasedba
2006	186	173	27	22	40	33	151	145	38	36
2005	191	169	34	21	45	33	154	142	38	38
2004	185	174	29	20	39	30	150	147	38	38
2003	168	167	23	23	29	23	136	136	38	1

Tabela 2: Ovadeni znani storilci kaznivih dejanj

Leto	Polnoletne osebe	Mladoletno osebe	Pravne osebe	Skupaj ovadenih znanih storilcev	Indeks na prejšnje leto	Indeks na izhodiščno leto 2002
2006	31184	2787	488	34459	103	97
2005	30090	2853	472	33415	95	94
2004	31248	3262	553	35063	98	99
2003	31643	3732	412	35787	101	101
2002	31291	3856	256	35403	*	*
Skupaj	155456	16490	2181	174127		

Tabela 3: Ovadeni in neznani storilci kaznivih dejanj (in naknadno odkriti storilci)

Leto	Ovadeni neznani storilci	Ovadeni znani storilci	Naknadno odkriti neznani storilci	Skupaj odkriti storilci	Odstotek ovadenih znanih storilcev	Odstotek ovadenih znanih in naknadno odkritih neznanih storilcev
2006	61130	32332	2127	34459	34	36
2005	58943	31305	2110	33415	34	36
2004	55940	32794	2269	35063	36	39
2003	46104	33223	2564	35787	41	44
2002	43369	32572	2831	35403	41	45
Skupaj	265486	162226	11901	174127	37	40

Tabela 4p: Prejete, rešene in nerešene ovadbe za polnoletne storilce

Odt	Prenesene nerešene ovadbe	Prejete ovadbe	Skupaj v delu	Rešene ovadbe	Nerešene ovadbe na dan 31.12. 2006	Odstotek rešenih
ODT CE	1603	3947	5550	4128	1422	74
ODT KK	299	1446	1745	1477	268	85
ODT KP	659	2517	3176	2661	515	84
ODT KR	629	2008	2637	2039	598	77
ODT LJ	3152	9216	12368	9096	3272	74
ODT MB	1706	4383	6089	4528	1561	74
ODT MS	309	1800	2109	1963	146	93
ODT NG	466	1191	1657	1317	340	79
ODT NM	740	2065	2805	2121	684	76
ODT PT	398	1590	1988	1485	503	75
ODT SG	387	1028	1415	952	463	67
SKUPINA	81	90	171	137	34	80
Skupaj	10429	31281	41710	31904	9806	76

Tabela 4m: Prejete, rešene in nerešene ovadbe za mladoletne storilce

Odt	Prenesene nerešene ovadbe	Prejete ovadbe	Skupaj v delu	Rešene ovadbe	Nerešene ovadbe na dan 31.12. 2006	Odstotek rešenih
ODT CE	53	261	314	277	37	88
ODT KK	9	106	115	104	11	90
ODT KP	21	171	192	180	12	94
ODT KR	51	198	249	223	26	90
ODT LJ	316	1073	1389	1029	360	74
ODT MB	73	355	428	337	91	79
ODT MS	14	119	133	115	18	86
ODT NG	13	76	89	82	7	92
ODT NM	55	246	301	283	18	94
ODT PT	34	104	138	112	26	81
ODT SG	21	78	99	77	22	78
SKUPINA	0	0	0	0	0	0
Skupaj	660	2787	3447	2819	628	82

Tabela 4po: Prejete, rešene in nerešene ovadbe za pravne osebe

Odt	Prenesene nerešene ovadbe	Prejete ovadbe	Skupaj v delu	Rešene ovadbe	Nerešene ovadbe na dan 31.12. 2006	Odstotek rešenih
ODT CE	38	50	88	46	42	52
ODT KK	2	13	15	8	7	53
ODT KP	29	25	54	22	32	41
ODT KR	19	21	40	20	20	50
ODT LJ	156	171	327	168	159	51
ODT MB	86	71	157	90	67	57
ODT MS	6	19	25	18	7	72
ODT NG	18	34	52	36	16	69
ODT NM	19	41	60	29	31	48
ODT PT	8	17	25	16	9	64
ODT SG	12	23	35	23	12	66
SKUPINA	13	6	19	11	8	58
Skupaj	406	491	897	487	410	54

Tabela 5p: Nerešene ovadbe za polnoletne storilce na dan 31.12.2006

Odt	Nerešene skupaj	Pri sodišču	Pri policiji	Pri drugih organih	Pri državnem tožilcu	Odstotek nerešenih pri državnem tožilcu
ODT CE	1422	495	198	215	514	36
ODT KK	268	25	44	72	127	47
ODT KP	515	81	169	85	180	35
ODT KR	598	198	187	167	46	8
ODT LJ	3272	249	588	286	2149	66
ODT MB	1561	468	162	691	240	15
ODT MS	146	34	63	42	7	5
ODT NG	340	86	38	121	95	28
ODT NM	684	14	69	268	333	49
ODT PT	503	84	65	2	352	70
ODT SG	463	89	20	151	203	44
SKUPINA	34	0	8	3	23	68
Skupaj	9806	1823	1611	2103	4269	44

Tabela 5m: Nerešene ovadbe za mladoletne storilce na dan 31.12.2006

Odt	Nerešene skupaj	Pri sodišču	Pri policiji	Pri drugih organih	Pri državnem tožilcu	Odstotek nerešenih pri državnem tožilcu
ODT CE	37	0	6	9	22	59
ODT KK	11	0	0	2	9	82
ODT KP	12	1	0	6	5	42
ODT KR	26	6	2	15	3	12
ODT LJ	360	0	56	45	259	72
ODT MB	91	0	0	51	40	44
ODT MS	18	0	0	18	0	0
ODT NG	7	0	0	2	5	71
ODT NM	18	0	6	2	10	56
ODT PT	26	0	0	18	8	31
ODT SG	22	0	0	5	17	77
SKUPINA	0	0	0	0	0	0
Skupaj	628	7	70	173	378	60

Tabela 5po: Nerešene ovadbe za pravne osebe na dan 31.12.2006

Odt	Nerešene skupaj	Pri sodišču	Pri policiji	Pri drugih organih	Pri državnem tožilcu	Odstotek nerešenih pri državnem tožilcu
ODT CE	42	2	10	9	21	50
ODT KK	7	0	5	0	2	29
ODT KP	32	5	7	4	16	50
ODT KR	20	1	10	5	4	20
ODT LJ	159	8	40	20	91	57
ODT MB	67	22	6	29	10	15
ODT MS	7	0	7	0	0	0
ODT NG	16	0	6	2	8	50
ODT NM	31	0	0	9	22	71
ODT PT	9	0	2	1	6	67
ODT SG	12	4	3	1	4	33
SKUPINA	8	0	4	0	4	50
Skupaj	410	42	100	80	188	46

Tabela 6p: Dopolnjevanje ovadb za polnoletne storilce

Odt	Skupaj ovadb v delu	Zahtevana dopolnitev ovadbe	Odstotek dopolnitev	Predlagana preiskovalna dejanja	Odstotek preiskovalnih dejanj	Skupaj zahtevanih dopolnitev in preiskovalnih dejanj	Odstotek zahtevanih dopolnitev in preiskovalnih dejanj
ODT CE	5550	1658	30	495	9	2153	39
ODT KK	1745	285	16	56	3	341	20
ODT KP	3176	807	25	134	4	941	30
ODT KR	2637	1127	43	597	23	1724	65
ODT LJ	12368	3880	31	602	5	4482	36
ODT MB	6089	2921	48	764	13	3685	61
ODT MS	2109	667	32	186	9	853	40
ODT NG	1657	381	23	205	12	586	35
ODT NM	2805	637	23	287	10	924	33
ODT PT	1988	243	12	142	7	385	19
ODT SG	1415	294	21	178	13	472	33
SKUPINA	171	4	2	0	0	4	2
Skupaj	41710	12904	31	3646	9	16550	40

Tabela 6m: Dopolnjevanje ovadb za mladoletne storilce

Odt	Skupaj ovadb v delu	Zahtevana dopolnitev ovadbe	Odstotek dopolnitev
ODT CE	314	38	12
ODT KK	115	12	10
ODT KP	192	47	24
ODT KR	249	48	19
ODT LJ	1389	208	15
ODT MB	428	153	36
ODT MS	133	11	8
ODT NG	89	16	18
ODT NM	301	38	13
ODT PT	138	8	6
ODT SG	99	2	2
SKUPINA	0	0	0
Skupaj	3447	581	17

Tabela 6po: Dopolnjevanje ovadb za pravne osebe

Odt	Skupaj ovadb v delu	Zahtevana dopolnitev ovadbe	Odstotek dopolnitev	Predlagana preiskovalna dejanja	Odstotek preiskovalnih dejanj	Skupaj zahtevanih dopolnitev in preiskovalnih dejanj	Odstotek zahtevanih dopolnitev in preiskovalnih dejanj
ODT CE	88	22	25	2	2	24	27
ODT KK	15	8	53	0	0	8	53
ODT KP	54	34	63	6	11	40	74
ODT KR	40	23	58	1	3	24	60
ODT LJ	327	156	48	10	3	166	51
ODT MB	157	86	55	14	9	100	64
ODT MS	25	11	44	0	0	11	44
ODT NG	52	17	33	1	2	18	35
ODT NM	60	0	0	1	2	1	2
ODT PT	25	14	56	0	0	14	56
ODT SG	35	11	31	4	11	15	43
SKUPINA	19	0	0	0	0	0	0
Skupaj	897	382	43	39	4	421	47

Tabela 7p: Reševanje ovadb za polnoletne storilce

Odt	Vse rešene ovadbe	Zavržene ovadbe	Odstotek zavrženih	Zahteve za preiskavo	Odstotek zahtev za preiskavo	Neposredne obtožbe in obtožni predlogi	Odstotek obtoženih	Rešeno na drug način	Odstotek rešenih na drug način
ODT CE	4128	1708	41	456	11	1434	35	530	13
ODT KK	1477	550	37	140	9	655	44	132	9
ODT KP	2661	841	32	252	9	1429	54	139	5
ODT KR	2039	788	39	276	14	616	30	359	18
ODT LJ	9096	3433	38	967	11	3339	37	1357	15
ODT MB	4528	1881	42	582	13	1698	38	367	8
ODT MS	1963	579	29	221	11	773	39	390	20
ODT NG	1317	551	42	189	14	367	28	210	16
ODT NM	2121	766	36	349	16	807	38	199	9
ODT PT	1485	670	45	135	9	515	35	165	11
ODT SG	952	292	31	97	10	311	33	252	26
SKUPINA	137	28	20	75	55	1	1	33	24
Skupaj	31904	12087	38	3739	12	11945	37	4133	13

Tabela 7m: Reševanje ovadb za mladoletne storilce

Odt	Vse rešene ovadbe	Zavržene ovadbe	Odstotek zavrženih	Zahteve za pripravljalni postopek	Odstotek zahtev za pripravljalni postopek	Vloženi predlogi za ukrep in kaznovanje	Odstotek obtoženih	Rešeno na drug način	Odstotek rešenih na drug način
ODT CE	277	123	44	134	48	64	23	20	7
ODT KK	104	46	44	39	38	27	26	19	18
ODT KP	180	79	44	64	36	57	32	37	21
ODT KR	223	132	59	52	23	32	14	39	17
ODT LJ	1029	421	41	572	56	314	31	36	3
ODT MB	337	142	42	153	45	75	22	42	12
ODT MS	115	73	63	35	30	27	23	7	6
ODT NG	82	51	62	19	23	10	12	12	15
ODT NM	283	85	30	144	51	43	15	54	19
ODT PT	112	36	32	61	54	47	42	15	13
ODT SG	77	27	35	20	26	24	31	30	39
SKUPINA	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Skupaj	2819	1215	43	1293	46	720	26	311	11

Tabela 7po: Reševanje ovadb za pravne osebe

Odt	Vse rešene ovadbe	Zavržene ovadbe	Odstotek zavrženih	Zahteve za preiskavo	Odstotek zahtev za preiskavo	Neposredne obtožbe in obtožni predlogi	Odstotek obtoženih	Rešeno na drug način	Odstotek rešenih na drug način
ODT CE	46	22	48	12	26	7	15	5	11
ODT KK	8	3	38	4	50	1	13	0	0
ODT KP	22	8	36	1	5	8	36	5	23
ODT KR	20	14	70	1	5	1	5	4	20
ODT LJ	168	95	57	23	14	24	14	26	15
ODT MB	90	44	49	26	29	6	7	14	16
ODT MS	18	11	61	3	17	0	0	4	22
ODT NG	36	23	64	4	11	6	17	3	8
ODT NM	29	13	45	10	34	5	17	1	3
ODT PT	16	14	88	0	0	0	0	2	13
ODT SG	23	8	35	5	22	3	13	7	30
SKUPINA	11	1	9	5	45	0	0	5	45
Skupaj	487	256	53	94	19	61	13	76	16

Tabela 8p: Zavrženje ovadb za polnoletne storilce

Odt	Zavržene ovadbe skupaj	Zavrženja po poravnavanju in odloženem pregonu	Odstotek od zavrženih	Zavrženja zaradi majhnega pomena	Odstotek od zavrženih	Zavrženja zaradi umika predloga oškodovanca	Odstotek od zavrženih	Zavrženo zaradi zastaranja	Odstotek od zavrženih	Zavrženo iz drugih razlogov	Odstotek od zavrženih
ODT CE	1708	206	12	73	4	233	14	10	1	1186	69
ODT KK	550	122	22	113	21	47	9	0	0	268	49
ODT KP	841	94	11	65	8	37	4	15	2	630	75
ODT KR	788	229	29	19	2	7	1	12	2	521	66
ODT LJ	3433	575	17	533	16	147	4	76	2	2102	61
ODT MB	1881	226	12	35	2	952	51	18	1	650	35
ODT MS	579	146	25	30	5	81	14	19	3	303	52
ODT NG	551	215	39	46	8	54	10	4	1	232	42
ODT NM	766	100	13	63	8	74	10	5	1	524	68
ODT PT	670	64	10	101	15	164	24	9	1	332	50
ODT SG	292	98	34	4	1	11	4	10	3	169	58
SKUPINA	28	0	0	0	0	0	0	0	0	28	100
Skupaj	12087	2075	17	1082	9	1807	15	178	1	6945	57

Tabela 8m: Zavrženje ovadb za mladoletne storilce

Odt	Zavržene ovadbe skupaj	Zavrženja po poravnavanju in odloženem pregonu	Odstotek od zavrženih	Zavrženja zaradi majhnega pomena	Odstotek od zavrženih	Zavrženje zaradi smotrnosti	Odstotek od zavrženih	Zavrženja zaradi umika predloga oškodovanca	Odstotek od zavrženih	Zavrženo iz drugih razlogov	Odstotek od zavrženih
ODT CE	123	48	39	14	11	0	0	26	21	35	28
ODT KK	46	29	63	2	4	2	4	7	15	6	13
ODT KP	79	8	10	7	9	39	49	8	10	16	20
ODT KR	132	43	33	9	7	4	3	1	1	75	57
ODT LJ	421	103	24	142	34	90	21	16	4	70	17
ODT MB	142	35	25	6	4	12	8	68	48	21	15
ODT MS	73	25	34	3	4	28	38	11	15	6	8
ODT NG	51	26	51	3	6	10	20	3	6	9	18
ODT NM	85	21	25	18	21	0	0	16	19	30	35
ODT PT	36	6	17	4	11	12	33	0	0	14	39
ODT SG	27	16	59	0	0	2	7	0	0	9	33
SKUPINA	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Skupaj	1215	360	30	208	17	199	16	156	13	291	24

Tabela 8po: Zavrženje ovadb za pravne osebe

Odt	Zavržene ovadbe skupaj	Zavrženja po poravnavanju in odloženem pregonu	Odstotek od zavrženih	Zavrženja zaradi majhnega pomena	Odstotek od zavrženih	Zavrženja zaradi umika predloga oškodovanca	Odstotek od zavrženih	Zavrženo zaradi zastaranja	Odstotek od zavrženih	Zavrženo iz drugih razlogov	Odstotek od zavrženih
ODT CE	22	0	0	0	0	0	0	0	0	22	100
ODT KK	3	0	0	0	0	0	0	0	0	3	100
ODT KP	8	0	0	1	13	0	0	0	0	7	88
ODT KR	14	0	0	0	0	0	0	0	0	14	100
ODT LJ	95	1	1	2	2	0	0	7	7	85	89
ODT MB	44	0	0	5	11	8	18	2	5	29	66
ODT MS	11	0	0	0	0	0	0	0	0	11	100
ODT NG	23	0	0	0	0	0	0	0	0	23	100
ODT NM	13	1	8	0	0	0	0	0	0	12	92
ODT PT	14	0	0	3	21	0	0	0	0	11	79
ODT SG	8	0	0	0	0	0	0	0	0	8	100
SKUPINA	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0
Skupaj	256	2	1	11	4	8	3	9	4	226	88

Tabela 9p: Odločitve po preiskavi za polnoletne storilce

Odt	Prejete zadeve po preiskavi	Odstop od pregona	Odstotek odstopa od pregona	Vložena obtožba	Odstotek obtoženih	Rešeno na drug način	Odstotek rešenih na drug način
ODT CE	359	80	22	187	52	92	26
ODT KK	187	23	12	118	63	46	25
ODT KP	417	76	18	249	60	92	22
ODT KR	400	49	12	277	69	74	19
ODT LJ	1198	129	11	750	63	319	27
ODT MB	736	115	16	390	53	231	31
ODT MS	309	54	17	213	69	42	14
ODT NG	235	41	17	169	72	25	11
ODT NM	274	32	12	177	65	65	24
ODT PT	131	20	15	72	55	39	30
ODT SG	118	26	22	83	70	9	8
SKUPINA	102	13	13	47	46	42	41
Skupaj	4466	658	15	2732	61	1076	24

Tabela 9m: Odločitve po pripravljalnem postopku za mladoletne storilce

Odt	Prejete zadeve po pripravljalnem postopku	Predlog za ustavitev	Odstotek ustavitve postopka	Vloženi predlogi za izrek ukrepa in kaznovanje	Odstotek predlogov	Rešeno na drug način	Odstotek rešenih na drug način
ODT CE	132	67	51	64	48	1	1
ODT KK	43	14	33	27	63	2	5
ODT KP	113	55	49	57	50	1	1
ODT KR	44	11	25	32	73	1	2
ODT LJ	448	125	28	314	70	9	2
ODT MB	114	30	26	75	66	9	8
ODT MS	36	8	22	27	75	1	3
ODT NG	20	10	50	10	50	0	0
ODT NM	75	32	43	43	57	0	0
ODT PT	66	12	18	47	71	7	11
ODT SG	37	11	30	24	65	2	5
SKUPINA	0	0	0	0	0	0	0
Skupaj	1128	375	33	720	64	33	3

Tabela 9po: Odločitve po preiskavi za pravne osebe

Odt	Prejete zadeve po preiskavi	Odstop od pregona	Odstotek odstopa od pregona	Vložena obtožba	Odstotek obtoženih	Rešeno na drug način	Odstotek rešenih na drug način
ODT CE	3	2	0	0	0	1	0
ODT KK	4	1	25	1	25	2	50
ODT KP	4	2	50	2	50	0	0
ODT KR	3	1	33	1	33	1	33
ODT LJ	15	5	33	9	60	1	7
ODT MB	31	2	6	8	26	21	68
ODT MS	0	0	0	0	0	0	0
ODT NG	4	1	25	2	50	1	25
ODT NM	11	0	0	6	55	5	45
ODT PT	0	0	0	0	0	0	0
ODT SG	9	5	56	3	33	1	11
SKUPINA	2	0	0	0	0	2	0
Skupaj	86	19	22	32	37	35	41

Tabela 10p: Delež obtoževanja za polnoletne storilce

Odt	Vloženi obtožni predlogi	Vložene neposredne obtožnice	Vložene obtožnice po preiskavi	Skupaj obtoženih	Skupno število končnih odločitev	Odstotek obtoženih glede na skupno število končnih odločitev
ODT CE	1340	94	187	1621	4031	40
ODT KK	625	30	118	773	1524	51
ODT KP	963	466	249	1678	2826	59
ODT KR	576	40	277	893	2163	41
ODT LJ	3046	293	750	4089	9327	44
ODT MB	1671	27	390	2088	4682	45
ODT MS	704	69	213	986	2051	48
ODT NG	340	27	169	536	1363	39
ODT NM	778	29	177	984	2046	48
ODT PT	436	79	72	587	1481	40
ODT SG	286	25	83	394	973	40
SKUPINA	1	0	47	48	164	29
Skupaj	10766	1179	2732	14677	32631	45

Tabela 10m: Delež obtoževanja za mladoletne storilce

Odt	Vloženi predlogi za izrek ukrepa in kaznovanje	Skupno število končnih odločitev	Odstotek obtoženih glede na skupno število končnih odločitev
ODT CE	64	275	23
ODT KK	27	108	26
ODT KP	57	229	32
ODT KR	32	215	14
ODT LJ	314	905	31
ODT MB	75	298	22
ODT MS	27	116	23
ODT NG	10	83	12
ODT NM	43	214	15
ODT PT	47	117	42
ODT SG	24	94	31
SKUPINA	0	0	0
Skupaj	720	2819	26

Tabela 10po: Delež obtoževanja za pravne osebe

Odt	Vloženi obtožni predlogi	Vložene neposredne obtožnice	Vložene obtožnice po preiskavi	Skupaj obtoženih	Skupno število končnih odločitev	Odstotek obtoženih glede na skupno število končnih odločitev
ODT CE	5	2	0	7	37	19
ODT KK	1	0	1	2	8	25
ODT KP	1	7	2	10	25	40
ODT KR	1	0	1	2	22	9
ODT LJ	20	4	9	33	160	21
ODT MB	6	0	8	14	95	15
ODT MS	0	0	0	0	15	0
ODT NG	4	2	2	8	31	26
ODT NM	3	2	6	11	30	37
ODT PT	0	0	0	0	16	0
ODT SG	1	2	3	6	27	22
SKUPINA	0	0	0	0	8	0
Skupaj	42	19	32	93	474	20

Tabela 11p: Sodbe po obtožnih aktih zoper polnoletne storilce

Odt	Skupaj prejete sodbe	Obsodilne sodbe	Oprostilne sodbe	Zavrnilne sodbe	Odstotek obsodilnih sodb glede na vse sodbe
ODT CE	1185	903	80	202	76
ODT KK	682	548	43	91	80
ODT KP	844	704	51	89	83
ODT KR	767	683	30	54	89
ODT LJ	2853	2039	215	599	71
ODT MB	1367	1175	101	91	86
ODT MS	688	584	35	69	85
ODT NG	275	217	24	34	79
ODT NM	670	518	69	83	77
ODT PT	436	305	55	76	70
ODT SG	319	273	28	18	86
SKUPINA	71	68	3	0	96
Skupaj	10157	8017	734	1406	79

Tabela 11m: Sodbe po obtožnih aktih proti mladoletnikom

Odt	Skupaj prejete odločbe	Sklep o izrečenem vzgojnem ukrepu	Sodba o izrečeni sankciji	Sklep o ustavitvi postopka	Odstotek izrečenih sklepov in sodb glede na vse odločbe
ODT CE	138	23	3	112	17
ODT KK	41	28	1	12	68
ODT KP	135	53	1	81	39
ODT KR	52	34	0	18	65
ODT LJ	310	166	3	141	54
ODT MB	153	72	8	73	47
ODT MS	32	28	1	3	88
ODT NG	30	10	2	18	33
ODT NM	44	28	0	16	64
ODT PT	39	25	6	8	64
ODT SG	35	20	0	15	57
SKUPINA	0	0	0	0	0
Skupaj	1009	487	25	497	48

Tabela 11po: Sodbe po obtožnih aktih zoper pravne osebe

Odt	Skupaj prejete sodbe	Obsodilne sodbe	Oprostilne sodbe	Zavrnilne sodbe	Odstotek obsodilnih sodb glede na vse sodbe
ODT CE	0	0	0	0	0
ODT KK	0	0	0	0	0
ODT KP	0	0	0	0	0
ODT KR	2	2	0	0	100
ODT LJ	8	3	1	4	38
ODT MB	1	0	1	0	0
ODT MS	0	0	0	0	0
ODT NG	1	1	0	0	100
ODT NM	5	2	1	2	40
ODT PT	0	0	0	0	0
ODT SG	2	0	1	1	0
SKUPINA	0	0	0	0	0
Skupaj	19	8	4	7	42

Tabela 12p: Izrečene glavne sankcije za polnoletne storilce

Odt	Obsodilne sodbe	Zapor	Odstotek kazni zapora	Denarna kazen	Odstotek denarnih kazni	Pogojna obsodba	Odstotek pogojnih obsodb	Sodni opomin	Drugo
ODT CE	903	78	9	59	7	741	82	8	17
ODT KK	548	79	14	88	16	380	69	1	0
ODT KP	704	83	12	88	13	487	69	7	39
ODT KR	683	87	13	130	19	462	68	4	0
ODT LJ	2039	306	15	195	10	1446	71	29	63
ODT MB	1175	115	10	90	8	965	82	5	0
ODT MS	584	107	18	31	5	408	70	2	36
ODT NG	217	26	12	19	9	165	76	4	3
ODT NM	518	90	17	106	20	317	61	5	0
ODT PT	305	49	16	19	6	219	72	3	15
ODT SG	273	28	10	11	4	220	81	8	6
SKUPINA	68	48	71	0	0	20	29	0	0
Skupaj	8017	1096	14	836	10	5830	73	76	179

Tabela 12m: Izrečene glavne sankcije proti mladoletnim storilcem

Odt	Skupaj izrečene sankcije	Kazen	Odstotek kazni	Zavodski ukrepi	Odstotek zavodskih ukrepov	Izven zavodski ukrep	Odstotek izven zavodskih ukrepov	Drugo
ODT CE	26	3	12	0	0	23	88	0
ODT KK	29	1	3	3	10	25	86	0
ODT KP	135	1	1	6	4	47	35	81
ODT KR	34	0	0	0	0	34	100	0
ODT LJ	169	3	2	12	7	154	91	0
ODT MB	153	8	5	8	5	64	42	73
ODT MS	29	1	3	1	3	27	93	0
ODT NG	12	2	17	0	0	10	83	0
ODT NM	28	0	0	0	0	28	100	0
ODT PT	31	6	19	0	0	25	81	0
ODT SG	20	0	0	1	5	19	95	0
SKUPINA	0	0	0	0	0	0	0	0
Skupaj	666	25	4	31	5	456	68	154

Tabela 12po: Izrečene glavne sankcije za pravne osebe

Odt	Obsodilne sodbe	Denarna kazen	Odstotek denarnih kazni	Pogojna obsodba	Odstotek pogojnih obsodb	Odvzem premoženja	Prenehanje pravne osebe
ODT CE	0	0	0	0	0	0	0
ODT KK	0	0	0	0	0	0	0
ODT KP	0	0	0	0	0	0	0
ODT KR	2	2	0	0	0	0	0
ODT LJ	3	1	0	2	67	0	0
ODT MB	0	0	0	0	0	0	0
ODT MS	0	0	0	0	0	0	0
ODT NG	1	0	0	1	100	0	0
ODT NM	2	1	0	1	50	0	0
ODT PT	0	0	0	0	0	0	0
ODT SG	0	0	0	0	0	0	0
SKUPINA	0	0	0	0	0	0	0
Skupaj	8	4	0	4	50	0	0

Tabela 13: Pregled posameznih procesnih aktivnosti

Odt	Predlogi osebnih omejevalnih ukrepov	Predlogi stvarnih omejevalnih ukrepov	Uporaba prikritih preiskovalnih ukrepov	Udeležba na narokih	Usmerjanje policije	Preiskovalna dejanja v dežurni službi	Predlogi za odvzem predmetov in premoženjske koristi
ODT CE	84	9	6	3527	38	3776	10
ODT KK	103	0	3	1716	0	1071	232
ODT KP	83	1	20	1690	156	96	0
ODT KR	58	1	2	1296	15	1309	9
ODT LJ	280	0	79	11493	3	5631	9
ODT MB	53	0	8	2791	175	454	0
ODT MS	37	1	15	1814	0	64	0
ODT NG	41	2	26	724	56	2127	46
ODT NM	42	1	4	1504	85	1694	0
ODT PT	20	0	1	2028	0	70	0
ODT SG	0	0	3	505	84	39	0
SKUPINA	17	3	16	244	16	15	9
Skupaj	818	18	183	29332	628	16346	315

Tabela 14: Obseg in uspešnost alternativnega pregona

Odt	Število narokov po 163a/2 čl. ZKP	Skupno število vseh alternativno obravnavanih	Število uspešno rešenih	Odstotek uspešno rešenih v razmerju do vseh alternativno obravnavanih
ODT CE	144	734	461	63
ODT KK	17	332	215	65
ODT KP	3	254	110	43
ODT KR	54	398	272	68
ODT LJ	80	1263	769	61
ODT MB	15	929	444	48
ODT MS	3	464	240	52
ODT NG	27	376	241	64
ODT NM	5	394	167	42
ODT PT	3	436	199	46
ODT SG	12	147	129	88
SKUPINA	0	0	0	0
Skupaj	363	5727	3247	57

Tabela 15p: Odloženi kazenski pregon za polnoletne storilce

Zavržena ovadba v postopku odloženega pregona								
Odt	Število vseh odstopljenih v odložen pregon o katerih je bilo odločeno	Ni soglasja strank za odložitev	Pregon odložen (število sklepov)	Naloga izvršena	Umik predloga oškodovanca v postopku odloženega pregona	Drugi razlogi za zavrženje ovadbe v postopku odloženega pregona	Skupaj zavrženo	Odstotek zavrženih od vseh odstopljenih
ODT CE	437	230	217	147	84	22	253	58
ODT KK	182	55	109	107	39	0	146	80
ODT KP	207	114	81	75	13	1	89	43
ODT KR	188	35	162	133	6	4	143	76
ODT LJ	705	256	464	324	34	6	364	52
ODT MB	684	351	408	234	143	19	396	58
ODT MS	341	171	127	106	53	8	167	49
ODT NG	131	57	74	69	5	21	95	73
ODT NM	235	126	87	64	27	1	92	39
ODT PT	97	15	82	56	11	15	82	85
ODT SG	93	9	79	64	6	0	70	75
SKUPINA	0	0	0	0	0	0	0	0
Skupaj	3300	1419	1890	1379	421	97	1897	57

Tabela 15m: Odloženi kazenski pregon za mladoletne storilce

Zavržena ovadba v postopku odloženega pregona								
Odt	Število vseh odstopljenih v odložen pregon o katerih je bilo odločeno	Ni soglasja strank za odložitev	Pregon odložen (število sklepov)	Naloga izvršena	Umik predloga oškodovanca v postopku odloženega pregona	Drugi razlogi za zavrženje ovadbe v postopku odloženega pregona	Skupaj zavrženo	Odstotek zavrženih od vseh odstopljenih
ODT CE	81	37	44	43	17	0	60	74
ODT KK	38	7	31	23	6	0	29	76
ODT KP	3	0	3	2	1	0	3	100
ODT KR	39	8	31	29	0	0	29	74
ODT LJ	49	3	46	30	0	0	30	61
ODT MB	56	15	41	36	7	0	43	77
ODT MS	37	14	23	22	8	0	30	81
ODT NG	21	0	10	10	5	6	21	100
ODT NM	67	28	39	21	7	2	30	45
ODT PT	12	4	8	6	1	1	8	67
ODT SG	14	0	14	11	0	0	11	79
SKUPINA	0	0	0	0	0	0	0	0
Skupaj	417	116	290	233	52	9	294	71

Tabela 16p: Pregled nalog pri odloženem pregonu za polnoletne storilce

Naloge							
Odt	Skupaj odloženih pregonov	Vplačilo v korist javnih ustanov	Vplačilo v dobrodelne namene	Poravnava preživninskih obveznosti	Splošno koristno delo	Poravnava škode	Drugo
ODT CE	217	37	3	2	7	168	0
ODT KK	109	25	47	1	2	34	0
ODT KP	81	36	29	0	1	15	0
ODT KR	162	103	0	1	12	46	0
ODT LJ	464	236	78	5	8	130	7
ODT MB	408	47	117	3	28	213	0
ODT MS	127	43	13	1	0	70	0
ODT NG	74	20	29	1	4	20	0
ODT NM	87	10	34	2	8	33	0
ODT PT	82	8	19	1	1	53	0
ODT SG	79	37	4	0	4	34	0
SKUPINA	0	0	0	0	0	0	0
Skupaj	1890	602	373	17	75	816	7

Tabela 16m: Pregled nalog pri odloženem pregonu za mladoletne storilce

Naloge							
Odt	Skupaj odloženih pregonov	Vplačilo v korist javnih ustanov	Vplačilo v dobrodelne namene	Poravnava preživninskih obveznosti	Splošno koristno delo	Poravnava škode	Drugo
ODT CE	44	1	0	0	23	27	0
ODT KK	31	0	4	0	8	11	0
ODT KP	3	0	0	0	0	1	2
ODT KR	31	18	0	0	10	7	0
ODT LJ	46	19	2	0	9	16	0
ODT MB	41	0	4	0	20	20	4
ODT MS	23	11	0	0	2	12	0
ODT NG	10	0	2	0	3	2	4
ODT NM	39	2	0	0	13	11	4
ODT PT	8	0	1	0	2	5	0
ODT SG	14	4	0	0	5	5	0
SKUPINA	0	0	0	0	0	0	0
Skupaj	290	55	13	0	95	117	14

Tabela 17p: Prejemniki vplačil pri odloženem pregonu za polnoletne storilce

Odt	Skupna višina vplačil vsem prejemnikom v letu 2006
ODT CE	2801476,00 SIT
ODT KK	6120046,00 SIT
ODT KP	3784000,00 SIT
ODT KR	6930000,00 SIT
ODT LJ	20567224,00 SIT
ODT MB	25427036,86 SIT
ODT MS	2905000,00 SIT
ODT NG	5914999,00 SIT
ODT NM	2210366,00 SIT
ODT PT	586050,00 SIT
ODT SG	1675000,00 SIT
SKUPINA	0,00 SIT
Skupaj	78921197,86 SIT

Tabela 17m: Prejemniki vplačil pri odloženem pregonu za mladoletne storilce

Odt	Skupna višina vplačil vsem prejemnikom v letu 2006
ODT CE	20000,00 SIT
ODT KK	70000,00 SIT
ODT KP	0,00 SIT
ODT KR	473000,00 SIT
ODT LJ	310000,00 SIT
ODT MB	1396200,00 SIT
ODT MS	160000,00 SIT
ODT NG	12344,00 SIT
ODT NM	100000,00 SIT
ODT PT	30000,00 SIT
ODT SG	50000,00 SIT
SKUPINA	0,00 SIT
Skupaj	2621544,00 SIT

Tabela 18p: Poravnavanje za polnoletne storilce

				Zavržene ovadbe v postopku poravnavanja				
Odt	Število vseh odstopljenih v poravnavanje o katerih je bilo odločeno	Uspešno poravnavanje	Odstotek uspešno poravnanih od vseh odstopljenih	Sporazum izpolnjen	Umik predloga za pregon	Drugi razlogi za zavrženje ovadbe	Skupaj zavrženo	Odstotek zavrženih od vseh odstopljenih
ODT CE	201	125	62	120	5	4	129	64
ODT KK	58	29	50	29	3	0	32	55
ODT KP	45	19	42	19	1	12	32	71
ODT KR	190	96	51	96	1	0	97	51
ODT LJ	690	349	51	349	11	41	401	58
ODT MB	5	5	100	5	0	0	5	100
ODT MS	79	40	51	40	0	0	40	51
ODT NG	193	97	50	97	20	3	120	62
ODT NM	98	54	55	47	4	4	55	56
ODT PT	40	16	40	16	0	8	24	60
ODT SG	61	50	82	50	0	0	50	82
SKUPINA	0	0	0	0	0	0	0	0
Skupaj	1660	880	47	868	45	72	985	59

Tabela 18m: Poravnavanje za mladoletne storilce

				Zavržene ovadbe v postopku poravnavanja				
Odt	Število vseh odstopljenih v poravnavanje o katerih je bilo odločeno	Uspešno poravnavanje	Odstotek uspešno poravnanih od vseh odstopljenih	Sporazum izpolnjen	Umik predloga za pregon	Drugi razlogi za zavrženje ovadbe	Skupaj zavrženo	Odstotek zavrženih od vseh odstopljenih
ODT CE	15	14	93	14	0	0	14	93
ODT KK	9	7	78	7	0	0	7	78
ODT KP	9	6	67	6	0	0	6	67
ODT KR	16	14	88	14	0	0	14	88
ODT LJ	129	68	53	68	0	12	80	62
ODT MB	0	0	0	0	0	0	0	0
ODT MS	4	3	75	3	0	0	3	75
ODT NG	5	5	100	5	0	0	5	100
ODT NM	0	0	0	0	0	0	0	0
ODT PT	0	0	0	0	0	0	0	0
ODT SG	4	4	100	4	0	0	4	100
SKUPINA	0	0	0	0	0	0	0	0
Skupaj	191	121	63	121	0	12	133	70

Tabela 19p: Razlogi za neuspešno poravnavanje za polnoletne storilce

Odt	Vse odstopljene v poravnavanje o katerih je bilo odločeno	Stranka se ne odzove na vabilo	Stranka ne da soglasja	Sporazum ni sklenjen	Sporazum ni izpolnjen	Umik predloga oškodovanca za pregon v postopku poravnavanja	Drugi razlogi za zavrženje ovadbe v postopku poravnavanja	Skupaj neuspešno
ODT GE	201	28	37	6	5	5	4	76
ODT KK	58	18	8	26	0	3	0	29
ODT KP	45	9	15	2	1	1	0	23
ODT KR	190	31	41	15	5	1	0	94
ODT LJ	690	102	172	47	8	11	42	341
ODT MB	5	0	0	0	0	0	0	0
ODT MS	79	6	32	0	1	0	0	39
ODT NG	193	21	46	3	6	20	3	96
ODT NM	98	10	21	3	6	4	0	44
ODT PT	40	11	11	1	1	0	8	24
ODT SG	61	3	6	0	1	1	0	11
SKUPINA	0	0	0	0	0	0	0	0
Skupaj	1660	239	389	103	34	46	57	777

Tabela 19m: Razlogi za neuspešno poravnavanje za mladoletne storilce

Odt	Vse odstopljene v poravnavanje o katerih je bilo odločeno	Stranka se ne odzove na vabilo	Stranka ne da soglasja	Sporazum ni sklenjen	Sporazum ni izpolnjen	Umik predloga oškodovanca za pregon v postopku poravnavanja	Drugi razlogi za zavrženje ovadbe v postopku poravnavanja	Skupaj neuspešno
ODT GE	15	0	0	0	1	0	0	1
ODT KK	9	0	1	1	0	1	0	2
ODT KP	9	0	0	0	0	0	0	3
ODT KR	16	0	2	0	0	0	0	2
ODT LJ	129	20	19	0	4	9	12	61
ODT MB	0	0	0	0	0	0	0	0
ODT MS	4	0	0	0	1	0	0	1
ODT NG	5	0	0	0	0	0	0	0
ODT NM	0	0	0	0	0	0	0	0
ODT PT	0	0	0	0	0	0	0	0
ODT SG	4	0	0	0	0	0	0	0
SKUPINA	0	0	0	0	0	0	0	0
Skupaj	191	20	22	1	6	10	12	70

Tabela 20p: Naloge pri doseženih sporazumih za polnoletne storilce

Odt	Opravičilo	Plačilo škode	Odprava škode	Vrnitev predmetov	Delo v korist oškodovanca	Delo v korist drugih	Drugo	Skupaj
ODT CE	72	19	8	0	0	0	26	125
ODT KK	16	11	2	0	0	1	1	31
ODT KP	8	3	0	0	0	0	9	20
ODT KR	58	17	7	0	1	12	13	108
ODT LJ	172	99	31	1	3	0	43	349
ODT MB	0	3	2	0	0	0	0	5
ODT MS	31	7	1	1	0	0	0	40
ODT NG	59	30	12	0	4	1	8	114
ODT NM	18	23	0	1	1	0	11	54
ODT PT	6	4	0	0	0	0	6	16
ODT SG	34	8	0	0	0	0	40	82
SKUPINA	0	0	0	0	0	0	0	0
Skupaj	474	224	63	3	9	14	157	944

Tabela 20m: Naloge pri doseženih sporazumih za mladoletne storilce

Odt	Opravičilo	Plačilo škode	Odprava škode	Vrnitev predmetov	Delo v korist oškodovanca	Delo v korist drugih	Drugo	Skupaj
ODT CE	4	5	0	0	0	0	5	14
ODT KK	4	2	0	1	0	1	0	8
ODT KP	6	5	0	0	0	0	0	11
ODT KR	13	4	0	0	0	3	1	21
ODT LJ	26	27	8	0	5	0	2	68
ODT MB	0	0	0	0	0	0	0	0
ODT MS	3	0	0	0	0	0	0	3
ODT NG	2	3	0	0	0	0	0	5
ODT NM	0	0	0	0	0	0	0	0
ODT PT	0	0	0	0	0	0	0	0
ODT SG	2	2	0	0	0	0	0	4
SKUPINA	0	0	0	0	0	0	0	0
Skupaj	60	48	8	1	5	4	8	134

Tabela 21: Porabljena sredstva za poravnavanje

Odt	Število odstopljenih zadev o katerih je odločeno	Stroški bruto v 000 sit	Stroški povprečno na zadevo 000 sit
ODT CE	174	2745	16
ODT KK	67	1023	15
ODT KP	42	1253	30
ODT KR	206	2895	14
ODT LJ	611	10514	17
ODT MB	5	55	11
ODT MS	86	1109	13
ODT NG	193	3129	16
ODT NM	79	1399	18
ODT PT	40	826	21
ODT SG	68	1186	17
SKUPINA	0	0	0
Skupaj	1571	26134	17

Tabela 22: Kaznovalni nalogi

Odt	Število predlaganih kaznovalnih nalogov	Število izdanih kaznovalnih nalogov	Odstotek izdanih od predlaganih	Število pravnomočnih kaznovalnih nalogov	Odstotek pravnomočnih kaznovalnih nalogov od izdanih	Izrečene kazenske sankcije in ukrepi		
						Denarna kazen	Pogojna obsodba	Drugo
ODT CE	314	283	90	240	85	30	210	0
ODT KK	225	204	91	132	65	27	177	0
ODT KP	358	234	65	130	56	44	168	0
ODT KR	198	178	90	119	67	61	117	0
ODT LJ	844	582	69	345	59	67	268	10
ODT MB	476	226	47	110	49	11	99	0
ODT MS	156	152	97	87	57	12	140	0
ODT NG	110	60	55	40	67	5	34	1
ODT NM	265	238	90	205	86	95	108	2
ODT PT	53	21	40	12	57	4	16	1
ODT SG	369	336	91	259	77	35	284	17
SKUPINA	0	0	0	0	0	0	0	0
Skupaj	3368	2514	75	1679	67	391	1621	31

Tabela 23p: Pregled postopkov po posameznih sklopih kaznivih dejanj - polnoletni storilci

Skupina kaznivih dejanj	Prenesene nerešene ovadbe	Prejete ovadbe	Skupaj v delu	REŠENE OVADBE				KONČANE PREISKAVE			SODBE			PRITOŽBE DRŽAVNEGA TOŽILCA			Še ni izrečena prvostopna sodba	Pripor
				Zavrženje	Obtožni predlogi	Obtožna Neposredna obtožba	Zahteva za preiskavo	Ustavitev	Ustavi akt po preiskavi	Obsodilne sodbe	Oprostilne sodbe	Zavrtilne sodbe	Vloženo	Ugodeno	Neugodeno			
UMORI	2	21	23	5	0	0	12	0	17	14	2	0	12	1	10	25	12	
POSKUSI UMOROV	8	40	48	5	0	0	34	8	27	13	0	1	10	4	9	44	22	
ROPI	31	190	221	16	1	5	131	38	112	81	9	7	31	18	14	246	39	
POSKUSI ROPOV	9	12	21	1	0	0	8	0	17	6	1	0	3	0	1	39	2	
IZSILJEVANJE	54	233	287	85	1	3	109	31	44	43	21	15	10	4	11	177	9	
POSKUSI IZSILJEVANJA	25	106	131	27	0	6	74	21	69	27	7	11	11	2	5	157	10	
NASILJE NAD OTROKI	144	523	667	197	215	0	85	23	56	221	15	36	28	7	11	252	11	
MAMILA	161	844	1005	123	1	24	567	120	416	319	56	20	109	37	30	868	103	
PRANJE DENARJA	16	9	25	9	0	0	3	1	0	0	0	2	0	0	0	13	0	
KORUPCIJA	27	38	65	25	1	0	14	1	3	10	6	2	5	1	1	33	6	
ZATAJITVE																		
OBVEZNOSTI	76	109	185	48	18	3	25	8	31	26	6	10	6	2	0	147	0	
ZLORABE	395	946	1341	705	36	29	129	54	153	91	27	16	29	3	11	408	0	
OŠKODAVANJA																		
UPNIKOV	303	986	1289	350	46	98	336	68	230	156	38	33	23	6	9	509	1	
OKOLJE IN PROSTOR	39	103	142	54	30	0	0	0	1	29	11	7	10	3	3	72	0	
ČLOVEČNOST IN																		
MEDNARODNO PRAVO	0	8	8	4	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	
TRGOVINA Z LJUDMI	0	8	8	2	0	0	4	1	2	0	0	0	0	0	1	2	4	
PREPOVEDANI PREHODI M	124	422	546	94	2	148	204	17	152	264	21	14	61	14	17	603	78	
OROŽJE IN EKSPLOZIVI	18	138	156	27	1	34	52	5	54	80	5	4	13	3	6	50	9	
SKUPAJ	1432	4736	6168	1777	352	350	1788	396	1384	1380	225	178	361	105	139	3647	306	

Tabela 23m: Pregled postopkov po posameznih sklopih kaznivih dejanj - mladoletni storilci

Skupina kaznivih dejanj	Prenesene nerešene ovadbe	Prejete ovadbe	Skupaj v delu	REŠENE OVADBE			KONČANE PREISKAVE			SODBE			PRITOŽBE DRŽAVNEGA TOŽILCA			Še ni izrečena prvostopna sodba	Pripor
				od tega poskusi	Zavrženje	Zahteva za pripravljani postopek	Ustavitev	Predlog za izrek	Predlog za kaznovanje	Obsodilne sodbe	Oprostilne sodbe	Zavrtilne sodbe	Vloženo	Ugodeno	Neugodeno		
UMORI	0	2	2	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
POSKUSI UMOROV	0	4	4	1	0	4	0	2	2	0	0	0	0	0	0	0	2
ROPI	14	103	117	0	10	77	7	31	6	13	13	2	2	2	0	0	1
POSKUSI ROPOV	0	6	6	0	0	2	0	2	0	2	0	0	0	0	0	0	0
MAMILA	8	72	80	0	12	46	15	21	4	19	19	0	0	0	0	1	0
IZSILJEVANJE	10	71	81	0	10	53	10	44	2	15	18	0	1	1	0	0	0
POSKUSI IZSILJEVANJA	1	25	26	1	4	20	4	18	2	7	4	0	0	0	0	1	0
Skupaj	33	283	316	2	36	204	36	118	16	56	54	2	3	3	0	2	4

Tabela 23po: Pregled postopkov po posameznih sklopih kaznivih dejanj - pravne osebe

Skupina kaznivih dejanj	Prenesene nerešene ovadbe	Prejete ovadbe	Skupaj v delu	REŠENE OVADBE				KONČANE PREISKAVE			SODBE			PRITOŽBE DRŽAVNEGA TOŽILCA			Še ni izrečena prvostopna sodba	Pripor
				(či: 22 KZ)	od tega poskusi	Zavrženje	Obtožni predlogi	Neposredna obtožba	Zahteva za preiskavo	Ustavitev	Ustavi akt po preiskavi	obtožni sodbe	Obsodilne sodbe	Oprostilne sodbe	Zavrtilne sodbe	Vloženo		
ORGANIZIRAN KRIMINAL	3	3	6	0	0	0	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
PRANJE DENARJA	3	0	3	0	0	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
KORUPCIJSKA KAZNIVA DEJANJA	1	1	2	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
ZATAJITEV DAVČNIH IN FINANČNIH OBVEZNOSTI	24	19	43	0	15	8	2	11	0	11	1	0	0	0	0	15	0	
ZLORABE POLOŽAJA V JAVNEM IN ZASEBNEM SEKTORJU	26	35	61	0	18	3	0	11	3	4	1	0	0	0	0	4	0	
KAZNIVA DEJANJA NA ŠKODO UPNIKOV IN POTROŠNIKOV	101	166	267	0	61	4	11	73	12	15	2	0	3	0	0	21	0	
KAZNIVA DEJANJA ZOPER OKOLJE IN PROSTOR	2	0	2	0	1	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	
Skupaj	160	224	384	0	96	15	16	98	15	30	5	0	4	0	0	40	0	

Tabela 24: Pregled dela višjih tožilcev

Zunanji oddelki VDT	Sprejete zadeve v predlog	Obdolženci	Udeležba na sejah	Št. tožilcev na dan 31.12.2006
Celje	437	506	44	2
Koper	526	627	72	2
Ljubljana	1460	1676	58	8
Maribor	1065	1223	179	5
Skupaj	3488	4032	353	17

Tabela 25: Analiza pritožb v zadevah, v katerih so bili pripori zoper obdolžence odredeni oziroma podaljšani

Odt	Število zadev	Število obdolžencev	Vlagatelj pritožbe	
			Odt	Obd.
ODT CE	210	266	1	259
ODT KK	0	0	0	0
ODT KP	135	146	0	146
ODT KR	0	0	0	0
ODT LJ	0	0	0	0
ODT MB	153	153	13	140
ODT MS	83	83	3	80
ODT NG	41	41	4	37
ODT NM	0	0	0	0
ODT PT	33	33	0	33
ODT SG	6	6	0	6
SKUPINA	35	48	1	46
Skupaj	696	776	22	747

Tabela 26: Analiza pritožb zoper odločbe sodišča prve stopnje v kazenskih zadevah, v katerih so obdolženci bili v priporu

Vdtrs	število zadev	število obdolžencev
SEDEŽ	145	221
ZO CE	18	30
ZO KP	24	44
ZO MB	44	64
Skupaj	231	359

Tabela 27: Analiza umikov tožilskih pritožb

Odt	Ktp -0	Ktp -1	Skupaj
ODT CE	1	0	1
ODT KK	0	0	0
ODT KP	4	7	11
ODT KR	1	1	2
ODT LJ	4	3	7
ODT MB	2	8	10
ODT MS	0	2	2
ODT NG	2	1	3
ODT NM	1	1	2
ODT PT	0	3	3
ODT SG	1	4	5
SKUPINA	0	0	0
Skupaj	16	30	46

Tabela 28: Analiza uspešnosti pritožb državnih tožilcev v letu 2006

Odt	Št. zadev KTp 0 in Ktp 1	Število obdolžencev	Pritožba zaradi kazni			Pritožba iz drugih razlogov			Pritožbe
			Število pritožb	Število ugodenih	Še nerešeno	Število pritožb	Število ugodenih	Še nerešeno	Neugodeno
ODT CE	50	76	28	15	8	22	8	7	12
ODT KK	65	93	24	10	8	41	10	15	22
ODT KP	48	67	12	4	4	36	8	15	17
ODT KR	86	97	36	6	18	50	7	20	35
ODT LJ	261	299	81	44	48	179	53	64	51
ODT MB	102	135	61	10	24	77	8	39	27
ODT MS	67	85	37	3	22	45	6	28	16
ODT NG	33	47	10	1	5	23	7	7	13
ODT NM	95	109	39	14	18	56	12	32	19
ODT PT	24	40	14	2	10	21	1	15	6
ODT SG	22	26	6	2	3	21	3	8	9
SKUPINA	3	10	2	0	1	1	0	0	2
Skupaj	856	1084	350	111	169	572	123	250	229

Tabela 29: Analiza pritožb v postopkih zoper mladoletnike v letu 2006

Odt	Št. zadev KTp 0 in Ktp 1	Št. obdolžencev	Pritožba zaradi kazni oz. sankcije	Pritožba iz drugih razlogov
ODT CE	1	1	0	1
ODT KK	7	7	3	4
ODT KP	16	20	0	20
ODT KR	0	0	0	0
ODT LJ	7	8	2	6
ODT MB	0	0	0	0
ODT MS	2	2	1	1
ODT NG	2	2	0	2
ODT NM	0	0	0	0
ODT PT	0	0	0	0
ODT SG	0	0	0	0
SKUPINA	0	0	0	0
Skupaj	35	40	6	34